

480.13
- 15117
100

การเปรียบเทียบความสามารถในการเรียน เจตคติ และความคงทนในการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการสอนตาม
แนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมายและการสอนตามคู่มือครู

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
ของ
พันธิยา น. ทะแก้วทุ่ง

- 8 เส.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธาณมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ธันวาคม 2531
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะนิติศาสตร์และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.....ประธาน
(ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....ทองรัตน์ ทวีรัตน์.....กรรมการ
(ผศ.ทองรัตน์ ทวีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

.....เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.....ประธาน
(ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....ทองรัตน์ ทวีรัตน์.....กรรมการ
(ผศ.ทองรัตน์ ทวีรัตน์)

.....สุพินา เจียมศิริ.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ดร.สุพินา เจียมศิริ)

บัณฑิตวิทยาลัยขอแนะนำให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....สมพร บัวทอง.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ ๒๑ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

ประกาศคุณการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีด้วยความรู้ความสามารถอย่างสูงของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ และรองศาสตราจารย์ทองรัตน์ หวีรัตน์ ซึ่งได้กรุณารับเป็นประธาน
และกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ตลอดจนแนะนำช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดี ผู้วิจัย
ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุพินา เจียมศิริ ดร.กาญจนา เกียรติประวิติ
ที่ได้ตรวจสอบแก้ไขเรื่องมือในการทำวิจัย และได้กรุณาแนะนำในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คณะอาจารย์หมวดวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนนายแพทย์เมืองวิทยา อ.ชัยเมือง
จ. พังงา และคณะอาจารย์โรงเรียนบูรณะพรวิทยา ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการหาคุณภาพ
ของเครื่องมือและการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณไชนันต์ ณ ตะกั่วทุ่ง คุณศรัณยา ณ ตะกั่วทุ่ง และคุณนุชนาฏ
บางแวก ที่กรุณาเป็นอย่างสูงในการจัดสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลกจงบันดาลให้ บิคมารคา
ครู อาจารย์ ทุก ๆ ท่าน ตลอดจนผู้สนับสนุนผู้วิจัยทุกท่าน จงมีความสุขความเจริญยิ่งขั้นเทอญ

พันชัย ณ ตะกั่วทุ่ง

สารบัญ

บท

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	จุดมุ่งหมายในการศึกษาคนควา	6
	ความสำคัญของการศึกษาคนควา	6
	ขอบเขตของการศึกษาคนควา	7
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
	เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเอกัตถาพ	13
	เอกสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่	20
	ลักษณะกิจกรรมที่	31
	เอกสารเกี่ยวกับการจัดเนื้อหาวิชาตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย ..	36
	แนวความคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อ	
	สื่อความหมาย	43
	งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย	50
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติและความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษ .	54
	สมมติฐานในการศึกษาคนควา	63
3	วิธีการดำเนินการศึกษาคนควา	64
	ลักษณะประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	64
	การวางแผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	65
	การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	68

การกำหนดแบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง	72
การวิเคราะห์ข้อมูล	73
การเลือกสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	74
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	79
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	79
การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	80
การเปรียบเทียบเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	83
การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษภายในกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม	84
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	86
จุดมุ่งหมายในการศึกษาคนควา	86
สมมติฐานในการศึกษาคนควา	86
วิธีดำเนินการศึกษาคนควา	87
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	87
การดำเนินการทดลอง	87
การวิเคราะห์ข้อมูล	88
สรุปผลการศึกษาคนควา	88
อภิปรายผลการศึกษาคนควา	89
ข้อเสนอแนะ	93
บรรณานุกรม	95
ภาคผนวก	107

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	81
2	การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำแนกตามทักษะและด้าน	82
3	การเปรียบเทียบเจตคติต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	84
4	การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภายใน กลุ่มทดลองและภายในกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลองทันที กับที่ระยะ 2 สัปดาห์	85

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์แก่เยาวชนทั้งใน การศึกษาต่อระดับสูง และในการประกอบอาชีพ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในปีพุทธศักราช 2503 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ แต่ปรากฏว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปยังไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควร เนื่องจากสภาพแวดล้อมของสังคมไทย โดยเฉพาะนักเรียนในส่วนภูมิภาค นักเรียนมีโอกาสสนทนามาก ที่จะได้ฟังได้ยินหรืออ่านภาษาอังกฤษ เมื่อหลังจากการเรียนในห้องเรียน (วลัย พันธุ์มณี, 2530 : 44) กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงข้อเท็จจริงนี้ จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรใหม่โดย กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกวิชาหนึ่งในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น ความถนัด ความสนใจ และความสามารถของแต่ละบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2522 : 6) แต่สภาพความเป็นจริงแล้ว วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับโดยปริยาย อีกทั้งผู้ปกครองและนักเรียน ก็นิยมที่จะเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะเห็นความสำคัญในการติดต่อธุรกิจกับหลาย ๆ ประเทศได้ และเปิดโอกาสให้สามารถหางานทำหรือประกอบอาชีพได้ดีกว่า ผู้ที่ไม่มีความรู้ทาง ภาษาต่างประเทศเลย (ระวีวรรณ ศรีธรรมภักดิ์, 2520 : 1)

การเรียนภาษาอังกฤษในช่วงตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2513 เน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูเป็น เพียงผู้แนะนำ นักเรียนมีโอกาสทำกิจกรรมทางภาษาโดยให้ฝึกการฟัง - พูด จากกระสวนประโยค ฝึกโครงสร้างของภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องตัว ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกโดยการแสดงพฤติกรรม ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม การเรียนการสอนที่บังคับนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้การฝึก ตามกระสวนประโยคที่มีผู้อ่านอยู่ที่ไม่มีความเข้าใจจนกระทั่งเกิดความเบื่อหน่ายเกิดขึ้นได้ และถึงแม้ว่า จะมีกระสวนประโยคที่ผู้เรียนฝึกจนเป็นอัตโนมัติแล้ว ก็ไม่สามารถนำไปใช้เมื่อพบสถานการณ์ จริง ๆ เพราะว่าในเวลาฝึกฝนนั้นไม่เคยได้ทดลองใช้กับสถานการณ์จริงได้แต่เป็นการพูดซ้ำ (เขาวรัตน์ เหล่าสินชัย, 2519 : 32)

ต่อมาได้มีวิธีสอน เนื่องจากการที่ยุคครูเป็นศูนย์กลางหรือยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ก็ตาม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษหาได้ประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ไม่ นักการศึกษาจึง พยายามหาวิธีการสอนที่เหมาะสมที่สุดมาใช้ในการเรียนการสอน โดยการนำวิธีการสอนจาก ทางประเทศมาประยุกต์ใช้ วิธีสอนที่แพร่หลายในประเทศไทยมากก็คือ วิธี Audio - Lingual Approach หรือวิธีฟัง - พูด นั้นเน้นหนักเฉพาะการแสดงออกเพียงด้านเดียว ผู้เรียนได้เรียน เนื้อหาภายในวงจำกัด ถึงแม้จะพูดได้อย่างอัตโนมัติไม่ท้อใจความผิด ผู้เรียนก็จะได้แต่การเลียนแบบ อย่างเดียว ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างประโยค และผู้เรียนจะไม่มีโอกาสได้ฟังประโยค แปลก ๆ แตกต่างไปจากที่เรียนเลย ทำให้ผู้เรียนมีความรู้แคบ ๆ (สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2525 : 18) อีกวิธีหนึ่งคือ Cognitive Code Learning Approach ซึ่งเน้นในความสำเร็จ ที่จะให้ผู้เรียนได้เข้าใจโครงสร้างภาษาได้อย่างเหมาะสมแล้วผู้เรียนจะสามารถสร้างและพัฒนา การใช้ภาษา โดยผู้เรียนเองมีความเข้าใจในความหมายในสถานการณ์นั้น ๆ ได้ วิธีการสอนแบบนี้ มีปัญหาที่ว่าคำร่ำในการเรียนมีน้อยและปัญหาหนักหน่วงก็คือ ครูผู้สอนจะท้อมีความรู้ทางภาษาศาสตร์ อย่างละเอียดลึกซึ้งมาก (สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2520 : 46)

ต่อมาได้มีการพิจารณาถึงวัตถุประสงค์และผลิตผลแบบเรียนใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 ได้พยายาม นำไปสู่การสอนที่เน้นการสื่อความหมาย (Communicative Approach) มากกว่าที่จะเน้นการจำ กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และมีการนำการสอนแบบเอกเทศภาพ (Individualized Instruction) มาใช้มากยิ่งขึ้น (คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประทุมวัน, 2527 : 26)

จากสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งกลางจะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้มีการวิวัฒนาการมาตามลำดับ หลักสูตรและวิธีการสอนได้มีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนทางประเทศ และทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนทางประเทศ สำหรับทฤษฎีการเรียนการสอนทางประเทศ ที่กำลังเป็นที่สนใจในขณะนี้ นั่นก็คือ ทฤษฎีที่เน้นในเรื่องการสื่อความหมาย (The Theories of Communicative Competence) หรือการสอนตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Functionalism) หรือการสอนตามหัวข้อความนึก (Notionalism) คือ เน้นทักษะทางการ

สื่อความหมายและการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของบุคคลและสภาพการณ์ตามกาลและเทศะ (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู. 2524 : 5)

จุดมุ่งหมายที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันก็คือ การให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามกาลและเทศะ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2521 : 32 - 33) แต่ปรากฏว่า ผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ยังไม่ได้นับตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสำคัญของภาษา จากรายงานการประชุมผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในเอเชีย ณ ประเทศญี่ปุ่น ปี ค.ศ. 1971 พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ทั้ง 4 ทักษะ (ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) ไม่คุ้มกับเวลาและเงินทองที่เสียไป และมีเพียง 5 % เท่านั้นที่ใช้ภาษาอังกฤษ หลังจากจบการศึกษาแล้ว (กฤษณา วัฒนาณรงค์. 2523 : 3 อ้างอิงมาจาก UNESCO. n.d.) และจากผลการวิจัยต่าง ๆ ทั้งทางคานทักษะ ฟัง-พูด-อ่าน และเขียน ในปัจจุบันพบว่า การเรียนการสอนทั้ง 4 ทักษะยังอยู่ในระดับต่ำ

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (หน่วยศึกษานิเทศก์. ม.ป.ป. เอกสารโรเนียว 2524) สํารวจพบว่าวิธีสอนของครูส่วนใหญ่ในแผนแบบเก่า คือยึดหนังสือเรียนเป็นหลักในการสอนและวิธีสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสฝึกฝนทักษะเท่าที่ควร ครูใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการสอนถึง 80 - 90 % ของเวลาเรียน นักเรียนจึงขาดทักษะ การฟัง-พูด เพื่อสื่อความหมาย อังกฤษ วงศ์สนธิ (2524 : 64 - 68) ได้สำรวจความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับภายใน สื่อสาร และวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลในเขตจังหวัดนครพนม ผลปรากฏว่า เมื่อพิจารณาความสามารถในแต่ละระดับ ไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 70 ส่วนความสามารถในการอ่านรวมทั้ง 3 ระดับ ไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 70 และผลจากการวิจัยของพรรัตน์ บัวโต (2524 : 93) พบว่าครูภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม ร้อยละ 47.50 มีความเห็นว่าผลการเรียนคานทักษะการเขียนยังไม่เป็นที่พอใจคือ ร้อยละ 35 มีความเห็นว่า นักเรียนที่ทดสอบได้ผลทางคานทักษะการเขียนพอใจคือ ร้อยละ 12.50 มีความเห็นว่า ผลการเรียนคานทักษะการเขียนของนักเรียนยังใช้ไม่ได้เลย

วิธีสอนที่ปฏิบัติอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเวลานี้พบว่าครูในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนมากใช้วิธีสอนทั้งแบบเก่าและแบบใหม่ แต่การสอนด้วยวิธีแบบใหม่นั้น ยังสอนทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไม่สัมพันธ์กัน ไม่เรียงลำดับกัน มักเน้นทักษะการเขียนมากที่สุด และสอนทักษะการพูดมากที่สุด ในด้านองค์ประกอบของภาษา ครูสอนเรื่องเสียงน้อยกว่าเรื่องศัพท์และไวยากรณ์มาก ในด้านการสอนอ่านยังนิยมใช้การแปลอยู่ นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการสอนเพียงการตอบคำถามเท่านั้น ในด้านเกี่ยวกับตัวนักเรียนนั้น มีการวิจัยพบว่าปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น เนื่องจากนักเรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษและในการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้ครูเปิดโอกาสให้ฝึกทักษะทั้งสี่มาก ๆ และต้องการครูที่มีวิธีการสอนที่ดี สอนเข้าใจง่าย และยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนด้วย (สุมิตรา อังวัชกุล และนาลย์ สุวรรณภาศา. 2525 : 280 - 290 อ้างอิงมาจาก ทิพวรรณ จันทรสติชัย. 2513, ดวงรัตน์ ประคับแก้ว. 2507 และ จิตรลดา อุทโยภาส. 2512)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนักภาษาศาสตร์เห็นพ้องกันว่า ควรจะเรียนทักษะทั้งสี่ด้าน คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้สัมพันธ์กันไปควบคู่กัน แฮร์ริส (Harris. 1969 : 9) ได้กล่าวถึงทักษะทั้งสี่ของการเรียนภาษาว่า ทักษะการพูดและทักษะการเขียนเป็นกระบวนการในการสื่อความหมายของบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลหนึ่ง ส่วนทักษะการฟังและทักษะการอ่านเป็นกระบวนการในการรับและเข้าใจความหมายกระบวนการทั้งสองนี้ เป็นสิ่งสำคัญมากในการเรียนภาษา และทักษะทั้งสี่ด้านจะต้องเป็นไปตามลำดับก่อนหลังอย่างสัมพันธ์กันด้วย แต่บุคคลที่จะมีพัฒนาการทางด้านทักษะต่าง ๆ เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษนั้น การเรียนรู้ทางโครงสร้างไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2525 : 34)

ฟิน็อคคิโอโร (Finocchiaro. 1982 : 2 - 13) กล่าวว่าปัจจุบันนี้ จุดมุ่งหมายการสอนภาษาต่างประเทศ เน้นพัฒนาทางความสามารถในการสื่อความหมายมากยิ่งขึ้น และกฎที่สำคัญของสมรรถภาพเพื่อสื่อความหมายก็คือ ความเหมาะสมและการเป็นที่ยอมรับในสถานการณ์ทั้งทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีการใช้ภาษา การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้นั้น การสอนจำเป็นต้องมีการใช้ภาษาอังกฤษ

เพื่อสื่อความหมายเพิ่มมากขึ้น มีกิจกรรมการเรียนการสอนและมีการเตรียมตัวเพื่อการสอนให้ บรรลุจุดประสงค์ดังกล่าวมากยิ่งขึ้น เช่น มีการใช้กิจกรรมกลุ่มในการแก้ปัญหา การโฆษณา สัมมนาต่าง ๆ เป็นต้น (Wong. 1983 : 43 - 44)

แคนนาลี และสวีน (Cannale and Swain. 1980 : 2) ได้ให้คำจำกัดความ เกี่ยวกับการสอนเพื่อสื่อความหมายว่า แนวการสอนเพื่อสื่อความหมายจำกัดตามหน้าที่ของ ภาษา (เช่น การขอโทษ การอธิบาย การเชิญ การสัญญา ฯลฯ) ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องรู้และเน้น การนำโครงสร้างไวยากรณ์มาใช้ทุกไวยากรณ์อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ในสังคมเพราะเหตุว่า จุดประสงค์ปลายทางของการเรียนภาษานั้น ไม่ไ้มุ่งหวังให้นักเรียนทุกประโยคได้เพียงลอย ๆ แต่ควรพัฒนาความสามารถให้นักเรียนทุกประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ ทุกไวยากรณ์มีความหมายและเหมาะสมกับสถานการณ์ การสอนใดที่มีจุดมุ่งหมายดังกล่าว เรียกว่า การสอนตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Functional - Notional Communication) (Littlewood. 1985 : 22 - 28)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ อุปกรณ์หรือสื่อการสอนและการสร้างสถานการณ์เพื่อให้เหมาะสมกับการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกภาษาได้อย่างเต็มที่ (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2525 : 25)

กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีความสำคัญมาก การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ ผู้เรียนสามารถฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้มี ลักษณะเหมือนกับการสื่อความหมายในสถานการณ์จริงมากที่สุด ดังนั้นกิจกรรมคู่หรือกลุ่ม (Pair and Group) ในลักษณะที่เรียกว่า ช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information Gap) รวมทั้งการสอน รูปแบบของภาษาย่อมมีบทบาทที่จะช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การสอนที่มีลักษณะดังกล่าวนี้คือ การสอนตามแนวทางของภาษา เพื่อสื่อความหมาย ซึ่ง ลิทเทิลวูด (Littlewood. 1985 : 19) ได้กล่าวว่าจุดประสงค์ของการสอนแบบนี้ คือให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อที่จะสื่อความหมายให้คนอื่น ๆ ทรายนอย่างมีประสิทธิภาพ ที่สุด โดยเน้นหน้าที่ของภาษาที่มิใช่สื่อความหมายซึ่งกันและกัน ความสำเร็จของผู้เรียนขึ้นอยู่กับ

ความสามารถในการสื่อความหมายในปัจจุบัน ดังนั้นการลดขนาดแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย จึงเป็นการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยที่ครูมีหน้าที่เป็นผู้อธิบายหรือผู้สังเกตการณ์จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทั้งกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาพัฒนาการทางทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมทั้งเจตคติและความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู โดยที่การสอนทั้งสองแบบนี้ การสอนใดส่งผลต่อความสามารถทางการเรียน เจตคติและความคงทนในวิชาภาษาอังกฤษได้ดีกว่ากัน เพื่อได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย กับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย กับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้

1. ให้ทราบถึงความแตกต่างของผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย และนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนำไปพิจารณาในการเรียนการสอน
3. ผลของการศึกษาครั้งนี้จะเป็นสิ่งเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อสื่อความหมาย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทุ่งมะพร้าววิทยา อำเภอ หายเหมือง จังหวัดพังงา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 3 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทุ่งมะพร้าววิทยา อำเภอ หายเหมือง จังหวัดพังงา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน รวม 60 คน ใ้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการ จับสลากจากกลุ่มประชากร จำนวน 3 ห้องเรียน ซึ่งแบ่งห้องเรียนตามโปรแกรมการเรียน เมื่อ ได้กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมารวมกัน แล้วสุ่มแต่ละบุคคลเพื่อเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการ จับ สลากอีกครั้งหนึ่ง กลุ่มละ 30 คน แล้วใช้วิธีสอนดังนี้

กลุ่มควบคุมเรียนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน วิชาภาษาอังกฤษ หลัก 5 (อ 015) ทว่ยการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มทดลองเรียนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน วิชาภาษาอังกฤษ หลัก 5 (อ 015) ทว่ยการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย

3. ระยะเวลาในการทดลอง

กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 4 คาบ ต่อสัปดาห์ คาบละ 50 นาที ระยะเวลาในการทดลองประมาณ 3 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 12 คาบ

4. เนื้อหา

ผู้วิจัยทำหน้าที่สอนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องตามจุดประสงค์ ของการสอนจากหนังสือแบบเรียน Junior Active Context English Book 3 (อ 015) ซึ่ง เป็นแบบเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

5. ทัวแฟร ทัวแฟรที่ศึกษานี้

5.1 ทัวแฟรอิสระ ไคแก

5.1.1 ลักษณะการสอนแบ่งออกเป็น

5.1.1.1 การสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย

5.1.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ทัวแฟรตาม ไคแก

5.2.1 ความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

5.2.2 เจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ

5.2.3 ความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Functional - Notional Communication) หมายถึง ทฤษฎีการสอนภาษาต่างประเทศที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ทางสังคมและสภาพการณ์ทางทะเล โดยจัดเนื้อหาและบทเรียนตามหน้าที่ของภาษา (Functions) เช่น การออกความเห็น หรือ การโต้แย้ง (Argument) การแสดงความรู้สึกส่วนตัว (Personal Emotion) การถามและการให้รายละเอียด (Requesting and Giving Information) ฯลฯ การสอนแต่ละฟังก์ชันประกอบด้วยหัวข้อความคิด (Notions) ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเวลา สถานที่ และอื่น ๆ ที่แสดงด้วยรูปแบบของโครงสร้างไวยากรณ์

2. การสอนภาษาอังกฤษตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย หมายถึง การที่ผู้วิจัยปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษตามจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาหลัก 5 (อ ๐15) ซึ่งใช้หลักการสอนของ ลิทเทิลวูด (Littlewood) ที่เน้นการนำรูปแบบภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมตามสถานการณ์ในสังคมโดยใช้ขั้นตอนการสอนตามลำดับดังนี้

2.1 นำเข้าสู่บทเรียนโดยแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทบทวนความรู้เดิม

2.2 สอนศัพท์ที่จะเรียนในแต่ละคาบโดยการไ้ภาพ ของจริง สร้างสถานการณ์
รูปประโยคในลักษณะต่าง ๆ เช่น ประโยคบอกเล่า ปฏิเสธและคำถามหรืออาจวาดภาพกระดานคำ

2.3 เสนอรูปแบบภาษาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อ
ความหมาย เพื่อที่จะฝึกรูปแบบภาษาตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละคาบเรียน

2.4 เสนอกิจกรรมตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายที่ใช้ในการเรียน
การรอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละคาบเรียน ดังนี้

2.4.1 บอกความแตกต่างจากภาพ (Identifying Pictures)

2.4.2 ค้นหาตำแหน่งและเรียงลำดับ (Discovering Sequence or
Location)

2.4.3 ค้นหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Discovering Missing Information)

2.4.4 ค้นหาข้อมูลจากเพื่อน (Discovering Identical Pairs)

2.4.5 ค้นหาความแตกต่าง (Discovering Differences)

2.4.6 รวบรวมข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา (Pooling Information to

Solve a Problem)

2.4.7 จัดลำดับเนื้อเรื่อง (Discovering Sequence)

2.4.8 สื่อความหมายโดยการไ้รูปแบบภาษาบรรยายรูปทรงต่างมิติและภาพ
(Communicating Patterns and Pictures)

2.4.9 ค้นหาความลับ (Discovering Secret)

2.4.10 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลและแก้ปัญหาโดยใช้จินตนาการ

(Processing Information)

2.5 นักเรียนฝึกโดยใช้กิจกรรมตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายการ
คำเป็นกิจกรรมอาจเป็นกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่มย่อย หรือกิจกรรมกลุ่มใหญ่

2.6 ประเมินผลการเรียนรู้โดยการสังเกตและทดสอบเพื่อดูว่านักเรียนบรรลุ
จุดประสงค์หรือไม่

3. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การที่ผู้วิจัยปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษตามแผนการสอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา หลัก 5 (อ 015) ตามคู่มือครู จากหนังสือ Junior Active Context English Book 3 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ซึ่งใช้ขั้นตอนการวางแผนการสอนตามหลักการสอนของ กาเย (Gagne) 9 ขั้น เป็นลำดับดังนี้

3.1 ขั้นสร้างความสนใจ โดยใช้วิธีหุ้กเร้าใจ สนทนา ชักถาม ถามปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามเนื้อเรื่อง

3.2 ขั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนทราบว่าตนจะเดินทางไปทางไหนเพื่ออะไร

3.3 ขั้นทบทวนประสบการณ์เดิมที่จำเป็นต่องานมาใช้โดยการให้การสนทนา ชักถาม อภิปราย และวัสดุอุปกรณ์

3.4 ขั้นเสนอทริคเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์โดยที่ครูผู้สอนต้องยึดจุดประสงค์ย่อยเป็นหลักและจัดสภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้นั้น

3.5 ขั้นการให้แนวการเรียนรู้ โดยการบอกแนวทางให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตัวของเขาเอง

3.6 ขั้นการให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ โดยการให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวของเขาเอง

3.7 ขั้นการให้ข้อมูลป้อนกลับ โดยการที่ครูผู้สอน ครูช่วยงาน ทางงาน และให้คำแนะนำชมเชยให้แรงเสริม แสดงความสนใจ พอใจชมเชย

3.8 ขั้นการประเมินผลการเรียนรู้โดยการสังเกตการทดสอบ เพื่อว่านักเรียนเกิดพฤติกรรมการบรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนเพียงใด

3.9 ขั้นเพิ่มการจำและการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกหัดต่าง ๆ เกม กิจกรรมต่าง ๆ

4. ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความเข้าใจและการนำทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนมาใช้ เพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบ

วัดความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษจากเนื้อหาบทที่ 3 และบทที่ 4 ก่อนการเรียนและหลังการเรียน โดยสร้างขึ้นจากตารางวิเคราะห์หลักสูตรทั้ง 4 ทักษะ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ดังนี้

ทักษะการพูด

1. พูดโต้ตอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้
2. พูดแสดงความคิดเห็นอย่างฉับพลัน

ทักษะการอ่าน

1. อ่านข้อความ บทสนทนา และเรื่องสั้นแล้วจับใจความของสิ่งที่อ่านได้
2. สรุปเรื่องที่อ่านแล้วแสดงความคิดเห็น

ทักษะการเขียน

1. เขียนสรุปข้อความที่อ่านและฟังรวมทั้งบรรยายเกี่ยวกับบุคคลสำคัญในเรื่องได้
2. เขียนเรื่องจากภาพพูดได้

ทักษะการฟัง

1. ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ฟัง
2. ฟังข้อความหรือบทสนทนาสั้น ๆ แล้วเพิ่มข้อความที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์

5. เจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษที่สอนด้วยการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย และกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยการสอนตามคู่มือครู ซึ่งได้จากการให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม ว่าเจตคติที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษ ภายหลังจากการทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนแล้ว ซึ่งจะแสดงออกมาในลักษณะหนึ่งใน 3 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. เจตคติเชิงนิมมาน (Positive Attitude) ได้แก่ การแสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ เป็นต้น
2. เจตคติเชิงนิเสธ (Negative Attitude) ได้แก่ การแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ เป็นต้น

3. เจตคติแบบกลาง ๆ (Indifferent Attitude) ได้แก่ การแสดงออก
ในลักษณะเฉย ๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียด

6. ความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการรักษาความรู้
ความเข้าใจในการเรียน เมื่อระยะเวลาผ่านไป 2 สัปดาห์ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความ
สามารถในการเรียนนับเกี่ยวกับที่ใช้วัดความสามารถทางการเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกตามหัวข้อดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ
 - 1.1 เอกสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่
 - 1.2 ลักษณะของกิจกรรมที่ดี
2. เอกสารเกี่ยวกับการจัดเนื้อหาวิชาตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย
3. แนวความคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย
4. งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ
5. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติและความคงทนในการเรียนรู้
 - 5.1 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติ
 - 5.2 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้

เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

1. ความหมายของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

มีผู้ให้ความหมายของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพไว้ดังนี้

นิพนธ์ สุขปรีดี (2519 : 91) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ หรือ การเรียนการสอนแบบรายบุคคล เป็นการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงถึงทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดการเรียนการสอนแบบนี้เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เปลี่ยนแปลงจากวิธีการสอนแบบเดิม

ที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียนเรื่องเดียวกัน ด้วยวิธีเดียวกัน และใช้เวลาเรียนเท่ากันมาเป็นการสอนที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน โดยคำนึงถึงความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน

เลซา ปิยะอจณริยะ (2517 : 18 - 29) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ คือการพัฒนาของการจัดการศึกษาที่รวมแนวทางใหม่ ในการปฏิรูปการเรียนการสอน และการจัดห้องเรียนจากแบบเดิม ซึ่งมีครูเป็นผู้นำเดี่ยวมาเป็นระบบที่ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบ

อรสา กิสสระ (2517 : 5) กล่าวว่า การสอนแบบเอกัตถภาพ หมายถึง กระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายที่จะจัดโปรแกรมพิเศษเฉพาะสำหรับเด็กแต่ละคน เพื่อให้เด็กมีโอกาสเรียนตามความสามารถ ความสนใจและความสามารถ และคำนึงเรื่องการเลื่อนระดับการเรียนเป็นเฉพาะคนไป

เจเตอร์ (Jeter. 1980 : 1) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ หมายถึง การสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เกี่ยวกับความสามารถ ความสนใจ และความถนัด ซึ่งผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนกันคนใดคนหนึ่ง ทั้งนี้อาศัยเวลา

2. วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพมีวัตถุประสงค์ดังนี้

2.1 การสอนแบบเอกัตถภาพสอดคล้อง และส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิตและการศึกษานอกโรงเรียน ครู และนักเรียนเชื่อว่า การศึกษาไม่ใช่ชั่วมี หรือสิ้นสุดอยู่แต่เพียงในโรงเรียน การสอนแบบเอกัตถภาพสนับสนุน และช่วยให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาและเรียนรู้สภาพสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่สังคมและตนเอง รู้จักแก้ปัญหา ตัดสินใจ มีความรับผิดชอบและพัฒนาความคิดในการสร้างมากกว่าทำลาย

2.2 การสอนแบบเอกัตถภาพสนับสนุนความจริงที่ว่า ผู้เรียนแต่ละคน มีความแตกต่างกันทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นบุคลิก สติปัญญา หรือความสนใจ แม้แต่วิธีเรียนและอัตราการเรียนรู้ ตลอดจนประสบการณ์พื้นฐาน ความถนัดก็ไม่เหมือนกัน ครูจึงจัดบทเรียน อุปกรณ์การเรียนในระดับและลักษณะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเลือกเรียนด้วยตนเอง เพื่อสนองความแตกต่างดังกล่าว

2.3 การสอนแบบเอกัตถภาพ เป็นเสรีภาพในการเรียน เพราะคงเชื่อแน่ว่า ถ้าผู้เรียนเรียนด้วยความต้องการ ความกระตือรือร้นที่เกิดขึ้นเอง ผู้เรียนก็จะเกิดแรงจูงใจและการ

กระตุ้นให้พัฒนาการเรียนรู้โดยที่ครูไม่จำเป็นต้องทำโทษหรือให้รางวัล และผู้เรียนก็รู้จักตนเอง มีความมั่นใจในการก้าวไปข้างหน้า ตามแต่ความสามารถหรือความพร้อมของตนเองจะอำนวย

2.4 การสอนตามเอกัตภาพ เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นปรากฏการณ์ส่วนตัวที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล การเรียนรู้เกิดขึ้นเร็วหรือช้า และอยู่กับผู้เรียนนานหรือไม่ นอกจากนั้นจะขึ้นอยู่กับความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนเอง และยังขึ้นอยู่กับกระบวนการและวิธีการเสนอความรู้นั้นให้กับผู้เรียน เมื่อเป็นดังนี้ การกำหนดให้เรียนรู้เรื่องหนึ่งในระยะเวลาหนึ่งและเรียนรู้เรื่องหนึ่งด้วยวิธีการเดียวไม่เป็นการยุติธรรมต่อผู้เรียน ซึ่งควรจะได้เป็นผู้กำหนดเวลาด้วยตนเอง และควรมีโอกาสเรียนรู้ หรือมีประสบการณ์ในการเรียนด้วยกระบวนการและวิธีต่าง ๆ (เลซาปีเยอ อัจฉริยะ, 2517 : 18)

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแบบเอกัตภาพ

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแบบเอกัตภาพ ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง อันเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงการสอนในปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา ครูผู้สอนเปลี่ยนบทบาท การสอนแบบดั้งเดิม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นเอง โดยไม่ได้รับการแนะนำจากองค์การวิชาชีพ

3. ประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ

นิพนธ์ สุขปรีดิ์ (2519 : 92) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมความพอใจของผู้เรียนตามลักษณะความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้แก่ตนเองตามความต้องการ
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง

อรสา กิสสระ (2517 : 9) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตภาพมีประโยชน์

ดังนี้

1. การสอนแบบซ่อมเสริม สามารถจัดได้อย่างธรรมชาติในโปรแกรมการเรียนรู้ตามปกติ
2. ส่งเสริมให้เกิดเกิดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ ตามความสามารถ และประสบการณ์เดิมที่มีมา
3. ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างการเรียนและการสอน
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สนุกสนานกับกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ปัญหาทางวินัยลดน้อยลง
5. นักเรียนสามารถเรียนไปได้ตามอัตราความสามารถของตนเอง โดยไม่ต้องรอผู้เรียนช้า นักเรียนที่เรียนช้าก็ไม่เกิดความท้อถอย นักเรียนที่เรียนเร็วก็ไม่เกิดความเบื่อหน่าย
6. นักเรียนมีความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญ เพราะว่าครูให้ความสนใจในงานเฉพาะอย่าง

7. ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์แก่นักเรียน
8. ทำให้การแบ่งกลุ่มนักเรียนออกตามระดับสติปัญญาลดน้อยลง

ฟาร์เนอร์ (Farner. 1975 : 28) กล่าวว่า โรงเรียนที่มีการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพจะพบว่า นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนดีขึ้น นักเรียนตั้งใจเรียน และสามารถลดปัญหาเกี่ยวกับวินัยในชั้นเรียนได้ ทำให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าของการไปโรงเรียน ห้องเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพนี้ อาจมีเสียงดังบ้าง เพราะนักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนานเมื่อเขาได้ทำกิจกรรมที่เขาชอบ

คันน์ และคันน์ (Dunn and Dunn. 1972 : 9) ให้ความเห็นว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพเป็นวิธีการที่มีประโยชน์ต่อการสนองต่อความต้องการของนักเรียน ทั้งนักเรียนที่เรียนเร็วและนักเรียนที่เรียนช้า นอกจากนี้ยังทำให้ทราบถึงการเรียน การใช้สื่อและการจัดกิจกรรมกลุ่ม เช่น เกี่ยวกับการทราบถึงรูปแบบและวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนของนักเรียนและครู ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล

เรอเน (Renee. 1975 : 6 - 7) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพมีประโยชน์ดังนี้

1. ช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับวินัยอันเป็นผลเนื่องมาจากความไม่ตั้งใจเรียน โดยให้นักเรียนมีอิสระที่จะพูดคุยกับเพื่อนในระหว่างเรียน
2. ช่วยเพิ่มความคล่องแคล่วในการพูดของนักเรียน เพราะนักเรียนบางคนอายที่จะพูดทักทายเพื่อนในชั้นเรียนทั้งหมัด แต่เมื่อแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย นักเรียนจะกล้าพูดมากขึ้น
3. ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนอย่างใกล้ชิด ทำให้ครูทราบถึงพื้นฐานทางครอบครัว ความสนใจ และปัญหาของนักเรียน เมื่อครูได้สนทนากับเขาในกลุ่มย่อย
4. ช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความแตกต่างทางระหว่างบุคคลของผู้เรียน เพราะนักเรียนบางคนเรียนเร็ว บางคนเรียนช้า

4. ลักษณะของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

มีผู้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพไว้ดังนี้

รอเจอร์ส (Rogers. 1978 : 252) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพมีลักษณะดังนี้

1. เน้นความหมายของเนื้อหามากกว่าโครงสร้าง
2. เน้นการสื่อสารใต้มากกว่าความถูกต้อง
3. เน้นการแก้ปัญหา การคิด การตีความจากบริบทมากกว่าการเลียนแบบ หรือการท่องจำตามตัวอย่าง
4. เน้นการสร้างสรรคโดยคำ และข้อความใหม่ ๆ มากกว่าที่จะเน้นเนื้อหาและสถานการณ์ที่จัดไว้แล้ว
5. เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน มากกว่าการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
6. เน้นเรื่องกลไกที่อยู่เหนือตัวภาษาที่เกี่ยวกับการสอน ได้แก่ การใช้เกม การแสดง การแสดงบทบาทสมมติ ตลอดจนสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับตัวภาษา แต่เป็นองค์ประกอบภายนอกที่สำคัญ เช่น การใช้ท่าทาง น้ำเสียง สำนวน เป็นต้น จะเน้นสิ่งนี้มากกว่ารูปแบบทางภาษาจริง ๆ

7. เน้นสภาพแวดล้อมทางกายภาพของการสอน ซึ่งกระตุ้นให้นักเรียนมีความสังเกต และการร่วมมือกันมากกว่าที่จะเน้นการจัดชั้นเรียนตามความพอใจของครูเท่านั้น
8. ให้ความสำคัญการถ่ายโอนภาษาแม่มาสู่ภาษาที่สอง ในคำที่เป็นประโยชน์มากกว่าที่จะเน้นถึงการสอแทรกของภาษาแม่

เรอเน (Renee. 1975 : 5) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเอกัฒาพฒัลักษณะดังนี้

1. นักเรียนมีอิสระในการเรียน
2. นักเรียนสามารถเรียนได้ทั้งชั้น เรียนเป็นกลุ่มย่อย และเรียนตามลำพัง
3. การทดสอบจะทำเมื่อนักเรียนมีความพร้อม
4. มีครูคอยให้ความช่วยเหลือ และมีอุปกรณ์ในการเรียน
5. นักเรียนเป็นผู้ตัดสินใจเลือกกิจกรรมการเรียน และวิธีการประเมินผลเอง
6. ครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากขึ้น
7. นักเรียนสามารถใช้อุปกรณ์การเรียนได้หลายชนิด

นอกจากนี้แล้ว รัชเจอร์ (Rogers. 1978 : 253) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมถึงลักษณะของการเรียนการสอนแบบเอกัฒาพฒัแตกต่างกันอีก ดังนี้

1. นักเรียนเรียนด้วยอัตราความเร็วที่แตกต่างกัน
2. นักเรียนเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ กัน เช่น หนังสือแบบเรียน ภาพยนตร์ บทเรียน โปรแกรม เทป และกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น
3. นักเรียนมีความสนใจ และความสามารถในการเรียนเนื้อหาวิชาที่แตกต่างกัน เช่น ภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา พลศึกษา เป็นต้น
4. นักเรียนเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน เช่น แบบอุปนทาน (Deductive) แบบอุปทาน (Inductive) แบบค้นพบ (Discovery) เรียนโดยการกระทำ (Learning by Doing) และการท่องจำ เป็นต้น
5. นักเรียนมีความสามารถในการรายงาน และขอวิธีรายงานผลการเรียนที่แตกต่างกัน เช่น การสอบข้อเขียน การรายงานปากเปล่า เป็นต้น

6. นักเรียนมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้แรงเสริมและการให้รางวัลที่แตกต่างกัน เช่น การยกย่อง ชมเชยจากครู การยอมรับจากเพื่อน คะแนนที่ได้จากการแข่งขัน เงิน และประกาศนียบัตร

7. นักเรียนทำงานได้ผลต่างกัน เมื่อมีการจัดกลุ่มต่าง ๆ กัน เช่น การทำงานตามลำพัง การให้เพื่อนสอน กิจกรรมกลุ่มย่อย กิจกรรมทั้งชั้น และการแสดงละคร

8. ความสามารถในการเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากเวลาเรียนต่างกัน เช่น เรียนคาบสั้น หรือคาบยาว เรียนตอนเช้า หรือตอนบ่าย เรียนตอนต้นของคาบเรียน หรือตอนท้ายของคาบเรียน เรียนภาคเรียนแรก หรือภาคเรียนหลัง

5. กิจกรรมและวิธีการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ

รอลเจอร์ส (Rogers. 1978 : 256) กล่าวว่า กิจกรรมและวิธีการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ มีดังนี้

1. บทเรียนโปรแกรม (Programmed Learning)
2. ชุดการเรียนรู้ (Sequential Learning Kits)
3. แฟกเล็ต (Factlets)
4. การทำสัญญาร่วมกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน (Contracts)
5. แผนภูมิกิจกรรม (Flow - Charting)
6. กิจกรรมกลุ่ม (Group Work)
7. การให้นักเรียนสอนกันเอง (Each One - Teach Each One)
8. เกม (Games)
9. สถานการณ์จำลอง (Simulations)

จะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพนั้น คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันในค่านิยมต่าง ๆ เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ วิธีการเรียน และอัตราการเรียน เป็นต้น กิจกรรมการเรียนที่จัดให้นักเรียนเรียนมีทั้งการให้เรียนเป็นรายบุคคล การทำกิจกรรมคู่ การทำกิจกรรมกลุ่ม และการทำกิจกรรมพร้อมกันทั้งชั้น ทั้งนี้ นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้วางแผนการจัดกิจกรรม

และเป็นผู้อำนวยความสะดวก คอยให้ความช่วยเหลือ ให้ความแนะนำ คำปรึกษา การแก้ไข และ
ตอบข้อซักถามเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจหรือสงสัยเท่านั้น

1. เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่

1. กิจกรรมกลุ่ม (Group Work) นี้ให้ความหมายของคำว่า "กลุ่ม" ไว้หลายคน
ดังนี้

เลวิน (จันทิกา ฉิมปิเจริญ. 2522 : 37 ; อ้างอิงมาจาก Lewin. n.d.)
กล่าวว่า กลุ่ม หมายถึง กลุ่มคนที่รวมกัน และมีความสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะที่ต่างคนต่างขึ้นต่อกัน
และกัน

จันทิกา ฉิมปิเจริญ (2522 : 37) ให้ความหมายว่า กลุ่ม หมายถึง การที่
บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมารวมกันยอมรับในความเกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นระหว่างกันและกันในกลุ่ม กลุ่ม
ที่เล็กที่สุดคือ กลุ่มมีสมาชิกเพียง 2 คน เรียกว่า Dyads ถ้ามีสามคนเรียกว่า Triads กลุ่มที่
ประกอบด้วยสมาชิกสองคนดูเผื่อน่าจะเป็นกลุ่มที่มั่นคง มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและสนิทสนม
คุ้นเคยกัน

เอเบอร์ครอมบี้ (Abercrombie. 1977 : 1) ให้ความหมายว่า กลุ่ม
หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีการปฏิสัมพันธ์และติดต่อกันแบบเฉพาะหน้า (Face to
Face)

กัลลี (Gulley. 1963 : 63) กล่าวว่า กลุ่มมีความหมายลึกซึ้งกว่า
การที่บุคคลมาอยู่รวมกันเฉย ๆ เท่านั้น แต่การรวมกลุ่มจะต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ

1. มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน และวัตถุประสงค์นั้นต้องสนองความต้องการของ
สมาชิกแต่ละคนด้วย

2. ผลการทำงานจะเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

3. มีการสื่อสารทางวาจา (Verbal Communication) หรือมีความ
สัมพันธ์ระหว่างสมาชิกโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง

กริม และไมเคิลลิส (Grim and Michaelis. 1953 : 146) กล่าวว่า
กลุ่มจะเกิดขึ้นได้นั้น สมาชิกในกลุ่มต้องแสดงเอกลักษณ์ทางพฤติกรรมของตนให้ปรากฏและต้องแสดง
พฤติกรรมซึ่งกันและกัน

จากความหมายของ "กลุ่ม" ดังกล่าวนั้น ทำให้เข้าใจความหมายของกลุ่ม
ได้หลายแง่หลายมุม อย่างไรก็ตาม กลุ่มจะมีความหมายคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ และอาจสรุป
ลักษณะของการรวมกลุ่มได้ดังนี้

1. การรวมกลุ่มจะตอบวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะ และ
จะแสดงออกมาในสภาพการณ์ต่าง ๆ กัน จะเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลซึ่งไม่เคยมีความสัมพันธ์ต่อกันมาก่อน
มีความสัมพันธ์กันในสภาพการณ์ที่วัตถุประสงค์ร่วมกัน และมีกิจกรรมที่ทุกคนจะมีโอกาสทำงานร่วมกัน
2. โครงสร้างของกลุ่มจะออกมาในรูปของการสื่อสารระหว่างสมาชิกใน
กลุ่ม โดยจะมีการกำหนดฐานะ บทบาท และค่านิยมของสมาชิกในกลุ่ม หรือค่านิยมของกลุ่มด้วย
3. วัตถุประสงค์ของกลุ่มจะเป็นส่วนกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มให้ออกมา
ในรูปที่ต้องการ (เขาวงกต เศรษฐ. 2517 : 19)

2. กลุ่มย่อย (Small Group)

กลุ่มย่อยเป็นคำที่ใช้ในวงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของกลุ่ม ซึ่ง
กลุ่มย่อยจะมีความหมายเฉพาะเจาะจงลงไปถึงการรวมกลุ่มของบุคคลเพียงไม่กี่คน เพื่อมุ่งหมาย
อย่างหนึ่งโดยเฉพาะ การรวมกลุ่มจะเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ๆ ที่มีจำนวนสมาชิกไม่มากนัก เพื่อเปิด
โอกาสให้สมาชิกในกลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด (เขาวงกต เศรษฐ. 2517 : 20)
มีผู้ให้ความหมายของคำว่า "กลุ่มย่อย" ไว้ดังนี้

คูเลีย (Verba. 1961 : 11 ; citing Cooley. n.d.) ให้
ความหมายว่า กลุ่มย่อย หมายถึง กลุ่มปรุณภูมิที่มีลักษณะของการติดต่อสื่อสาร การปฏิสัมพันธ์ และ
การรวมมือกันอย่างใกล้ชิด

โฮแมนส์ (Verba. 1961 : 11 ; citing Nomans. n.d.) ให้
ความหมายว่า กลุ่มย่อย หมายถึง กลุ่มคนที่มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างใกล้ชิดเสมอ ๆ กลุ่มย่อยนี้
ต้องมีสมาชิกจำนวนน้อย จึงจะสามารถติดต่อสื่อสารกันแบบเฉพาะหน้าได้

เบลดส์ (Verba. 1961 : 11 - 12 ; citing Bales. n.d.)

ให้ความหมายว่า กลุ่มย่อย หมายถึง การที่บุคคลจำนวนหนึ่งมาพบและมีการปฏิสัมพันธ์กันแบบเฉพาะหน้า ซึ่งสมาชิกแต่ละคนมีการรับรู้ซึ่งกันและกันในกลุ่ม และแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อกัน สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นในช่วงระยะหนึ่ง

เบอร์กูน เฮลตัน และแมคครอสกี (Burgoon, Heston and McCroskey.

1974 : 2 - 5) ให้ความหมายว่า กลุ่มย่อย หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีการปฏิสัมพันธ์กันแบบเฉพาะหน้า มีการสื่อสารกัน และสมาชิกทุกคนของทรงพบความเป็นไปภายในกลุ่ม อันเกี่ยวข้องกับสมาชิกทุกคน และเขายังกล่าวอีกว่า กลุ่มย่อยต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีการปฏิสัมพันธ์กันบ่อยครั้งภายในกลุ่ม
2. มีการพัฒนาคุณลักษณะของกลุ่ม เพราะกลุ่มย่อยมีคุณลักษณะของตัวเอง อันได้มาจากคุณลักษณะรวม ๆ ของสมาชิกแต่ละคน แสดงให้เห็นว่า กลุ่มย่อยมีการพัฒนาพฤติกรรม และมีการปรับตัวเช่นเดียวกันกับเอกัตบุคคล
3. กลุ่มมีทัศนคติของกลุ่ม อันประกอบไปด้วยระบบความเชื่อและพฤติกรรม หากสมาชิกของการอยู่ในกลุ่มจะต้องประพฤติปฏิบัติให้เหมือนกับคนอื่นในกลุ่ม
4. กลุ่มมีการลอกเลียนแบบจากสภาพแวดล้อม เพื่อคงสภาพของกลุ่มเอาไว้
5. สมาชิกภายในกลุ่ม จะมีบทบาทที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นบทบาทที่ติดแน่นอยู่กับบุคคลและเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการทำหน้าที่ให้สมบูรณ์ นอกจากนี้บทบาทยังเป็นสิ่งที่ทำให้บรรยากาศทางสังคมของกลุ่มดีและน่าพอใจ
6. กลุ่มย่อยมีเป้าหมาย ซึ่งเป็นเป้าหมายของสมาชิกในกลุ่ม และมีอำนาจเหนือเป้าหมายของสมาชิกในกลุ่ม
7. การทำงานร่วมกันของสมาชิกในกลุ่มจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการทำงานตามลำพัง

ประเภทของกลุ่มย่อยในการเรียนการสอน

1. กลุ่มระดมพลังสมอง (Brain - Storming) กลุ่มแบบนี้ มีจำนวนสมาชิก 7 - 11 คน ใช้สำหรับกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนในกลุ่ม ได้มีโอกาส

อภิปรายปัญหาต่าง ๆ กันอย่างเต็มที่ โดยเสรี ครอบคลุมทั้งความคิดเห็นของทุกคน เหมาะสำหรับ
อภิปรายปัญหาทั่วไป

2. กลุ่มเปิดอภิปราย (Open - Discussion Group) ครูเปิดโอกาสให้
นักเรียนอภิปรายปัญหาที่สลับซับซ้อน มีแง่มุมต่าง ๆ ชวนคิดตามหัวข้อที่กำหนด มิได้เปิดโอกาสให้
อภิปรายอย่างเสรีเหมือนแบบแรกและมีสมาชิกประมาณ 7 - 10 คน แต่ละคนมีโอกาสมีส่วนร่วมกัน
อย่างเต็มที่ รับฟังและถ่ายทอดความคิดเห็นซึ่งกันและกันอย่างมีเหตุผล

3. กลุ่มคล่องงาน (Task - Flexibility Group) กลุ่มแบบนี้ต้องการ
ผู้สอนที่มีความรอบรู้พอสมควร ผู้สอนต้องเตรียมบทเรียนหลาย ๆ แบบสำหรับผู้เรียนทั้งแบบรายบุคคล
และกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มย่อยก็มีบทเรียนหรือกิจกรรมหลักหลายอย่าง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกตาม
ความสามารถ และความสนใจ แล้วทำกิจกรรมนั้น ๆ เพียงคนเดียวหรือรวมกับเพื่อนตั้งแต่ 2 - 4 คน
โดยทำให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด

4. กลุ่มกำหนดบทบาท (Assigned - Roles Group) จำนวนสมาชิก
7 - 9 คน มีบทบาทแตกต่างกัน แต่ละคนดำเนินงานไปตามบทบาทของตน มีการซักถามปัญหาหรือ
ข้อสงสัยซึ่งกันและกันตลอดเวลา

5. กลุ่มสนทนา (Group - Talk Model) ท่องใจบทสนทนาหรือบทความ
จากเรื่องบันทึกเสียงเป็นสื่อสำหรับการอภิปรายข้อความจากสิ่งเดียวกัน พร้อม ๆ กับในเวลา
เท่ากัน แต่ความคิดเห็นของแต่ละคนอาจจะแตกต่างกัน (วินิจ เกตุขำ, 170 - 175)

จากความหมาย และประเภทของกลุ่มย่อยที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่า กลุ่ม
ประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีการติดต่อสื่อสารและการมีส่วนร่วมซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะ
ในกลุ่มย่อยคหยแล้ว สมาชิกภายในกลุ่มจะมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น

การจัดกิจกรรมกลุ่ม หรือกลุ่มย่อยในการเรียนการสอน

ก้าวแรกของการเรียนการสอนแบบเอกเทศ คือการจัดกลุ่มในกรณีที่ห้องเรียน
มีขนาดใหญ่ และอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่พอเพียง การใช้กิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีที่นิยม ทั้งนี้เพื่อให้

นักเรียนแต่ละคนได้เรียนตามความสนใจ และความต้องการของตนเอง โดยมีครูเป็นผู้คอยสังเกต และให้ความช่วยเหลือ

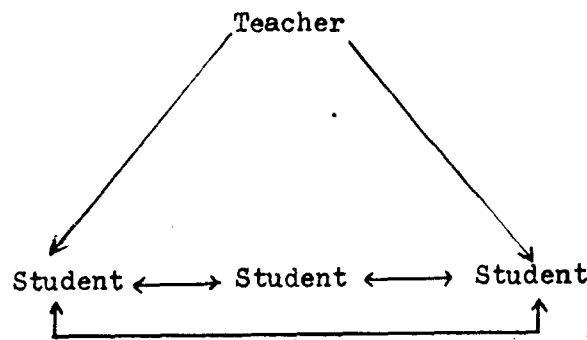
รูธ (Ruth. 1985 : 48) กล่าวว่า การเรียนเป็นกลุ่มย่อย คือ สถานการณ์ในการเรียนที่นักเรียนทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกัน ร่วมกันแสดงความคิดเห็นและ วิจารณ์ข้อคิดเห็นนั้น ๆ

กริทเนอร์ และลาไรท์ (Grittner and Laleike. 1976 : 1 - 92) กล่าวว่า ธรรมชาติของการเรียนการสอนแบบเอกเทศาพ ต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนเป็น รายบุคคล กลุ่มย่อย หรือกลุ่มใหญ่ ซึ่งลักษณะการจัดการเรียนการสอนแบบนี้ต้องมีสภาพการเรียน ที่มีความยืดหยุ่นสูง เพื่อให้เหมาะสมกับขนาดของกลุ่ม และเขายังกล่าวเสริมอีกว่า การเรียนภาษา ต้องมีการสื่อสารซึ่งกันและกัน ทั้งการสื่อสารระหว่างนักเรียนกับครูและระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ทั้งนี้การให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่ และกิจกรรมในกลุ่มย่อย จะสนับสนุนให้เกิดการสื่อสารระหว่าง นักเรียนกับนักเรียนมากขึ้น นอกจากนี้แล้วนักเรียนยังสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วย เช่น นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน

รีด (Read. 1982 : 1) กล่าวว่า เมื่อไม่นานนี้ได้มีการให้ความสนใจ ต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมา โดยเฉพาะการสื่อสารกันระหว่างนักเรียนกับ นักเรียน ซึ่งวิธีที่ง่ายที่สุดคือ การแบ่งนักเรียนในชั้นออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ มีสัมพันธต่อกันในการใช้ภาษา

แวลเลต และเรเน (Valette and Renee. 1972 : 75) กล่าวว่า เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน การใช้บทเรียนเดียวกัน และวิธีสอนแบบ เดียวกัน อาจไม่เหมาะสมกับนักเรียนทุกคนในชั้น เพราะนักเรียนบางคนเรียนเร็ว บางคนเรียนช้า เขาทั้งสองได้เสนอแนะวิธีแก้ไขวิธีหนึ่ง คือการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย เพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ปักพุดปากเปล่า อภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน แล้วฝึกตั้งคำถามให้เขียนเรื่องสั้น หรือ เรียงความ เป็นต้น ซึ่งการจัดการเรียนการสอนแบบนี้ ครูมีหน้าที่คอยช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีปัญหา ทุกกลุ่ม กลุ่มที่ทำเสร็จก่อนก็ให้เขาทำกิจกรรมอื่นต่อไปอีก

ฮาวกินส์ (Read. 1982 : 7 - 8 ; citing Hawkins. 1976 : 25 - 28) ให้คำแนะนำว่า ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ครูมีบทบาทเป็นผู้คอยสังเกตว่า นักเรียนแต่ละกลุ่ม กลุ่มไหนทำกิจกรรมได้ดี กลุ่มไหนมีปัญหา และต้องการความช่วยเหลือ นอกจากนี้แล้ว ครูไม่ควรยืนอยู่ที่หน้าชั้นหรือตรงกลางห้องเรียน แต่ควรเดินไปรอบ ๆ ห้อง ในระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรม นอกจากนี้ครูยังสามารถที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมกลุ่มได้ด้วย ทั้งนี้ไม่ใช่ในฐานะผู้นำกลุ่ม แต่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มเพื่อเทียบเท่ากับนักเรียนซึ่งรูปแบบของการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน จะเป็นทั้งภาพทอดไปนี้

นอกจากนี้ วิก (Read. 1982 : 8) ยังได้เสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของครูอีกว่า สิ่งหนึ่งที่ครูไม่ควรละเลย คือการช่วยให้นักเรียนได้ทำการประเมินผลความสามารถในการเรียนของตนเอง ซึ่งกระทำได้โดยครูต้องแสดงให้เห็นว่า ครูรับรู้ถึงการทำกิจกรรมของนักเรียนในแต่ละกลุ่มว่าเป็นอย่างไร มีปัญหาอย่างไร

รูธ (Ruth. 1985 : 52 - 53) กล่าวถึง บทบาทของครูในขณะที่นักเรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มย่อยว่า ครูมีหน้าที่คอยสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียน และให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา และต้องอธิบายเป้าหมายของการเรียนร่วมกันให้นักเรียนทราบ ตลอดจนทำหน้าที่ประเมินผลการเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

ข้อดีของการจัดกิจกรรมกลุ่มและกลุ่มย่อย

การให้นักเรียนเรียน และทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยมีข้อดีหลายประการ
ดังนี้ ความเห็นของคนหลาย ๆ คนดังต่อไปนี้

รูธ (Ruth. 1985 : 52 - 53) กล่าวว่า การเรียนเป็นกลุ่มย่อยหรือ
การเรียนรวมกันมีประโยชน์ดังนี้

1. นักเรียนได้รับประโยชน์จากเพื่อน และมีโอกาสได้ร่วมประสบการณ์ใน
การแก้ปัญหาหลายวิธี
2. นักเรียนที่เรียนเก่งมีโอกาสขยายความรู้ ความคิดให้เพื่อนทั้งได้และได้
ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน
3. ทำให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการปรับตัวเข้ากับสังคมและรู้สึก
ชอบโรงเรียนมากขึ้น
4. นักเรียนเข้าใจธรรมชาติของผู้อื่นมากขึ้น มีความสัมพันธ์กันเป็นอันดี แม้จะมี
พื้นฐานแตกต่างกัน ได้ช่วยกันแก้ปัญหา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ช่วยพัฒนาทักษะทางชีวิตที่สำคัญ
5. ทำให้บรรยากาศในการเรียนสนุกสนานน่าเรียน
6. ทำให้นักเรียนกล้าพูด กล้าซักถาม และกล้าแสดงความคิดเห็นต่อหน้าเพื่อน
ในชั้น

7. ช่วยครูในการสอนและการควบคุมวินัยในชั้นเรียน

ลอง และพอร์เตอร์ (Long and Porter. 1985 : 207 - 225)

กล่าวถึงข้อดีของกิจกรรมกลุ่มดังนี้

1. นักเรียนมีโอกาสฝึกการใช้ภาษามากขึ้น ช่วยแก้ปัญหการเรียนการสอน
ภาษาที่สอง ซึ่งนักเรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาใหม่ที่ได้รับได้ โดยเฉพาะในห้องเรียนที่มีนักเรียน
จำนวนมาก และครูใช้วิธีการสอนที่น่าเบื่อหน่าย เช่น การบรรยาย อภิปราย กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์
ฝึกหัดฝึกและถามคำถามนักเรียน ซึ่งครูใช้เวลาในการพูดเองเสียสองในสามของเวลาเรียนทั้งหมด
ถึงแม้ว่ากิจกรรมกลุ่มจะไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้เสียทั้งหมด แต่ยังคงพอช่วยไถ่ทาง เพื่อให้นักเรียน

ไม่มีโอกาสฝึกภาษา กับทุกคนในกลุ่มย่อย เพราะมีเวลามากขึ้น และแทนที่จะให้นักเรียนจำนวน มากฟังนักเรียนเพียงคนเดียวพูด ซึ่งทำให้เสียเวลา

2. กิจกรรมกลุ่มสนับสนุนการพูดของนักเรียนให้ดีขึ้น การฝึกนอกจากจะฝึก มาก ๆ แล้ว ยังต้องมีคุณภาพอีกด้วย การให้นักเรียนพูดในกลุ่มย่อยเป็นการสื่อสารแบบเฉพาะหน้า (Face - to - Face Communication) และทำให้นักเรียนไม่ต้องรีบพูดเนื่องจากมีเวลาจำกัด

3. กิจกรรมกลุ่มเอื้อต่อการเรียนการสอนแบบเอกัตถภาพ เนื่องจากการเรียน การสอนแบบเอกัตถภาพ เป็นการเรียนการสอนที่จัดขึ้นโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลใน ด้านอายุ ขั้นตอนหรือพัฒนาการของความคิด เพศ แรงจูงใจ ความถนัด เจตคติ บุคลิกภาพ ความ สนใจ วิธีการคิด พื้นฐานทางวัฒนธรรม ภาษาแม่ ประสบการณ์เดิม และความทองการในการเรียน ภาษาเป้าหมาย ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้มีผลต่อความสามารถทางการเรียนของนักเรียน เช่น บางคนมีความเข้าใจภาษามากกว่าจะมีทักษะในการใช้ภาษา บางคนพูดภาษาที่เรียนจะถูกตะกัก แต่ถูกทอง ในขณะที่บางคนพูดเร็วแต่ผิด เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้ กิจกรรมกลุ่มสามารถที่จะสนอง ความแตกต่างเหล่านี้ได้ เพราะนักเรียนเรียนเป็นกลุ่มย่อยและใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ กัน เหมาะสม กับความต้องการ โดยเรียนในเวลาเดียวกันทุกกลุ่ม ช่วยให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการที่ จะต้องรอเพื่อนที่มีปัญหาต่างกัน

4. กิจกรรมกลุ่มเสริมบรรยากาศในห้องเรียนให้ดีขึ้น จะเห็นได้ว่าในการ เรียนการสอนแบบเดิม ถ้านักเรียนตอบคำถามผิด หรือตอบช้า ครูจะรีบแก้ไขทันที ทำให้นักเรียน ไม่อยากพูด แต่การให้นักเรียนพูดในกลุ่มย่อย นักเรียนจะรู้สึกว่าคุณเองไม่ต้องคอยระวังว่าจะพูดผิด และการที่ใครมีความสัมพันธ์กันใกล้ชิดกับเพื่อนทำให้บรรยากาศ ทางการเรียนรู้ดีขึ้น

5. กิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน เพราะนักเรียนได้ ศึกษามากขึ้น ได้เรียนตามความต้องการ ความสนใจ และทำให้บรรยากาศในการเรียนดีขึ้นด้วย

วิท (Read. 1982 : 8) และบราวน์ (Brown. 1982 : 10 - 12)

กล่าวถึงผลดีของการจัดกิจกรรมกลุ่มดังนี้

1. นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน และมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาเป้าหมายทุกทักษะ อย่างมีความหมายและเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้นักเรียนยังได้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. กระตุ้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการทำงานในกลุ่ม เช่น การให้นักเรียนตรวจงานกันเอง นักเรียนจะรู้จักสำรวจข้อผิดพลาดของตนเอง และของผู้อื่น ได้มีการอภิปรายกันถึงสิ่งที่ผิดและถูกของ การรับผิดชอบของนักเรียน ทำให้ครูลดภาระในการตรวจงาน

3. กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักแลกเปลี่ยนประสบการณ์และข้อสงสัยต่าง ๆ โดยการใช้ภาษาในการสื่อสารกับเพื่อนในกลุ่ม

4. สนับสนุนการใช้ภาษาแม่ในการเรียน โดยจัดให้นักเรียนที่พูดภาษาแม่เดียวกันเรียนด้วยกัน และนอกจากนี้ยังได้เพิ่มความสัมพันธ์ทางสังคม และช่วยลดความกังวลใจของนักเรียนด้วย

5. นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความสามารถ โดยไม่ต้องรอคนที่เรียนช้า

6. นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ รู้จักนำตนเองในการเรียน เพราะนักเรียนจะเรียนภาษาใหม่ได้ดี ถ้าเขาได้เรียนในสิ่งใหม่ ๆ ที่เขาสนใจ

เซลซี - เมอร์เซีย (Celcee - Murcia. 1980 : 2 - 3, 19)

กล่าวถึงข้อดีของการใช้กิจกรรมกลุ่มในการสอนไวยากรณ์ดังนี้

1. กระตุ้นให้มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ไม่ใช่แต่เพียงระหว่างครูกับนักเรียนเท่านั้น ทำให้การเรียนรู้มากขึ้น และเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการสร้างบรรยากาศทางสังคมที่ดี

2. นักเรียนตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอันประกอบไปด้วยเพื่อนมากขึ้น

3. ช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของนักเรียน เพราะเขามักจะชอบการอธิบาย การแก้ไข และการแนะนำจากเพื่อนมากกว่าจากครู และยังทำให้ครูลดภาระในการตรวจงานน้อยลงด้วย

4. ฝึกนักเรียนให้มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง

โกลเดนเบิร์ก (Goldenberg. 1982 : 43 - 44) ได้ทดลองใช้

กิจกรรมกลุ่มในการสอนทักษะการเขียนกับนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า นักศึกษาสนุกสนานกับการเรียน เพราะเขาได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนทุกคนในกลุ่ม ทั้งนี้เนื่องมาจากการให้นักศึกษาจับเปลี่ยนกลุ่มกันทุกสัปดาห์ และนอกจากนี้คะแนนการเขียนของนักศึกษาส่วนมากดีขึ้นด้วย

โรเน (Renee. 1975 : 172 - 173) ให้ความเห็นว่าการให้นักเรียนฝึกทักษะการพูดโดยการถามและตอบคำถามในกลุ่มย่อย และมีการแสดงความคิดเห็น โดยการพูดเป็นภาษาทางประเทศนั้น ทำให้นักเรียนได้มีการสื่อสารกันอย่างอิสระ เพิ่มความสามารถในการพูดและสามารถฝึกเป็นรายบุคคลได้มากขึ้น แต่จะมีปัญหาว่างในกรณีที่นักเรียนอาจพูดผิด ทั้งนี้แก้ไขได้โดยจัดให้นักเรียนคนหนึ่งคอยฟัง รวมทั้งครูด้วย นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง กล่าวคือ ไม่กลัวว่าจะพูดผิดแล้วต้องถูกครูแก้ไขต่อหน้าเพื่อนทั้งชั้น

สเปรนเจอร์ (Sprengr. 1973 : 12 - 15) กล่าวถึงข้อดีของการใช้กิจกรรมกลุ่มในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศว่า ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น และได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารจริง ๆ ผู้เรียนกล้าแสดงออก มีความมั่นใจ และรับผิดชอบต่องานและหน้าที่ที่ต้องทำร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้แล้วการใช้กิจกรรมกลุ่มยังช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์ในการเรียนการสอน และการขาดแคลนครู และปัญหาจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมากเกินไป

คูนัน และคูนัน (Dunn and Dunn. 1972 : 151) ยังได้กล่าวถึงข้อดีของการสอนเป็นกลุ่มย่อยอีกว่า ช่วยรักษาความรู้สึกของผู้เรียนที่จะแยกตัวเรียนตามลำพัง และทำให้เขารู้จักเรียนและทำงานร่วมกับคนอื่น รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและรับผิดชอบการเรียนร่วมกัน นักเรียนจะเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกสนุกสนาน ยอมรับและรักใคร่กัน และในที่สุดจะทำให้การเรียนของเขามีประสิทธิภาพขึ้น

เนชั่น (Nation. 1979 : 139-140) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมกลุ่มว่า กิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีการที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนทั้งชั้นเรียนที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็ก เพราะ

1. ครูสามารถให้ความสนใจนักเรียนเป็นรายบุคคลได้เมื่อจำเป็น
2. นักเรียนรับผิดชอบตนเองในการเรียน
3. นักเรียนที่เรียนช้าจะได้รับการช่วยเหลือจากนักเรียนที่เรียนเร็ว
4. โอกาสที่นักเรียนจะทำผิดมีน้อยเพราะมีการช่วยเหลือกัน
5. ครูตรวจผลงานของนักเรียนน้อยลง

6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน
7. การร่วมกันแสดงความคิดเห็นหลาย ๆ คน ย่อมดีกว่าการคิดเพียงคนเดียว
8. ประหยัดเวลาในการเรียนการสอน

3. กิจกรรมคู่ (Pair Work)

การให้นักเรียนฝึกกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม เป็นวิธีการที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student - Centred) ซึ่งเน้นการสอนแบบเดิมที่ครูยืนสอนอยู่หน้าชั้น โดยมีนักเรียนนั่งเป็นแถว คอยฟังครูพูด แต่การให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่ ครูมีบทบาทเป็นแต่เพียงผู้แนะนำ ให้คำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม คอยฟังนักเรียนพูด และคอยให้ความช่วยเหลือและการแก้ไขเท่านั้น (Watcyn - Jones. 1983 : 15)

เคอร์ (Kerr. 1985 : 22) กล่าวว่า กิจกรรมคู่ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่าง ๆ หลายรูปแบบ แต่รูปแบบที่ง่ายที่สุดคือ การให้นักเรียนสองคนฝึกการใช้ภาษาด้วยกัน ซึ่งเป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสารใ้จริงและเกิดความสุขสนาน อย่างไรก็ตามวิธีการนี้ก็มีข้อจำกัดเหมือนกัน แต่สามารถแก้ไขได้โดยการเตรียมอุปกรณ์ให้ดีและต้องมีการจัดห้องเรียนอย่างเหมาะสม

ไบร์น (Byrne. 1981 : 142) กล่าวว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมักประสบกับปัญหาชั้นเรียนมีจำนวนนักเรียนมากเกินไป และมีความจำเป็นจะต้องศึกษาการใช้ภาษา โดยเฉพาะทักษะการพูด ครูควรแก้ปัญหาโดยให้นักเรียนได้ฝึกเป็นคู่ ทั้งนี้เพราะการเรียนภาษาจำเป็นต้องมีการสื่อสารกัน

เจมส์ และเปเรอร์ (James and Perer. 1975 : 375 - 390)

ได้เสนอวิธีการสอนภาษาวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่ หรือกลุ่มย่อย วิธีการสอนแบบนี้เรียกว่า Peer-Mediated Instruction ซึ่งหมายถึงการสอนที่ให้นักเรียนได้เรียนและทำกิจกรรมเป็นคู่ หรือกลุ่มย่อย โดยทำกิจกรรมทุกทักษะ ทั้งการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน นักเรียนร่วมมือกันทำกิจกรรมมีการช่วยเหลือกัน และได้มีการปฏิสัมพันธ์กัน ใช้ภาษาในการสื่อความหมายออกมาจริง ๆ ด้วยตนเอง ครูมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ

ให้คำแนะนำช่วยจัดกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียน แต่ให้นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบกระบวนการเรียนกันเอง

2. ลักษณะกิจกรรมที่ดี

สวณี วงศ์เบญจจักร และวราวิวัฒน์ เบญจพร (1984 : 1 - 8) เสนอว่า กิจกรรมที่นำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาอาหรับมีรูปแบบได้ 3 รูปแบบ คืออาจเป็นกิจกรรมเดี่ยว (Individual Work) กิจกรรมคู่ (Pair Work) หรือกิจกรรมกลุ่ม (Group Work) และอาจนำไปใช้ในบทเรียนโดยใช้เป็นกิจกรรมหลัก (Main Task) หรือกิจกรรมประกอบ (Supplementary Work) ก็ได้

ไม่ว่าจะนำกิจกรรมไปใช้ในบทเรียนในรูปแบบ หรือลักษณะใดในการจัดกิจกรรม หรือการพิจารณานำกิจกรรมมาใช้ ควรมีหลักในการพิจารณาดังต่อไปนี้

ก. กิจกรรมควรมีลักษณะใกล้เคียงการสื่อสารความหมายในสถานการณ์ปกติ

ในการจัดกิจกรรมให้มีลักษณะใกล้เคียงการสื่อสารความหมายในสถานการณ์ปกติ ผู้จัดควรตั้งคำถามดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมมีจุดมุ่งหมายเชิงการสื่อสารความหมาย (Communicative Purpose) หรือไม่

ก่อนเริ่มทำกิจกรรมทุกครั้ง ผู้เรียนควรทราบว่า เขาจะต้องทำอะไร พังทความเพื่อจดโน้ต อ่านเพื่อเขียน แผนภาพ (Diagram) เป็นจุดมุ่งหมายในการทำกิจกรรม ควรให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์การสื่อสารความหมายปกติ เช่น การอ่านเพื่อเขียนแผนภาพ หรือเพื่อเขียนโน้ต เป็นสิ่งที่อาจเกิดขึ้นจริงในสถานการณ์การสื่อสารความหมายปกตินอกห้องเรียน ส่วนการอ่านเพื่อหาคำ ในช่องว่าง หรือเพื่อเลือกชอชอช เป็นจุดมุ่งหมายในการสอน (Pedagogical Purpose) เป็นสิ่งที่เกิดในชั้นเรียน แต่ไม่ใกล้เคียงสิ่งที่เกิดจริงในสถานการณ์การสื่อสารความหมายปกติ จึงไม่ควรใช้เป็นจุดมุ่งหมายของกิจกรรมการสื่อสารความหมาย

(Communicative Activity)

2. กิจกรรมทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องสื่อสารความหมายหรือไม่

สถานการณ์การสื่อความหมายปกติเกิดขึ้น เพราะผู้สื่อความหมายต้องการข้อมูลจากอีกฝ่าย เนื่องจากตนเองมีข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์ สถานการณ์เช่นนี้เรียกว่าช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information Gap) ดังนั้น หากต้องการจัดกิจกรรมให้มีลักษณะใกล้เคียงกับการสื่อความหมายปกติ จึงต้องจัดให้ผู้สื่อความหมาย (ซึ่งอาจเป็นคู่สนทนาในกรณีที่เป็นการฝึกการสนทนา หรือเป็นผู้อ่านและผู้เขียนในกรณีที่เป็นการฝึกการเขียน การอ่าน) มีข้อมูลที่還不สมบูรณ์ในตนเอง และต้องการข้อมูลจากอีกฝ่าย ทำให้ข้อมูลที่ตนเองมีอยู่นั้นสมบูรณ์ได้ วิธีการดังกล่าวนี้จะทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้สื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและทำให้กิจกรรมมีลักษณะใกล้เคียงสถานการณ์การสื่อความหมายปกติ

3. กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือก (Choice) หรือไม่

ในสถานการณ์การสื่อความหมายปกติ ผู้ส่งข้อมูล (Producer) ซึ่งอาจเป็นผู้พูดหรือผู้เขียน จะมีโอกาสเลือกพูดหรือเขียนสิ่งที่ต้องการ (Choice of Content) และเลือกใช้รูปแบบภาษาที่ต้องการ (Choice of Language Forms) ในส่วนผู้รับข้อมูล (Receiver) ซึ่งอาจเป็นผู้ฟังหรือผู้อ่านก็จะมีโอกาสเลือกฟัง หรืออ่านส่วนที่ตรงกันกับความ ต้องการของตน (Selective Listening or Reading) ดังนั้นในการจัดกิจกรรมสื่อความหมายในชั้นเรียน จึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีทางเลือก หากเป็นกิจกรรมการพูดหรือการเขียน อาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเนื้อหาหรือรูปแบบภาษาเอง เช่น ให้ผู้เรียนเขียนบรรยายลักษณะรูปร่างหน้าตา การาคคนโปรดของตน หากเป็นกิจกรรมการอ่าน การฟัง ก็ควรให้เป็นการอ่านและฟังและเลือกสรร

4. กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทราบว่า การสื่อความหมายของตน ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวหรือไม่

การสื่อความหมายจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์ (Interact) ระหว่างผู้สื่อความหมายตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไป ซึ่งอาจเป็นผู้พูดกับผู้ฟัง หรือผู้อ่านกับผู้เขียน ในการสื่อความหมายปกติ ผู้สื่อความหมายจะได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Feed Back) จากอีกฝ่ายหนึ่งว่า การสื่อความหมายของตนประสบความสำเร็จหรือไม่ เช่น ถ้าอีกฝ่ายหำหาไม่เข้าใจ ผู้ส่งข้อมูลก็จะทราบว่า การสื่อความหมายของตนไม่ประสบความสำเร็จและจะต้องหาวิธีอื่น เช่น อาจต้องใช้รูปแบบภาษารูปแบบอื่นมาสื่อความประโยคเดิมหรืออธิบายเพิ่มเติม หรือใช้ท่าทางประกอบ

เป็นต้น ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการสื่อความหมายในชั้นเรียน จึงควรให้ผู้สื่อความหมายได้รับข้อมูลย้อนกลับจากกันและกัน ว่าการสื่อความหมายของตนประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงไร เช่น ในชั้นเรียนฝ่ายหนึ่งสอนการพ้องกระซิบ ถูฟังปฏิบัติตามได้ ผู้สอนก็จะทราบว่า การสื่อความหมายของตนประสบความสำเร็จ หากผู้ฟังทำตามไม่ได้ ผู้พูดก็ต้องหาวิธีสอนใหม่ เพื่อให้การสื่อความหมายของตนประสบผล ข้อมูลย้อนกลับแบบนี้ใกล้เคียงลักษณะการสื่อความหมายจริงมากกว่าการให้ผู้สอนเป็นผู้ตัดสินว่า การสื่อความหมายของผู้เรียนใช่หรือไม่

5. ภาษาที่ใช้ในกิจกรรมมีลักษณะเหมือนเจ้าของภาษาใช้จริงและเหมาะสมกับสถานการณ์หรือไม่

ภาษาที่ใช้ในกิจกรรมควรเป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงในสถานการณ์การสื่อความหมายปกติ การพิจารณาว่า ภาษาที่ใช้ในกิจกรรมเหมาะสมกับสถานการณ์หรือไม่ ดูได้จาก 3 สิ่งคือ บทบาทของผู้สื่อความหมาย (Role) เนื้อเรื่อง (Topic) และสถานที่ (Setting) ยกตัวอย่าง เช่น หากสถานที่เป็นบนท้องถนน บทบาทผู้สื่อความหมายคือ นักท่องเที่ยวที่คุยกับคนเดินถนน และเนื้อเรื่องคือการบอกทาง ภาษาที่ใช้ควรจะเป็นภาษาพูดและเป็นแบบแผนมากกว่าการคุยกันระหว่างเพื่อนสนิทหรือการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนอ่านหนังสือคู่มือนำเที่ยว ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาในหนังสือคู่มือจริง ๆ จึงจะเหมาะสมกับกิจกรรมนั้น ๆ

ข. กิจกรรมควรเป็นไปตามหลักการเรียนรู้

ในการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ผู้จัดควรตั้งคำถามดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมน่าสนใจและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนหรือไม่

กิจกรรมที่ดีควรมีเนื้อหาและวิธีการน่าสนใจสำหรับผู้เรียนและเหมาะสมกับวัย ในการจัดกิจกรรมจะพบว่า บางครั้งกิจกรรมที่ผู้สอนคิดว่าน่าสนใจกลับไม่เป็นที่สนใจของผู้เรียน และในทางตรงกันข้ามกิจกรรมที่ผู้เรียนเห็นว่าเป็นที่น่าสนใจ อาจเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนมองข้ามไป เพราะคิดว่าไม่น่าสนใจ ในการพิจารณาความน่าสนใจของกิจกรรมควรยึดผู้เรียนเป็นหลัก เพราะกิจกรรมที่น่าสนใจอาจเป็นแรงจูงใจ (Motivation) ให้ผู้เรียนมาเข้าชั้นเรียนและอาจทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป ในการพิจารณาว่ากิจกรรมใดน่าสนใจหรือไม่ อาจทำได้โดยการปรึกษากับผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา

วิธีการและลักษณะกิจกรรมที่ทัศนคติที่น่าสนใจ หรือโดยการสังเกตจากปฏิริยาของผู้เรียนในขณะทำกิจกรรมหรือให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน หลังจากทำกิจกรรมแล้ว

2. กิจกรรมมีลักษณะท้าทายในระดับที่เหมาะสมหรือไม่

กิจกรรมที่ดีไม่ควรให้ง่ายจนเกินไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนเบื่อและไม่รู้สึก
ว่าตนเองได้มีการเรียนรู้เพิ่มขึ้น กิจกรรมควรมีลักษณะท้าทาย (Challenging) คืออาจยากเกิน
ระดับสิ่งที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้วเล็กน้อย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ความยากนี้อาจอยู่ที่เนื้อหาหรือวิธีการคิด
แก้ปัญหา แต่ไม่ควรซับซ้อนจนการทำให้ยุ่งยากเกินไป เพราะจะทำให้ความสามารถผู้เรียนไม่ได้ออก
เนื่องจากผู้เรียนบางคนอาจทำกิจกรรมไม่ได้ เพราะไม่เข้าใจขั้นตอนการทำ กิจกรรมที่ดีไม่ควร
ยากเกินไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยและเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ในการจัด
กิจกรรมผู้สอนจึงจำเป็นต้องรู้จักระดับความรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างดี

3. กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่หรือไม่

กิจกรรมที่ดีควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ความรู้ที่มีอยู่ ซึ่งอาจเป็นความรู้
จากประสบการณ์รอบตัวหรือเป็นความรู้ในวิชาเฉพาะนำมาสัมพันธ์กับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่หรือสิ่งที่ต้องการ
ฝึกในกิจกรรม กิจกรรมลักษณะนี้จะช่วยสัมพันธ์ ชั้นเรียนกับโลกภายนอกของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเห็น
ประโยชน์ของกิจกรรมและการเรียนรู้ในห้องเรียน ยกตัวอย่างเช่น ในกิจกรรมการอ่าน ผู้สอนอาจ
ให้ผู้เรียนอ่านบทความผลการวิจัยว่า ไวรัสเป็นสาเหตุของโรคมะเร็ง ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ตรงกับความรู้
ที่ผู้เรียนมี แล้วอาจให้ผู้เรียนวิจารณ์เนื้อหาของบทความโดยเปรียบเทียบความรู้เดิมของตน กิจกรรม
ลักษณะเช่นนี้จะช่วยส่งเสริมทักษะการถ่ายโอน (Transfer) ทำให้ผู้เรียนรู้จักนำสิ่งที่เรียนใน
ห้องเรียนไปประยุกต์ใช้นอกห้องเรียน

4. กิจกรรมสร้างเสริมการเรียนรู้ในระดับสูงกว่าระดับความรู้ความจำ (Knowledge) และความเข้าใจ (Understanding) หรือไม่

ระดับการเรียนรู้ในกิจกรรมไม่ควรจำกัดอยู่แค่ความรู้ความจำและความ
เข้าใจ แต่ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนขบวนการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไป เช่น การตีความ
(Interpretation) การนำไปใช้ (Application) การแก้ปัญหา (Problem - Solving)
การวิเคราะห์ (Analysis) การสรุปผล (Summarization) การอธิบาย (Explanation)
การให้เหตุผลและการยกเหตุผลประกอบ (Reasoning and Argumentation) การคาดคะเนผล

(Estimation of Consequences) การประเมินผล (Evaluation) และการวิจารณ์ (Giving Comments) ทั้งที่กล่าวไว้ในตอนต้น ว่าขบวนการเรียนรู้ในระดับสูง จำเป็นสำหรับผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย เพราะจะสร้างเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดแตกฉาน กิจกรรมจึงควรมุ่งเสริมขบวนการเรียนรู้

5. กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม (Involvement) ในระดับใกล้เคียงกันหรือไม่ (ในกรณีที่เป็กิจกรรมคู่หรือกลุ่ม)

เนื่องจากตามธรรมชาติในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ จะมีผู้เรียนซึ่งมีความสามารถและความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมไม่เท่ากัน ผู้เรียนบางคนซึ่งมีความสามารถหรือความกระตือรือร้นสูง จึงมักจะผูกขาดในการดำเนินกิจกรรม (Dominate) และมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น และได้ฝึกฝนมากกว่าผู้เรียนที่อาจมีความสามารถต่ำกว่า หรือมีความกระตือรือร้นน้อยกว่า การจัดกิจกรรมควรจัดให้ผู้เรียนแต่ละคนได้มีโอกาสเท่า ๆ กัน ที่จะเข้าร่วมกิจกรรม เช่น อาจจัดให้ผู้รวมกิจกรรมแต่ละคนมีข้อมูลปริมาณใกล้เคียงกัน และสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะท่องนำเสนอข้อมูลของตนในปริมาณใกล้เคียงกัน (Equal Share of Information) เพื่อให้กิจกรรมของกลุ่มสำเร็จตามต้องการ กิจกรรมที่ดีไม่ควรทำให้ผู้เรียนคนใดรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนเกินของกลุ่ม

ค. กิจกรรมควรเป็นไปตามหลักการสอน

ในการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามหลักการสอน ผู้จัดควรตั้งคำถามดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมเข้ากับบทเรียนที่จะสอนหรือไม่

ในบทเรียนแต่ละบทส่วนใหญ่จะประกอบด้วยจุดประสงค์ เนื้อหา ซึ่งอาจเป็นรูปแบบภาษา (Form) หรือหน้าที่ (Function) ของภาษา เนื้อเรื่อง (Topic) กิจกรรมในบทเรียนควรจะเข้ากันได้กับส่วนประกอบอื่น ๆ ในบทและส่งเสริม (Reinforce) ส่วนประกอบอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรม ผู้จัดจะต้องรู้ว่ากิจกรรมนั้น ๆ มีจุดมุ่งหมายจะให้ผู้เรียนฝึกทักษะอะไร ฝึกหน้าที่ หรือรูปแบบภาษาอะไร และมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับอะไร จึงจะพิจารณาได้ว่ากิจกรรมนั้น ๆ สมควรจะนำมาใช้ในบทเรียนนี้หรือไม่ จะเข้ากับส่วนประกอบส่วนอื่น ๆ และจะส่งเสริมส่วนประกอบอื่น ๆ ในบทเรียนหรือไม่ จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในบทเรียนหรือไม่ เช่น หากบทเรียนต้องการสอนให้ผู้เรียนคนใดสองเลาเรื่องโดยการขอร้อง (Making a Request) กิจกรรมจัดให้

ผู้เรียนคนหนึ่งขอให้ผู้เรียนคนที่สองเล่าเรื่องภาพยนตร์ที่ไปดูมาให้ฟัง ก็คิดว่าไม่เหมาะสมกับบทเรียน เพราะผู้เรียนจะมีโอกาสได้วิธีชอรองเพียงเล็กน้อย นำหนักส่วนใหญ่ของการฝึกจะไปตกอยู่ที่การเล่าเรื่อง เป็นต้น

2. กิจกรรมเหมาะสมกับสถานการณ์การสอนหรือไม่

สถานการณ์การสอนย่อมแตกต่างกันไปตามลักษณะของผู้เรียน วัยและประสบการณ์ผู้เรียน ระดับความสามารถของผู้เรียน ขนาดของชั้นเรียน จำนวนผู้เรียน ลักษณะห้องเรียน อุปกรณ์การสอนที่มีให้ ฯลฯ การจัดกิจกรรมจึงต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ด้วย เช่น หากมีชั้นเรียนใหญ่ ผู้เรียนเป็นจำนวนมาก กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแต่ละคนออกมารายงานหน้าชั้น ย่อมต้องใช้เวลานาน และไม่เหมาะสมหากการรายงานเป็นกลุ่ม เป็นต้น

3. การควบคุมชั้นเรียน (Classroom Management) และการให้ความช่วยเหลือผู้เรียน

ในขณะที่ทำกิจกรรมเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้สอนหรือไม่ ในระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรม บทบาทผู้สอนจะเปลี่ยนไปเป็นผู้จัดการหรือผู้ให้ความช่วยเหลือ (Facilitator) หากผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมหนึ่ง ๆ ควรแน่ใจว่าผู้สอนมีความสามารถเหมาะสมกับบทบาทดังกล่าวในกิจกรรมนั้น ๆ กิจกรรมบางแบบมีขั้นตอนที่ยากสลับซับซ้อนและต้องการการควบคุมและความช่วยเหลือจากผู้สอนมาก จึงอาจเหมาะกับผู้สอนที่มีประสบการณ์สูงมากกว่าผู้สอนที่ไม่มีประสบการณ์

4. ผู้เรียนเข้าใจหรือไม่ว่าตนจะต้องทำอะไรในกิจกรรมนั้น

ในการจัดกิจกรรม ผู้สอนควรให้คำสั่งให้ชัดเจนและต้องแน่ใจว่า ผู้เรียนทุกคนเข้าใจว่าตนเองจะต้องทำอะไรและทำอย่างไร ก่อนที่จะลงมือทำกิจกรรมนั้น ๆ หากกิจกรรมมีขั้นตอนที่ยาก ผู้สอนควรให้คำสั่งหรือคำอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมเป็นภาษาไทย และบางครั้งอาจจำเป็นต้องสาธิตให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่าง

เอกสารเกี่ยวกับการจัดเนื้อหาวิชาตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย

แนวการสอนเพื่อสื่อความหมายยังประมวลการสอนที่เน้นการจัดเนื้อหาภาษา เป็นสำคัญที่เรียกว่า Functional - Notional Syllabus ซึ่งเป็นผลงานของ The Council of Europe

และเผยแพร่โดย คีเอ วิลกินส์ ในหนังสือเรื่อง "Notional Syllabus" (Wilkins. 1976 : 18 - 19) หรืออีกนัยหนึ่งคือ การใช้ประมวลการสอนภาษาท้องถิ่นของภาษา (Language Functions) หรือจิปฏิกติ (Speech Acts) มากกว่าอิงไวยากรณ์หรือสถานการณ์อิงไวยากรณ์ (Situation Grammar) จึงมีผู้สงสัยว่า ถ้าการสอนที่ไม่เน้นโครงสร้างไวยากรณ์ผู้เรียนน่าจะเข้าใจภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากกว่าผู้เรียนภาษาแบบอิงไวยากรณ์และสถานการณ์ ทั้งนี้เพราะแนวการสอนเพื่อสื่อความหมายไม่ติดะติดการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์เลย แต่ยังคงต้องสอนไวยากรณ์แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนและพูดภาษาได้อย่างถูกต้อง

การจัดเนื้อหาโดยยึดแนวการสอนเพื่อสื่อความหมายนั้น มีผู้เสนอแนะไว้ เช่น

วิลกินส์ (Wilkins. 1976 : 21 - 23) จัดเนื้อหาตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อ

ความหมาย (Communicative Functional Categories) ดังนี้

1. การพิจารณาและการประเมินผล (Judgement and Evaluation)
2. การชักจูงให้ผู้อื่นคล้อยตาม (Suasion)
3. การออกความคิดเห็นหรือการโต้แย้ง (Argument)
4. การหาเหตุผลและการอธิบาย (Rational Inquiry and Exposition)
5. การแสดงความรู้สึกส่วนตัว (Personal Emotion)
6. การแสดงความรู้สึกพหุคูณ (Emotional Relations)

แวน เอ็ก (Van Ek. 1976 : 26) จัดเนื้อหาโดยแบ่งตามประเภทหน้าที่ของภาษา

ดังนี้

1. การให้และการหาข้อเท็จจริง (Imparting and Seeking Factual Information) เช่น การรายงานการชี้แจง
2. การแสดงออกและการถามความคิดเห็นหรือทัศนคติ (Expressing and Finding Out Intellectual Attitudes) เช่น การเห็นด้วย การขัดแย้ง
3. การแสดงออกถึงความรู้สึก (Expressing and Finding Out Moral Attitudes) เช่น การแสดงความพอใจ การแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ
4. การแสดงออกในทางจริยธรรม (Expressing and Finding Out Moral Attitudes) เช่น การขอโทษ การให้อภัย

5. การขอร้องหรือการชักชวน (Suasion) หรือการแนะนำ (Advice)
6. การแสดงออกทางค่านิยม (Socializing) เช่น การหักทลายและกล่าวหา ประมวลการสอนที่มีการจัดเนื้อหาในรูปของหัวข้อความคิด (Notions) เรียกว่า "Notional Syllabus" เช่น การสอบถาม (Asking Information) การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) การสอนแต่ละหน่วยที่จะทองประกอบด้วยหัวข้อความคิด (Notions) ต่าง ๆ เกี่ยวกับ เวลา สถานที่และอื่น ๆ ที่แสดงด้วยรูปแบบของโครงสร้างทางไวยากรณ์

วิกิตอน (Widdowson. 1978 : 18 - 19) จัดเนื้อหาในแนวการสอนเพื่อสื่อความหมาย โดยเน้นความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Language Usage) ใกล้เคียงกัน วิกิตอน กล่าวว่า ความสามารถในการพูดหรือเขียนประโยคที่เรียบเรียงถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เป็นจำนวนมากมายนั่น แทบจะไม่มีประโยชน์ ถ้าไม่สามารถนำประโยคเหล่านั้นไปใช้ในการสื่อสาร ในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ฉะนั้น ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้เรียบเรียง ความคิดต่าง ๆ ออกมาเป็นเนื้อความซึ่งเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาในลักษณะของการใช้ภาษาเพื่อ สื่อความหมาย และฝึกฝนให้รู้เรียนรู้เนื้อความต่อเนื่องกัน (Discourse) ฉะนั้น วิกิตอน จะเน้น การสื่อความหมายด้วยข้อความต่อเนื่องอย่างมีสัมพันธภาพ (Coherence)

นอกจากนี้ ฟินอคชิโอโร (Finocchiaro. 1979 : 13) ก็กล่าวหาหน้าที่ของภาษา ไว้ 5 ประเภทดังนี้

1. การแสดงความรู้สึกส่วนตัว เช่น ความรัก ความสนุกสนาน ความผิดหวัง
2. การแสดงความรู้สึกที่มีต่อผู้อื่น เช่น แสดงความเห็นอกเห็นใจในความทุกข์ของผู้อื่น แสดงความยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น
3. การแสดงความต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม เช่น การออกคำสั่ง การชักชวน
4. การแสดงความรู้สึกหรือความเห็นเกี่ยวกับสภาวะรอบตัว เช่น การบอกลำโพงให้ผู้อื่นทราบ
5. การแสดงจินตนาการ เช่น การแต่งเรื่อง การบรรยายถึงสิ่งที่ตนคิดฝัน

มันบี้ (Munby. 1983 : 1 - 4) มีความเห็นเช่นเดียวกับวิกิตอนและคนอื่น ๆ ที่ ศึกษาค้นการจักเนื้อหาวิชา โดยยึดไวยากรณ์เป็นหลัก มันบี้กล่าวว่า การเรียนการสอนไวยากรณ์กับ ความต้องการในการใช้ภาษาในการสื่อความหมายของผู้เรียน ไม่มีความสัมพันธ์กัน แม้จะมีการ

ปรับปรุงให้เป็นการจัดเนื้อหาอิงสถานการณ์ (Situational Syllabus) แล้วก็ตาม การสอนไวยากรณ์ยังคงถือว่าเป็นหลักสำคัญ เพราะสถานการณ์สอนนั้นเป็นเครื่องมือที่ทำให้การสอนไวยากรณ์มีความหมายมากขึ้น แต่ไม่ไค่คำนึงถึงสถานการณ์ในชีวิตจริง ในขณะที่บางคนเริ่มมีผู้ศึกษา การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง (Discourse Analysis) มากขึ้น วิคโคสัน(1979) และมันนี (1978) จึงได้นำเข้ามาในการปรับปรุง การจัดเนื้อหาวิชาการศึกษาภาษาเพื่อสื่อความหมาย การจัดเนื้อหาวิชาของมันก็มุ่งในการจัดทักษะย่อย (Micro - Skills) หรือหน้าที่ของภาษาย่อย (Micro - Functions) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนภาษาเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่าง (Specific Purposes) เช่น นักศึกษาช่างกล นักศึกษาธุรกิจ จำเป็นต้องเรียนภาษาเพื่อใช้ในกิจกรรมเฉพาะอย่างและเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีความจำเป็นในการใช้ภาษาในหน้าที่ต่าง ๆ กัน

การจัดเนื้อหาวิชาเพื่อสื่อความหมาย (Communicative Syllabus)

การจัดเนื้อหาวิชาเพื่อสื่อความหมายของมันเป็นประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. ความรู้ด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) เช่น ระบบหน่วยคำ (Morphology) การใช้โครงสร้าง (Syntax) ระบบเสียง (Phonology) และความหมายอ้างอิง (Referential Meaning)
2. ความรู้ด้านวัฒนธรรมและสังคม (Sociocultural Competence) เช่น กฎเกณฑ์การใช้ภาษา จุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาในการสื่อความหมายของผู้เรียน และหน้าที่ภาษาในการสื่อความหมายมีอะไรบ้าง
3. ความรู้ภาษาระดับข้อความต่อเนื่อง (Discourse Competence) กฎเกณฑ์ของข้อความต่อเนื่อง (Rule of Discourse) เช่น ระบบเชื่อมประโยค (Cohesion System) และลักษณะความสัมพันธ์ของข้อความต่อเนื่อง (Coherence Feature)

แนวทางสอนต่าง ๆ ที่กล่าวมาตั้งแต่ Notional Syllabus, Functional Syllabus และ Communicative Syllabus นั้น มีลักษณะรวมที่เห็นได้ชัดคือ

1. การเน้นหน้าที่ของภาษา (Functions) และเนนความหมาย (Semantics) มากกว่าการเน้นรูปแบบของภาษา (Forms)

2. ให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse)
3. สนใจภาษาในประโยค หรือสนใจภาษาที่มีบริบท
4. เน้นการใช้ภาษาในชีวิตจริง (Pragmatic Meaning) มากกว่าภาษาที่มีความหมาย
และการอ้างอิง (Referential Meaning)

ริชาร์ด (Richards. 1983 : 111 - 119) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความรู้อยู่ในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Communicative Competence) ของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้

1. การสื่อสารมีความหมายเป็นสำคัญ (Communication is Meaning Based)
 เมื่อผู้เรียนจะรู้ศัพท์ (Active Vocabulary) ราว 200 คำ เท่านั้น ซึ่งขึ้นอยู่กับชั้นตอน หรือชั้น
 ความของการที่จะนำภาษาไปใช้ (Survival Language Needs) และรู้โครงสร้างที่จำกัมาก
 ก็สามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายในขั้นต้นได้ เช่น เรียกชื่อสิ่งของต่าง ๆ ได้ เล่าเหตุการณ์
 ง่าย ๆ ได้ สามารถนำเอาคำต่าง ๆ ที่รู้จกมาเรียงเป็นข้อความ (Propositions) ได้ เช่น
 หนังสือเล่มนี้สีแดง "This book is red." ในบางข้อความที่ถือว่าผิดไวยากรณ์ แต่ผู้ฟังหรือ
 ผู้อ่านรู้อีกก็สามารถจะสื่อความหมายกันได้ เช่น เมื่อจะเข้าใจลูกน้อยที่บอกว่าหิวและไม่หิว
 "Hungry." หมายถึงว่า "I am hungry." และ "No hungry." หมายถึง "I am not
 hungry" หรือผู้รับโทรเลขสามารถเข้าใจใจความเขียนว่าเงินหมดส่งธนาคาร "No money,
 send draft."

ความสามารถในการสื่อความหมายเป็นเรื่องที่สำคัญอันดับแรกในการเรียนภาษา
 ต่างประเทศ ผู้สอนต้องมีความอดทนเมื่อได้ยินข้อผิดพลาดของผู้เรียน

2. การสื่อสาร คือการใช้ภาษาที่เป็นแบบแผนอันเป็นที่ยอมรับ โดยเจ้าของภาษา
 (Communication is conventional) ในระยะ 10 ปีที่นักภาษาศาสตร์ และนักภาษาศาสตร์
 ประยุกต์ ได้ศึกษาและค้นคว้าเรื่องของระบบการสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับความหมาย (Creative
 Property of Grammatical System) นั่นคือ เชื่อว่าผู้ที่ใช้ภาษาจะมีความสามารถในการสร้าง
 ประโยคใดในจำนวนไม่จำกัดควยระบบไวยากรณ์ในจำนวนที่จำกัด

วิชาการ กล่าวว่า ความจริงผู้เรียนมีความสามารถทางไวยากรณ์ที่จะสร้างประโยคเพียงจำนวนจำกัดที่ใช้ในการสื่อความหมาย เพราะประโยคที่ใช้ในการสื่อความหมายต้องเป็นประโยคที่เจ้าของภาษายอมรับ เช่น เวลา 2.40 น. จะพูดว่า "It's two forty." หรือ "It's twenty to three." แต่จะไม่พูดว่า "It's ten after two thirty." ในการขอให้คนไปส่งจดหมายให้ จะพูดว่า "Please post this letter for me." หรือ "Would you mind posting this letter for me?" แต่จะไม่พูดว่า "I request you to post this letter." หรือ "It's my desire that this letter be posted by you." ที่กล่าวมานั้นถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ แต่มีบางประโยคเท่านั้นที่ใช้ในการสื่อความหมายตามบริบทสังคมหรือสถานการณ์

ฉะนั้นการสอนภาษาต้องเน้นเรื่องภาษาที่เป็นที่ยอมรับ โดยการสอนให้ผู้เรียนได้รับรู้ภาษา (Acquire) ด้วยความสำนึกของตนเอง มากกว่าการท่องจำสิ่งที่ครูสอน ทั้งนี้ภาษาศาสตร์ประยุกต์ก็พยายามรวบรวมข้อมูลภาษาที่เป็นที่ยอมรับไว้ให้สมบูรณ์ที่สุด โดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง และการแจ้งนับความถี่ของการเกิดของคำศัพท์ หรือโครงสร้างเหล่านั้น เพื่อประโยชน์ในการจัดประมวลการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายต่อไป

3. การสื่อสารต้องมีภาษาที่เหมาะสม (Communication is Appropriate)

การเรียนรู้ภาษาเพื่อสื่อความหมายนั้น ผู้ส่งสารและผู้รับสาร และบริบทสังคม มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อความหมาย อายุ เพศ และความคุ้นเคยระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารเป็นข้อมูลที่สามารถทำให้ผู้พูดหรือผู้เขียนตัดสินใจว่าจะพูด หรือเขียนประโยคแบบใด เช่น เมื่อผู้รับโทรศัพท์จะถามชื่อของผู้ที่โทรศัพท์มาว่า "May I know who is calling?" แทนที่จะถามว่า "What's your name?" หรือจะเขียนในลักษณะเป็นแบบแผน (Formal) ว่า "During my early childhood I..." และไม่เป็นแบบแผน (Informal) ว่า "When I was young I ..." เช่น พูดกับเพื่อนสนิทได้ว่า "Give me a match." แต่จะพูดกับผู้ใหญ่หรือผู้ที่เราไม่คุ้นเคยว่า "Could you give me a match?" แต่ถาพูดสุภาพเกินไปกับคนที่คุ้นเคยก็จะกลายเป็นการพูดเยาะเย้ยถากถางไปได้ ฉะนั้นการพูดและเขียนภาษาต่างประเทศควรพึงระวังในข้อนี้ด้วย

4. การสื่อสารต้องมีการแลกเปลี่ยนและการตอบโต้ของคู่สนทนา (Communication is Interaction) ในที่นี้ วิชาที่ หมายถึง วิธีการที่ทำให้การสนทนาเป็นไปด้วยความราบรื่น มีการประนีประนอมกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง รู้จักเลือกเรื่องที่จะพูดให้เหมาะสมกับผู้ฟัง เช่น เมื่อพูดคุยกับคนแปลกหน้า อาจเลือกพูดเรื่องสภาพอากาศ การจราจรในเมือง อันเป็นหัวข้อสนทนาที่จะไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทั้งสองฝ่าย หรือเรียกว่าเป็น "Phatic Communion" หรือการทักทาย "Good morning." "How are you?" เป็นต้น กลไกของ "Phatic communion" มีดังนี้

4.1 คำพูดหรือท่าทางที่แสดงว่าผู้ฟังสนใจสิ่งที่ผู้พูดกำลังพูดอยู่ เช่น

mmm, uh-uh, puch, really

4.2 การพูดเรื่องที่ไม่มีแก่นสาร (Small Talk) หรือพูดเรื่องสั้น ๆ ที่ฟังแล้วสบายใจ ผู้พูดต้องมีเรื่องเหล่านี้เก็บสะสมไว้เพื่อนำออกมาใช้ในโอกาสที่เหมาะสม

4.3 ผู้พูดต้องระมัดระวังเรื่องกาลเวลาที่เหมาะสมในการใช้ภาษา เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้ง

ผู้พูดภาษาต่างประเทศที่ไม่มีทักษะในการสนทนาโต้ตอบ หรือการใช้ภาษาที่เรียกว่าไม่มีแก่นสาร มักจะหลีกเลี่ยงการพูดสนทนาซึ่งไม่มีทักษะ เรื่องนี้มีความสำคัญในการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย เพราะถ้าผู้เรียนไม่สามารถทำให้การสนทนาต่อเนื่องไปตลอด จะทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จ

5. การสื่อสารต้องประกอบด้วยโครงสร้าง (Communication is Structured) การสื่อความหมายแต่ละอย่างจะประกอบด้วยข้อความต่อเนื่องหลายประเภท (Genres of Discourse) เช่น การสนทนา การโต้เถียง การอธิบาย การพรรณนา การเล่าเรื่อง และการแนะนำในข้อความแต่ละประเภทจะมีการเลือกใช้คำ และการลำดับความแตกต่างกันออกไป เช่น การเล่านิทาน ต้องมีสภาพการณ์ (Setting) และมีเรื่องราวที่แบ่งเป็นตอน (Episodes) มีผู้แสดง มีเหตุการณ์ต่อเนื่องกัน มีปฏิกิริยาโต้ตอบ (Reaction) ต่อเหตุการณ์ ในบางตอน นิทานส่วนใหญ่จะดำเนินไปตามโครงสร้างดังกล่าวนี้ และผู้อ่านจะสังเกตได้ทันทีว่า เป็นการเล่านิทาน นอกจากนั้นข้อความมีความสัมพันธ์กัน (Coherence) โดยประโยคที่เขียนมีเนื้อความต่อเนื่องกัน เรียงประโยคใหม่มีความคิดที่ต่อเนื่องกันไม่สับสน

แนวความคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย

(Communicative Approach)

แนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายนั้น วิธีสอนจะเน้นกิจกรรมเพื่อสื่อความหมาย (Communicative Activities) วิลกินส์ ได้พูดถึงบทบาทสมมติ (Role Play) และเทคนิคในการฝึกบทสนทนาในชั้นเรียน (Wilkins. 1976 : 77) แมรี พิน็อคคิโอโร ได้อธิบายกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ เช่น การเฝ้ามองบทสนทนาที่เฝ้ามอง การรายงาน (พูดหรือเขียน) จากข้อมูลในการสัมภาษณ์ สนทนาหรือวิจารณ์บทความในหนังสือพิมพ์โดยการถอดความ (Paraphrase) โดยกำหนดให้ใช้ภาษาแบบคำ (Register) ที่แตกต่างกัน เป็นต้น

อเล็กซานเดอร์ (Alexander. 1981 : 261) ได้กล่าวถึงกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายนั้น ทักษะที่ต่างกัน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของกิจกรรม การสอนทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน มักจะไม่สอนแยกออกจากกันโดยสิ้นเชิง แต่มีกิจกรรมภาษาในลักษณะของการประสมประสานกัน (Integration) เช่น "ฟังเรื่องต่อไปนี้แล้วเล่าเรื่องย่อ" หรือ "อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วเขียนย่อเรื่องเฉพาะที่สำคัญ ๆ" เป็นต้น อเล็กซานเดอร์ เน้นการใช้เนื้อหาที่เป็นจริง (Authentic Material) เช่นกัน และจะเริ่มสอนด้วยเนื้อหาที่กล่าวถึงตั้งแต่เริ่มเรียนภาษา ฉะนั้นภาษาที่ใช้นี้จะเป็นภาษาที่มีความหมาย และใช้ในการสื่อสารจริงได้ การฝึกก็จะต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ซึ่งกำหนดหน้าที่ภาษา และหัวข้อความคิดโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสอนภาษาระดับสูงขึ้นไป สถานการณ์ที่นำมาให้ผู้เรียนเรียนนั้น เป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้ในอนาคต เช่น อาชีพ เลขาบุการ นักวิทยาศาสตร์ นักสังคมศาสตร์ ครูสอนภาษา เป็นต้น เมื่อผู้เรียนเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนแล้วจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนสูง

บราวน์ (Brown. 1981 : 113) กล่าวว่า ปัจจัยในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ประกอบด้วยแรงจูงใจ (Motivation) และการนับถือตัวเอง (Self Esteem) บราวน์ ยกตัวอย่างงานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของ การ์คเนอร์ และเลมเบอร์ท ซึ่งพบว่า แรงจูงใจด้านวัตถุนิยม (Instrumental Motivation) มีความสำคัญต่อการเรียนภาษามาก เพราะผู้เรียน

เรียนภาษาเพื่อจุดประสงค์ที่จะได้อาชีพที่ดีในอนาคต เพื่ออ่านตำราทางเทคโนโลยี เพื่อเป็นนักแปล เป็นต้น ในประเทศอื่นเคยมีคนเรียนภาษาที่สอง โดยมีแรงจูงใจดังกล่าวยิ่ง ทำให้การเรียนภาษาได้ผลดี คนไทยส่วนใหญ่ คงมีแรงจูงใจทำนองนี้เช่นกัน ฉะนั้นการเรียนการสอนที่ยึดเนื้อหาตามแนวทางของภาษา (Functional - Notional Syllabus) จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูงกว่าการใช้แบบเรียนที่ยึดเนื้อหาวิชาเชิงโครงสร้าง (Structural Syllabus)

ซาลิมเบเน (Salimbene. 1983 : 2) กล่าวว่า ครูต้องจับบทบาทในการให้กำลังใจแก่นักเรียน ให้นักเรียนสามารถพูดหรือเขียนภาษาโดยไม่กังวลว่าจะมีข้อบกพร่องมากหรือน้อย แม้ครูจะได้อธิบายให้ผู้เรียนมีความรู้แก่นักเรียน แต่การเรียนการสอนภาษาต้องยอมให้นักเรียนเป็นผู้แสดงความคิดเห็นในมากที่สุด ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายเป็นขั้นตอนการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างครูกับนักเรียน

มีชัย คานการยกิจวิธสอนแบบใดแบบหนึ่ง โดยไม่พิจารณาถึงความเหมาะสมของผู้เรียนผู้สอน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น ในบางครั้งผู้สอนต้องเป็นผู้นำ และควบคุมอย่างใกล้ชิด หรือการสอนที่เน้นความสามารถทางภาษาเชิงสังคม (Sociolinguistics) มากกว่าความรู้ทางโครงสร้างไวยากรณ์นั้น ซึ่งบางครั้งผู้สอนต้องเน้นการสอนไวยากรณ์มากกว่าในกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถสร้างประโยคหรือใช้คำศัพท์ในถูกต้องหรือการสอนที่เน้นความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างคล่องแคล่วมากกว่าการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องนั้น บางครั้งผู้สอนต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้อาการสื่อความหมายควบคู่ภาษาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาคงเหมือนกัน มีชัยกล่าวเปรียบเทียบการสอนภาษาว่า เหมือนการแกว่งลูกตุ้มที่แกว่งไปมา เช่นเดียวกับการเลือกวิธีสอนของผู้สอนซึ่งเมื่อสอนด้วยวิธีใหม่แล้ว ควรกลับมาหาวิธีสอนเก่าบ้าง แล้วแต่ความเหมาะสม ทั้งนี้ นักการศึกษาต่างยอมรับว่าไม่มีวิธีสอนใดในโลกนี้ที่ได้อธิบายว่าเป็นวิธีสอนที่เลิศที่สุดวิธีสอนแบบหนึ่งอาจจะเหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มหนึ่ง แต่ใช้ไม่ได้ผลกับอีกกลุ่มหนึ่ง ผู้สอนจึงต้องเป็นผู้มีความสามารถในการพิจารณาเลือกวิธีสอนและกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนของตนเอง

แนวความคิดของมีชัย สอดคล้องกับความคิดของ พอลสตัน (Paulston. 1985 : 14 - 27) ซึ่งกล่าวว่าแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน จะไม่ให้ความสำคัญกับวิธีใดวิธีหนึ่งโดยเฉพาะ แต่จะเน้นที่เทคนิคและยุทธวิธีในการสอนภาษาเป็นสำคัญ โดยครูที่สอนภาษา

จะต้องคิดว่าทำอะไร จึงจะจัดการสอนซึ่งมีทั้งการเรียนรู้และการรับรู้ควบคู่กันไป การเรียนรู้ ประกอบด้วยกิจกรรมที่มุ่งสู่การเรียนรู้รูปแบบภาษา เช่น การอ่านออกเสียง การใช้บัตรคำ การลอก ประโยคที่แสดงการใช้คำบางคำ ในขณะที่การรับภาษาเกิดจากการเขียนอิสระ การแสดงบทบาทสมมติ และกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ

ลิตเทิลวูด (Littlewood. 1985 : 1 - 13) . มีความเห็นสอดคล้องกับมานี้และ พูลสตัน โดยเสนอทั้งแนวคิดทางทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อที่จะประสมประสานแนวการสอนแบบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และจัดเป็นโครงสร้างของการสอนที่เน้นกฎเกณฑ์ทางภาษาให้ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลง การสอนเข้าสู่แนวการสอนเพื่อสื่อความหมายที่แท้จริง

ลิตเทิลวูด กล่าวว่า ความสามารถในการสื่อความหมาย หมายถึง ความสามารถที่ผู้เรียน ใช้ภาษาในการพูดใญ่ถูกของตามสถานการณ์ต่าง ๆ พูดใญ่ถูกของตามความหมาย และหน้าที่ของภาษา ที่ใช้สื่อสารระหว่างกัน ตลอดจนพูดใญ่ถูกของตามโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ โดยเน้นที่จุดมุ่งหมาย ของการสอนภาษามากกว่าวิธีการสอน หรือเทคนิคการสอน

ลิตเทิลวูด กล่าวถึงการเรียนรู้เพื่อการสื่อความหมายว่า ไม่เหมือนกับการเรียนรู้ภาษา ขรรมคา ซึ่งมีสิ่งที่ควรนำมาพิจารณา คือมิติที่ 1 เป็นมิติที่เกี่ยวกับการนิยามจุดมุ่งหมาย หมายถึง ทักษะที่ผู้เรียนใญ่รับนั้นไม่ใญ่จำกัดอยู่เฉพาะการใช้โครงสร้างภาษาเท่านั้น แต่อยู่ที่วิธีการที่จะสัมพันธ์ ใญ่โครงสร้างไวยากรณ์ไปสู่การสื่อความหมายให้เหมาะสมในสถานการณ์จริง มิติที่สองเป็นมิติที่เกี่ยวกับ ประเภทของการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย ดังนั้น การเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยผ่านกระบวนการรับภาษาอย่างรู้ตัว และขบวนการรับภาษา แบบไม่รู้ตัว

ลิตเทิลวูด เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้รูปแบบภาษา มี 2 รูปแบบ ดังนี้

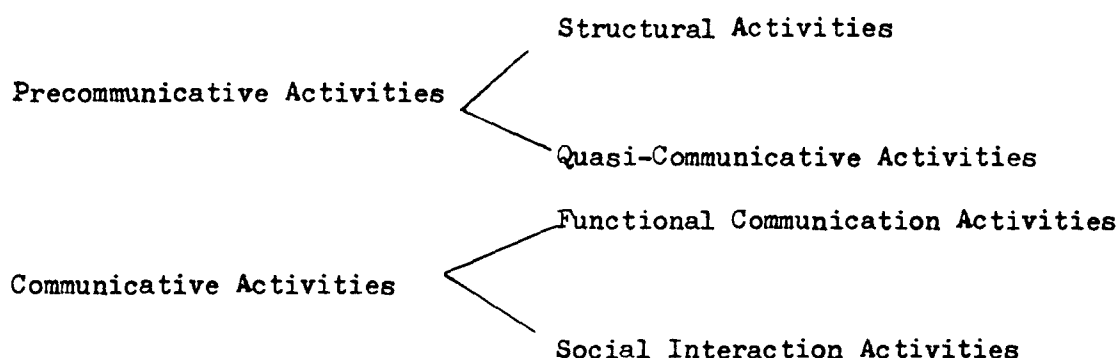
1. รูปแบบการเรียนรู้ทักษะภาษา (The Skill - Learning Model) เป็นรูปแบบที่ ค้นุเคยกันมากในการสอนภาษา สำหรับรูปแบบนี้การใช้ภาษาคือ ทักษะการแสดงออกเหมือนทักษะอื่น ๆ เช่น การรายนำหรือการเล่นเปียโน ซึ่งแบ่งออกเป็นขบวนการต่าง ๆ หรือทักษะแต่ละส่วน (Part - Skill) ที่สามารถฝึกหัดและฝึกฝนแยกเป็นส่วน ๆ นอกจากนั้นผู้เรียนต้องใญ่โอกาสสำหรับการฝึก ทักษะรวม (Whole Task) ควบคู่ ซึ่งเป็นการนำขบวนการต่าง ๆ มารวมกันในการแสดงออกของทักษะรวม

โดยมีจุดประสงค์ที่จะทำให้เกิดการใช้ภาษาที่ถูกทอและเป็นระบบตัวอย่าง เช่น กรณีของการว่ายนํ้า ทักษะที่แยกออกไปเป็นส่วน ๆ ได้แก่ การแยกแขนและการเคลื่อนไหวขา และการฝึกทักษะรวมจะ เกิดขึ้นจากการผสมผสานการเคลื่อนไหวทั้งหมดเพื่อว่ายนํ้า ในการสอนภาษาการฝึกทักษะเป็นส่วน ๆ ประกอบด้วยศัพท์ โครงสร้าง เสียง ส่วนการฝึกทักษะรวมจะเป็นการฝึกที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร ความหมายจริง ๆ

2. รูปแบบการเรียนรู้ตามธรรมชาติ (The Natural Learning Model) ที่พัฒนาขึ้นมา เพื่อให้ผู้เรียนภาษาให้ความสนใจในการเรียนรู้ภาษานอกชั้นเรียนมากขึ้น ทั้งยังคิดว่าทว่าอย่างไร จึงจะทำให้การรับทักษะเพื่อการสื่อสารความหมายไม่เป็นการสอนที่เคร่งครัด เอาจริงเอาจัง (Conscious Teaching) คำว่า "การสร้างความหมายเชิงสร้างสรรค์" (Creative Construction) ถูกนำมาใช้อย่างน้อย ๆ ในการอธิบายถึงวิธีการที่ผู้เรียนสร้างระบบของกฎเกณฑ์ด้วยตัวเอง เพื่อ การแสดงออกทางภาษามีผู้เขียนหลายคน เขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ แต่คนที่ผมขอเสียงมากที่สุดในปัจจุบันคือ สตีเฟน แครชเชน (Stephen Krashen) กล่าวว่า กระบวนการ "รับภาษา" (Acquisition) โดยธรรมชาติ เป็นปัจจัยการเรียนรู้ทางภาษาที่สำคัญมากต่อการสื่อสารความหมาย ตามธรรมชาติ

รูปแบบของการเรียนรู้แบบนี้ไม่ให้ความสำคัญกับการฝึกแยกทักษะเลย อันคืบของการ พัฒนาการไม่ว่าในกรณีใด ๆ ไม่ขึ้นอยู่กับผลของการสอนโดยตรง เป็นรูปแบบที่ไม่มีการแยกการรับ ภาษาออกเป็น ส่วน ๆ เป็นขั้นเป็นตอน แต่เป็นกระบวนการโดยส่วนรวมที่ผู้เรียนสร้างกฎเกณฑ์ด้วย ตนเองโดยผนวกเข้ากับปัจจัยนำเข้าทางภาษา (Language Input) ที่ได้รับเข้าไป การถ่ายโอน ภาษาในชั้นเรียนนั้น ไม่ควรที่จะพยายามควบคุมกระบวนการเรียนรู้โดยตรงผ่านทางการฝึก ทักษะส่วนระโยค การแก้ไขข้อผิดพลาดและอื่น ๆ แต่ควรจะใช้ความพยายามของผู้สอนในการจัด สถานการณ์เพื่อการรับภาษา โดยให้ผู้เรียนได้รับแรงจูงใจและสามารถปฏิบัติการใช้ภาษาได้ เช่น กิจกรรมการฟัง กิจกรรมภาษา ในรูปของงานเพื่อการสื่อสารความหมาย (Communication Task) กิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นต้น

จากแนวความคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ทางภาษา ลิตเทิลวูด ได้เสนอโครงสร้าง วิธีสอนภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารความหมายดังต่อไปนี้

โครงสร้างข้างต้นเป็นการจัดการเรียนการสอนซึ่ง ลิตเทิลวูดต้องการที่จะประสมประสาน
วิธีสอนแนวเก่าและวิธีสอนแนวใหม่ โดยการเชื่อมโยงรูปแบบการเรียนรู้ทักษะภาษาและรูปแบบ
การเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติเข้าด้วยกัน อันเป็นหัวใจสำคัญของแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย
โดยมีวิธีการจัดการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายดังนี้

1. การฝึกทักษะแยก (Part Skill Training) หรือกิจกรรมก่อนการสื่อความหมาย
(Precommunicative Activity) ได้แก่ การสอนในคำกริยาของภาษา โดยแยกองค์ประกอบ
ของภาษาออกเป็น ส่วน ๆ ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความรอบรู้แง่มุมต่าง ๆ ที่
แยกย่อยในตัวภาษา เช่น ศัพท์เสียง โครงสร้าง ฯลฯ โดยใช้การฝึกทางภาษาแบบวิธีการฝึกใช้
ความคิด (Cognitive Techniques) เช่น การอธิบาย การทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับไวยากรณ์
หรือการฝึกทางภาษาแบบวิธีการฝึกทำตามกระบวนประโยค (Habit Forming Techniques)
ผู้เรียนจะต้องให้ความสนใจอย่างจริงจังกับหัวข้อที่เรียน

2. การฝึกทักษะแบบครบวงจร (Whole Task Practice) หรือกิจกรรมเพื่อสื่อความหมาย
(Communicative Activity) กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะส่วนย่อย ๆ เข้ามาในระบบ
ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสื่อความหมายได้ กิจกรรมลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในการรับภาษา
ผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ ซึ่งผู้เรียนจะให้ความสนใจกับความหมายที่จะสื่อสาร
มากกว่าเนื้องานของภาษา

จากแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายของ ลิตเทิลวูด ดังกล่าวมา
ข้างต้น สรุปได้ว่าวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย มีหลักการที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ภาษาที่สอนเน้นการผสมผสานระหว่างการสอนโดยแยกองค์ประกอบของภาษาเป็นส่วน ๆ (Micro or Discrete) กับการสอนภาษาที่ไม่แยกองค์ประกอบของภาษา (Macro or Global)

2. ลักษณะของภาษาที่สอนเน้นทั้งความรู้เรื่องกฎ (Usage) และเน้นความสามารถในการใช้ภาษา (Use)

3. ผู้เรียนจะได้อะไรทั้งทางไวยากรณ์และความสามารถในการสื่อความหมาย

4. ผู้สอนให้ความสำคัญทั้งความถูกต้อง (Accuracy) กับรูปแบบ (Form) และความสามารถในการสื่อสาร (Fluency) กับความหมาย (Meaning)

5. เป็นกระบวนการเรียนรู้ทั้งแบบรู้ตัว (Conscious Learning) ประสมประสานกับกระบวนการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัวและค่อย ๆ ใฝ่ภาษา (Unconscious Learning)

การจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายนั้นจะเน้นในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย ดังที่ ลิตเติลวูด เสนอแนะไว้เช่นเดียวกันกับการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายดังกล่าว

ลิตเติลวูด (Littlewood, 1985 : 17 - 18) กล่าวถึงความมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในลักษณะที่ครบวงจร (Whole Task Practice) นักเรียนไม่เพียงแต่ได้รับการฝึกเฉพาะส่วนย่อยของแต่ละทักษะ (Part Skills) เท่านั้น แต่ยังได้รับการฝึกทักษะรวมด้วย (Total Skills) ซึ่งกระทำโดยจัดกิจกรรมการฝึกภาษาแบบครบวงจร หลากหลายวิธีให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน

2. เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน (Improve Motivation) เป้าหมายที่สูงที่สุดของผู้เรียนคือ การที่สามารถสื่อความหมายกับบุคคลอื่น ๆ ได้ การที่ผู้เรียนจะเกิดแรงจูงใจในการเรียนก็ต่อเมื่อสภาพการเรียนการสอนในห้องเรียนสอดคล้องกับความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียน คือ ผู้เรียนสามารถนำภาษา เพื่อติดต่อสื่อความหมายได้มากกว่าที่จะใช้ภาษาใญ่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางโครงสร้างไวยากรณ์

3. เพื่อให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปตามธรรมชาติ (Natural Learning) กระบวนการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากภายในตัวผู้เรียนและเป็นไปโดยธรรมชาติ การเรียนรู้ในลักษณะธรรมชาติ ผู้เรียนจะคงได้รับการฝึกฝนโดยใช้กิจกรรมที่จะช่วยฝึกฝนภาษาได้อย่างแท้จริง และเป็นไปอย่างธรรมชาติ

4. เพื่อสร้างบริบทการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ และครูผู้สอน ซึ่งจะเป็นการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนและก่อให้เกิดการเรียนรู้กล่าวกติกา เพื่อจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตามความสามารถและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน

ลิทเทิลวูด (Littlewood. 1985 : 22 - 28) กล่าวว่า กิจกรรมตามแนวทางที่รองภาษาเพื่อสื่อความหมาย มีจุดประสงค์เพื่อให้เด็กเรียนใช้ภาษาที่ถูกต้องเพื่อสื่อความหมายให้คนอื่น ๆ หมายความว่าประสิทธิภาพที่สุด โดยเน้นหน้าที่ของภาษาที่มีไว้เพื่อสื่อความหมายซึ่งกันและกัน ความสำเร็จของผู้เรียนขึ้นอยู่กับความสามารถในการสื่อความหมายในปัจจุบัน เช่น ใช้ภาษาเพื่อแก้ปัญหาบางอย่าง หรือใช้ภาษาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าข้อมูลนั้นนำมาใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น นักเรียนจะได้รับการจูงใจจากกิจกรรมและเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการสื่อความหมายมากยิ่งขึ้น กิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามแนวทางที่รองภาษาเพื่อสื่อความหมายนั้น การจัดอาจใช้รูปแบบกิจกรรมกลุ่มย่อย กิจกรรมกลุ่มใหญ่หรือกิจกรรมคู่ ส่วนลักษณะของกิจกรรมอาจใช้ลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. การหาข้อมูลที่ขาดหาย โดยใช้ข้อความที่กำหนดให้ (Sharing Information With Restricted Cooperation) มีวิธีการจัดดังนี้

1.1 การหาข้อมูลที่หายไปจากรูปภาพ (Identifying Pictures)

1.2 หาข้อมูลจากภาพของเพื่อนในกลุ่มที่ตรงกับภาพของตนเอง

(Discovering Identical Pairs)

1.3 การจัดลำดับภาพตามเนื้อเรื่องหรือการบอกสถานที่และตำแหน่งของบุคคลสิ่งของในภาพ (Discovering Sequence or Location)

1.4 การค้นหาข้อมูลที่ขาดหาย (Discovering Missing Information)

1.5 การค้นหาความลับ (Discovering "Secret") โดยการสอบถามหรือสัมภาษณ์ (Questionnaire) or (Interview)

2. การแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือข่าวสารระหว่างกัน โดยไม่กำหนดข้อความให้ (Sharing Information with Unrestricted Cooperation) มีวิธีการจัดดังนี้

2.1 บอกทิศทาง (Following Directions)

2.2 หาความแตกต่างจากภาพ (Discovering Differences)

2.3 การสื่อความหมายโดยใช้กระสวยประโยคบรรยายรูปทรงทางมิติและภาพ (Communication Patterns and Pictures)

3. การแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างกันในกลุ่ม (Sharing and Processing Information) มีวิธีการจัดดังนี้

3.1 การเรียงลำดับเนื้อเรื่องใหม่ (Reconstructing Story-Sequence)

3.2 การรวบรวมข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา (Pooling Information to Solve a Problem)

4. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลและวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้จินตนาการ (Processing Information) การจัดกิจกรรมแนวนนี้เป็นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันภายในกลุ่ม (Interaction Activity) มีวิธีการจัดดังนี้

4.1 กิจกรรมรวมกันแก้ปัญหา (Problem Solving Activity)

4.2 กิจกรรมทำนายเหตุการณ์ (Prediction Activity)

งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย

1. งานวิจัยในประเทศ

แมงมาศ สีสัตยกุล (2516 : 34 - 35) ได้วิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษแบบโครงสร้างกับแบบสถานการณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ได้รับการทดสอบแบบสถานการณ์ไม่แตกต่างกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้าง แต่ผู้วิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสถานการณ์มีความสนใจในการเรียนดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีตามแบบโครงสร้าง แม้จะใช้อุปกรณ์ช่วยในการสอนเหมือนกัน

เนลียาฟรี จิรสิทธิ์ (2520 : 56) ได้วิจัยกับนักศึกษาสองกลุ่ม คือกลุ่มที่เรียนตามแนวการจัดเนื้อหาวิชาเชิงโครงสร้าง (Structural - Based Syllabus) และกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดเนื้อหาวิชาตามแนวหน้าที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Functional - Notional - Based Syllabus) แม้ว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่ นักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนโดยจัดเนื้อหาวิชาตามแนวหน้าที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย มีความสนใจต่อการเรียนและเนื้อหาวิชาวิชานี้ มีผลช่วยเพิ่มพูนทักษะการฟังและทักษะการพูดแก่ผู้เรียนมากกว่ากลุ่มควบคุม

ปาร์ลเมอร์และคนอื่น ๆ (Palmer and others. 1979 : 61 - 62) ได้วิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ในด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยที่คณะของเขาได้สร้างกิจกรรมการสื่อความหมายมีลักษณะเป็นการแข่งขันการสนทนา (Dialogue Games) ให้อสอนนักศึกษา กลุ่มทดลองควยกิจกรรมที่เขาสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างสอนตามปกติ ด้วยการฝึกทวนกลไก (Mechanical Drill) และฝึกรูปแบบภาษาที่มีความหมาย (Meaning Drill) ผลการวิจัยปรากฏว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างทางผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการอ่าน แต่ผลการวิจัยได้กล่าวถึงการศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อความหมายกับการเรียนไว้ว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มทดลองที่มีความสามารถในการเรียนการสื่อความหมายจะเป็นนักเรียนที่เรียนได้ดี ส่วนนักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนการสื่อความหมายต่ำจะเป็นคนที่เรียนไม่ค่อยดี แต่สำหรับกลุ่มควบคุมได้สรุปผลว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนการสื่อความหมายไม่ดีกว่าไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นผู้เรียนอ่อน

ประภาภรณ์ เคารพรัตน์ (2529 : 40 - 45) ได้วิจัยเปรียบเทียบวิธีสอนแบบเน้นจุดประสงค์เชิงหน้าที่ของภาษาและวิธีสอนจุดประสงค์เชิงโครงสร้างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนมัธยมฐานบิน กำแพงแสน จังหวัดนครปฐม กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนที่ไม่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษมาก่อน สอนโดยใช้จุดประสงค์เชิงหน้าที่ของภาษา กลุ่มควบคุมเคยเรียนภาษาอังกฤษมาแล้วสองปี ในระดับประถม สอนโดยเน้นจุดประสงค์เชิงโครงสร้าง ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นจุดประสงค์เชิงหน้าที่ของภาษาประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า

อุไร คุลยเกษม (2529 : 80 - 82) ได้วิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมทั้งกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มควบคุมไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดควมมงคล บางกอกน้อย กรุงเทพฯ ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกลุ่มทดลองที่สอนตามแผนภูมิกิจกรรมได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนตามคู่มือครู

อุษา นอยทิม (2529 : 97) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติ

กุสุมา โชคบำรุง (2530 : 40 - 43) ได้วิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยที่นักเรียนกลุ่มทดลองเรียนโดยเสริมกิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติกลุ่มควบคุมเรียนโดยวิธีการสอนตามปกติ ผลปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนภาษาอังกฤษโดยการเสริมกิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนตามปกติ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

แลร์สัน และคนอื่น ๆ (Larson and others. 1984 : 289 - 295) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการพูด และทักษะที่แตกต่างกันกับลักษณะที่เหมือนกันของนักเรียนที่จับคู่กันในการอ่าน และผลของการอ่านตามลำดับโดยทำการทดลองกับนักศึกษา จำนวน 78 คน จาก Texas Christian University ที่เรียนวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น การดำเนินการทดลองทำโดยให้นักศึกษาจับคู่กันอ่านข้อความจากหนังสือ บทเรียนที่มีความยาวทั้งหมด 2,500 คำ นำมาแบ่งเป็นส่วนตอน แต่ละตอนจะมีโครงสร้างของข้อความอยู่ข้างท้าย เมื่ออ่านเสร็จแล้วให้นักเรียนอีกคนหนึ่งฟังแล้วเปรียบเทียบข้อความที่เพื่อนสรุปกับโครงสร้างข้อความที่อ่านจากนั้นให้นักเรียนสลับเปลี่ยนกันสรุป เมื่ออ่านข้อความตอนต่อไป เมื่ออ่านครบทั้งส่วนตอนแล้วทำการทดสอบ ผลปรากฏว่าจะเห็นผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบมีความสัมพันธ์กับความสามารถของนักเรียน หลังการทำกิจกรรมกลุ่มแล้วและนักเรียนทั้งคู่มีคะแนนแตกต่างกันจะจำใจความสำคัญของข้อความที่อ่านได้ดีกว่านักเรียนที่มีคะแนนเท่ากัน

นันน์ (Nunn. 1984 : 105-+) ได้ทำการศึกษาระยะการไวยากรณ์ในการพูดของนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 ที่จับคู่กันในการช่วยกันเขียนเรียงความ ซึ่งในขณะที่นักเรียนช่วยกันเขียนเรียงความอยู่นั้น ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกเพื่อสังเกตการพูดของนักเรียนว่านักเรียนพูดอะไรกันบ้างในการเขียน การเขียนมีผลต่อการไวยากรณ์อย่างไร การไวยากรณ์ในการโต้ตอบกันของนักเรียนแตกต่างกันอย่างไร เมื่อบันทึกเทปได้ 15 ชั่วโมง นำเทปนั้นไปถอดความ และวิเคราะห์การไวยากรณ์ของนักเรียน พบว่าทักษะในการไวยากรณ์ในการพูดมีบทบาทต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนแต่ละคู่ นักเรียนร่วมกันแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเขียน มีการสำรวจการไวยากรณ์และการแสดงความคิดเห็น และการวิจารณ์ความคิดเห็นของแต่ละฝ่าย

ชาราน และคนอื่น ๆ (Sharan and others. 1980 : 125 - 129) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนเป็นกลุ่มย่อยกับเรียนด้วยวิธีธรรมดา โดยทดลองกับนักเรียนระดับ 2, 3, 4, 5 และ 6 จากการเรียนวิชาสังคมศึกษา ผลการทดลองสรุปได้ว่า นักเรียนระดับ 2, 4 และ 6 กลุ่มที่เรียนแบบกลุ่มย่อยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีธรรมดา ส่วนนักเรียนระดับ 3 และระดับ 5 ทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกัน

โดตี้ และปีกา (Doughty and Pica. 1986 : 305 - 325) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสื่อความหมายแบบต่าง ๆ โดยยึดหลักของว่างระหว่างข้อมูลเพื่อศึกษาว่ากิจกรรมที่ช่วยลดการนี้ช่วยในการเรียนภาษาที่สองหรือไม่ โดยได้ศึกษาเรื่องนี้อย่างต่อเนื่องสองครั้ง ในครั้งแรกเขาได้ศึกษาว่ารูปแบบในการจัดกิจกรรมแบบใดที่มีผลต่อการเรียนภาษาที่สอง ในการวิจัยต่อมาเขาได้เปรียบเทียบว่า รูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรมหรือการมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาของนักเรียนและครูที่มีอยู่สามแบบ คือกิจกรรมที่ครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher - Fronted - Situation) กิจกรรมกลุ่มย่อย (Small Group) และกิจกรรมคู่ (Dyad Participation) รูปแบบใดที่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนภาษาที่สองมากที่สุด โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ และครูสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างใช้ภาษาที่หนึ่งแตกต่างกัน ส่วนครูสอนภาษาอังกฤษใช้ภาษาประจำชาติของตนเอง ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่ช่วยให้เกิดการเรียนภาษาที่สองมากที่สุดคือ กิจกรรมที่นักเรียนแต่ละคนมีข้อมูลบางส่วนที่แตกต่างกันจากคนอื่น ๆ

และนักเรียนจะทรงแสดงข้อมูลของแต่ละคน ไปแก้ปัญหาคือหรือทำกิจกรรมให้สำเร็จ (Two Way Information Gap) ส่วนรูปแบบกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรูภาษาที่สองน้อยที่สุด คือกิจกรรมที่ บัณฑิตเป็นศูนย์กลาง ส่วนรูปแบบกิจกรรมกลุ่มย่อยและกิจกรรมคู่ นักเรียนเรียนรูภาษาใดเท่าเทียมกัน

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติและความคงทนในการเรียนรู้

1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนรู้

1.1 เอกสารเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนรู้

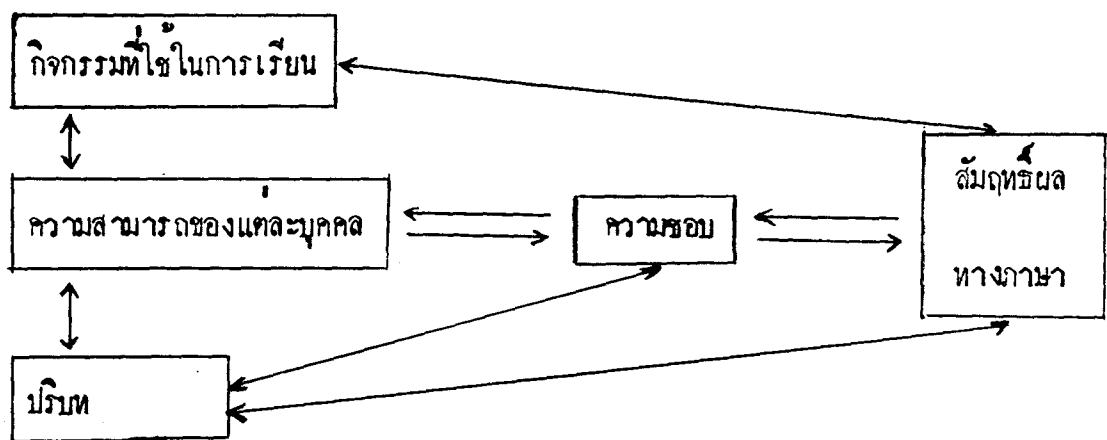
ในคานความหมายของเจตคติ ได้มีการศึกษาให้ความหมายที่แตกต่างกัน เจตคติ โจวาลิน (2520 : 38) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดง พฤติกรรม หรือแนวโน้มที่จะตอบสนองสิ่งเรานั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทาง สนิบสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เห็น ระเบียบวิธีของสังคม (Socialization) ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดในกรณีที่สิ่งเรานั้นเป็นสิ่งเร้า ทางสังคม

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3) กล่าวว่า เจตคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมี อารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อเนื่องกับสถานการณ์ภายนอก และองค์ประกอบของเจตคติ แบ่งออกเป็น 3 ประการ คือองค์ประกอบความรู้ องค์ประกอบค่านิยม ความรู้สึก (Affective) และองค์ประกอบทางกายภาพ (Behavior)

เบอร์สทอล (Burstall. 1975 : 7) กล่าวว่า เจตคติในการเรียนรูภาษา ทางประเทศเป็นผลมาจากอิทธิพลของประสบการณ์ในการประสบความสำเร็จและความล้มเหลวใน การเรียนภาษาต่างประเทศ ในขณะเดียวกัน บาสแมน (Oller. 1977 : 178 อ้างอิงจาก Bachman. n.d.) ก็สนับสนุนความเห็นของ ชาวินยอง โดยกล่าวว่า การที่ผู้เรียนประสบ ผลสำเร็จในการเรียนภาษาหรือสามารถเรียนรูภาษาได้อย่างรวดเร็ว จะส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติ ในทางบวก ขณะเดียวกันถ้าผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาหรือเรียนภาษาไครา จะส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติในทางลบต่อการเรียนภาษานั้น

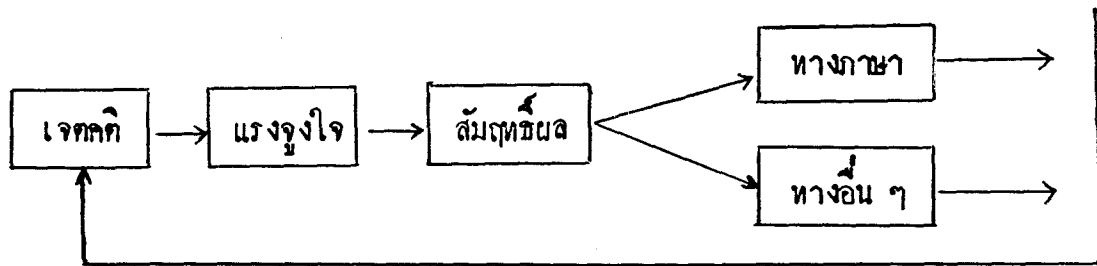
อย่างไรก็ตาม ออลเลอร์ อัชเชอร์ แอคตัน อาเชอร์ และกิโอร่า

(อัจรา วงศ์โสธร. 2525 : 21 อ้างอิงมาจาก Oller, Upshur, Action, Arthur and Guiora) มีความเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น อาจเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะสองทิศทางมากกว่าในแนวตรง และอาจเป็นความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ ไม่คงที่แน่นอนจะขึ้นอยู่กับบุคคล สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนและโคเสนอรูปแบบที่แสดง ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษาค้างนี้

(อัจรา วงศ์โสธร. 2525 : 21 อ้างอิงมาจาก Gardner. 1981 : 25)

การ์คเนอร์ (Gardner and Lambert. 1972 : 266 - 272) เป็นผู้ที่หนึ่งที่มีความเห็นสอดคล้องกับรูปแบบดังกล่าว เขาได้เสนอว่า อาจมีความสัมพันธ์กันในทางอ้อมระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษา กล่าวคือ เจตคติที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาได้สำเร็จ และความสำเร็จในการเรียนภาษานี้จะช่วยส่งผลย้อนกลับไปสู่เจตคติของผู้เรียนด้วย เขาได้เสนอรูปแบบเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษาค้างนี้

นอกจากนี้ แครชเชน (Krashen. 1981 : 23) ได้กล่าวว่า เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อชั้นเรียนและครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กับการเรียนภาษาที่สอง กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความรู้สึกว่าการเรียนภาษาในชั้นเรียนมีความสนุกสนาน และมีความรู้สึกชอบผู้สอน จะส่งผลให้ผู้เรียนใช้ความพยายามในการเรียนภาษานั้นมากยิ่งขึ้น และจาโคโบวิทซ์ (Jakobovits. 1971 : 1971 : 110) ได้เสนอแนะว่า ในการสร้างเจตคติต่อการเรียนภาษาทางประเทศนั้นจะต้องคำนึงถึงความต้องการในการประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาของผู้เรียน เจตคติต่อครูผู้สอน ความสนใจในการเรียนและเจตคติต่อวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ราฟ (Ralph. 1982 : 498) ที่ว่า การสร้างเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ควรใช้เทคนิค วิธีสอนและอุปกรณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ อย่าง รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนด้วย

กล่าวโดยสรุป เจตคติต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา มีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกัน ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรม ตลอดจนบทเรียนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนภาษานี้ มูเอลเลอร์ (Mueller. 1971 : 290 - 297) ได้เสนอแนะว่า ควรให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาอย่างชัดเจน และพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนมากที่สุด

ทางตามประโยชน์ของเจตคติ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 4) ได้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการจกรูปแบบหรือจักรวาลสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเขา

2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง (Self - Esteem) โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดี หรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเขา
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งมีปฏิกิริยาโต้ตอบหรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งลงไปนั้น ส่วนมากจะหาในสิ่งที่ทำให้ความพอใจมาให้ หรือว่าเห็นจางชัดจากสิ่งแวดล้อม
4. ช่วยให้ผู้คลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่า เจตคตินั้นนำความพอใจมาในบุคคลนั้น

การทดสอบวัดเจตคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษก็เพื่อจะให้ทราบเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษและจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในหลักสูตร เหมาะสมในการเรียนการสอน

ในการวัดเจตคตินั้น มีนักการศึกษาหลายคนได้สร้างเครื่องมือวัดเจตคติไว้หลายแบบด้วยกัน เช่น วัดเจตคติโดยใช้วิธี Equal Appearing Intervals ของ เซอร์สโตน การวัดเจตคติโดยใช้วิธี Scalogram Analysis ของ กู๊ดแมน การวัดเจตคติโดยใช้วิธี Semantic Differential ของ ออสกูด และคนอื่น ๆ นอกจากนี้อาจใช้การวัดเจตคติโดยใช้วิธี Projective Techniques แต่ในการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีมาตราส่วนประเมินค่า (Summated Ratings) ของ ลีเคอร์ท (Likert) มาใช้ในการวิจัย

การวัดเจตคติโดยใช้วิธีมาตราส่วนประเมินค่า ประการใหญ่ สุวรรณ (2520 : 27 - 29) กล่าวว่า วิธีการนี้สร้างขึ้นโดยกระบวนการของการสร้างแบบสอบถาม โดยการสร้างข้อความที่แสดงเจตคติ (Attitude Statements) ขึ้นมาหลาย ๆ ข้อความ ในกรณีกลุ่มหัวข้อที่จะศึกษา การออกแบบสอบถามก็มีข้อให้เลือกหาข้อคือ 1) เห็นด้วยอย่างมาก 2) เห็นด้วย 3) ไม่แน่ใจ 4) ไม่เห็นด้วย 5) ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ให้เลือกตอบเพียงข้อใดข้อหนึ่งในแต่ละข้อ การให้คะแนนนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความ เช่น ข้อความที่เป็นไปในทางบวก ถ้าผู้ตอบตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ให้คะแนน 1 คะแนน แล้วเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงตอบว่า เห็นด้วยอย่างมากให้ 5 คะแนน ส่วนข้อความที่เป็นไปในทางลบ ถ้าผู้ตอบตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างมากให้ 5 คะแนน แล้วลดลงมาเรื่อย ๆ จนถึงตอบว่า เห็นด้วยอย่างมากให้ 1 คะแนน

การสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนของ ลิเคอร์ท มีดังนี้

ขั้นที่ 1 พิจารณาว่าจะวัดเจตคติของใคร ที่มีต่ออะไร และให้ความหมายของเจตคติและสิ่งที่วัดกันในนิยาม

ขั้นที่ 2 เมื่อให้ความหมายของสิ่งที่วัดแน่นอนแล้ว ก็สร้างข้อความในแต่ละหัวข้อขึ้น ๆ โดยให้กลุ่มเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น และข้อความที่จะถามจะต้องเป็นข้อความ ที่ถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือความเชื่อของบุคคล ซึ่ง ลิเคอร์ท ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบสอบถามไว้ดังนี้

1. ข้อความควรเขียนในแง่ความรู้สึก ความเชื่อ หรือความตั้งใจที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ไม่ใช่เป็นข้อเท็จจริง
2. ข้อความที่บรรจุลงในสเกล จะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นไปในทางบวก และข้อความที่เป็นไปในทางลบควบคู่กันไป

3. ข้อความแต่ละข้อความจะต้องสั้น เข้าใจง่าย ชัดเจน
จำนวนข้อที่สร้างขึ้นครั้งแรกมีประมาณ 20 - 25 ข้อความ ในแต่ละหัวข้อของสิ่งที่วัด เมื่อได้ข้อความเพียงพอแล้ว ก็บรรจุลงในสเกลโดยให้ข้อเลือก 5 ข้อเลือกทั้งกล่าวแล้ว

ขั้นที่ 3 ใช้แบบทดสอบกับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานคล้าย ๆ กันกลุ่มที่เราจะศึกษา จุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการสนับสนุนข้อความ และคัดเลือกข้อความโดยวิธีการวิเคราะห์ข้อความ

1.2 งานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนรู้

นิยม สารรัตน์ (2524 : 50) ได้ทำการวิจัยโดยเปรียบเทียบเจตคติ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนโปรแกรมศิลปภาษา กับผู้เรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9 ปรากฏผลดังนี้

- ✓ 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับเจตคติ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีเจตคติและแรงจูงใจสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ถ้านักเรียนมีเจตคติและแรงจูงใจต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะต่ำ

2. นักเรียนทั้งสองโปรแกรมมีเจตคติและแรงจูงใจสูง เฉพาะเรื่องการรู้จัก
 ความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติในการเรียน
 ภาษาอังกฤษเท่านั้น ส่วนเจตคติที่มีต่อเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความเข้มข้น
 ของแรงจูงใจ แรงสนับสนุนของผู้ปกครองในการเรียนภาษาอังกฤษกับนิสัยในการเรียนภาษาอังกฤษ
 ของนักเรียนทั้งสองโปรแกรมมีค่า

3. เจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนทั้งสอง
 โปรแกรมไม่แตกต่างกัน

ศรีสกล กันบุรุษศิลป์ (2529 : 100) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความ
 เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สมรรถภาพในการอ่านเร็วและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ค่ายวิจิตรโสธ S Q 3 R และตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า
 นักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการโสธ S Q 3 R มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่า
 นักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการตามคู่มือครู และนักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษ
 ด้วยวิธีการ S Q 3 R มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีโสธ

สุวัฒน์ จันทรวง (2527 : 86) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบ
 ผลสัมฤทธิ์ด้านการเข้าใจในการอ่าน สมรรถภาพการอ่านเร็วและเจตคติต่อการเรียนการอ่านที่มี
 คำถามก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากชุด
 การอ่านที่มีคำถามก่อนการอ่านระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน ผลการวิจัยปรากฏว่าก่อนและหลัง
 การทดลองการอ่านภาษาอังกฤษที่มีคำถามประกอบ ไม่ทำให้เจตคติต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ
 ของนักเรียนทั้งสามกลุ่มแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้สรุปผลว่าระยะเวลาที่ใช้คำถามในการฝึกยังน้อยไป ถา
 หากถามการประเมินผลอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ นักเรียนอาจจะเกิดเจตคติสูงกว่าเดิม

สุเบคา ปาพาน (2529 : 57) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบ
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนโดยวิธีแบบฝึกหัดรวมประโยค และแบบฝึกหัดหาบทเรียน ผลปรากฏว่า
 การสอนเขียนโดยวิธีแบบฝึกหัดรวมประโยคทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษดีกว่า
 การสอนเขียนโดยวิธีแบบฝึกหัดหาบทเรียน

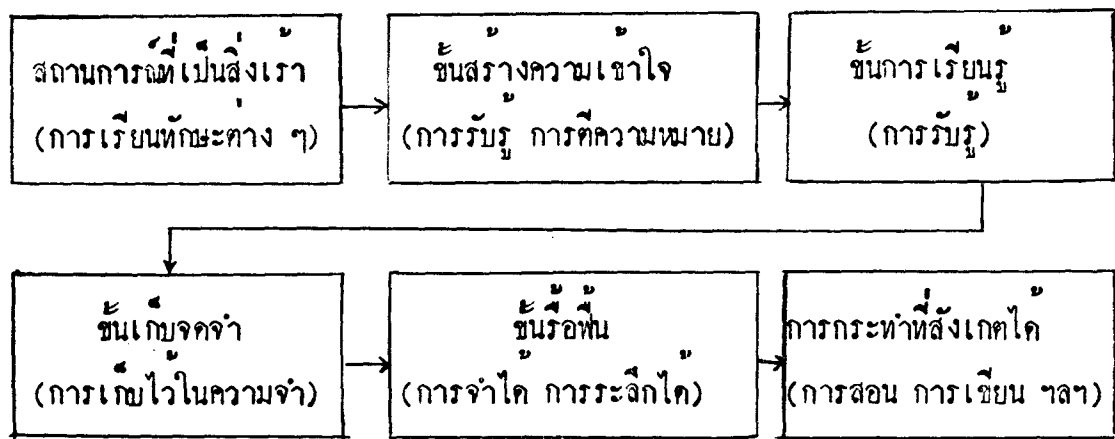
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการเรียนรู้

2.1 เอกสารเกี่ยวกับความคงทนการเรียนรู้

ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้

ความคงทนในการเรียนรู้ (Learning Retention) คือการคงไว้ซึ่งผลของการเรียนหรือความสามารถที่จะระลึกถึงสิ่งเร้าที่เคยเรียนมา หลังจากที่ได้ทิ้งไว้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง (Adam. 1976 : 9) ความจำเป็นพฤติกรรมภายใน (Convent Behavior) ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ เช่น เกี่ยวกับความรู้สึก การรับรู้ ความชอบและจินตนาการของมนุษย์ การที่จะจดจำสิ่งที่เรียนได้มากน้อยเพียงใดนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับขั้นตอนการเรียนรู้ กาเย (Gagne. 1970 : 70 - 71) ใช้อธิบายถึงขั้นตอนการเรียนรู้และการจำ ดังนี้

1. ขั้นสร้างความเข้าใจเป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า
 2. ขั้นเรียนรู้ ขั้นนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เป็นความสามารถอย่างใหม่
 3. ขั้นเก็บไว้ในความจำ คือการนำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปเก็บไว้ในส่วนของความจำในช่วงเวลาหนึ่ง
 4. ขั้นการรื้อฟื้น คือการนำเอาสิ่งที่เรียนแล้วและเก็บเอาไว้แล้วออกมาใช้
- ในลักษณะของการกระทำที่สังเกตได้
- ขั้นตอนต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้จะเกิดใกล้เคียงกันมาก การเกิดขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 อาจจะพิจารณาารวมกันเป็นการเรียนรู้ ส่วนขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 เป็นสภาพของการจำ
- क्षाषाप्रखष

แผนภูมิแสดงลำดับกระบวนการในการเรียนรู้

การเรียนรู้เนื้อหาวิชาหนึ่ง ๆ เมื่อเวลาว่างเลยไป ความจำก็จะค่อย ๆ หายไป จนบางครั้งพบข้อความตอนนั้นอีกก็อาจจำไม่ได้เลย ฉะนั้นถ้าอ่านทวนซ้ำบ่อย ๆ ความจำอาจจะยังฝังอยู่ และช่วยประหยัดเวลาในการจำ

ระบบความจำของคน

ระบบความจำของคน แยกเป็น 3 ระบบคือ

1. ระบบความจำจากการรู้สึกสัมผัส (Sensory Memory)
2. ระบบความจำระยะสั้น (Short - Term Memory)
3. ระบบความจำระยะยาว (Long - Term Memory)

ความจำระยะยาวเป็นความจำที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง เป็นความหมายหรือความเข้าใจในสิ่งที่ตนรู้สึก เป็นการตีความซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม ความสนใจและความเชื่อมั่นของแต่ละคน สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความคงทนในการจำ อาจจะสรุปได้เป็น 2 ประการ ประการแรกได้แก่ ลักษณะของความต่อเนื่องหรือความสัมพันธ์ของประสบการณ์ที่จะทำให้เกิการเรียนรู้ ประการที่สองได้แก่ การทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้วอยู่เสมอ ชัยพร วิชาวุธ (2520 : 118) กล่าวว่า การศึกษาทบทวนสิ่งที่จำได้คืออยู่แล้วซ้ำอีกจะช่วยให้ความจำถาวรมากยิ่งขึ้น และถ้าได้ทบทวนอยู่เสมอแล้ว ช่วงระยะเวลาที่ความจำระยะสั้นจะฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาว ซึ่งความคงทนในการจำนี้จะวัดหลังจากที่ได้ผ่านการเรียนรู้ไปแล้วประมาณ 14 วัน

2.2 งานวิจัยเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้

พินเตอร์ (Pinter. 1977 : 710) ได้ทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยโซเทม และโดยโซตำรากับนักเรียนระดับ 3 ในรัฐเพนซิลวาเนีย จำนวน 94 คน 4 ห้องเรียน ทำการสอบก่อนและหลังการทดลองภายหลังการทดลอง 3 สัปดาห์ ทดสอบเป็นครั้งที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบความคงทนการสะกดคำ ปรากฏว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำของกลุ่มโซเทมสอนสูงกว่ากลุ่มโซตำราสอนและมีความคงทนในการจำสูงกว่าด้วย

นันทพร ศุภศิริพงศ์ (2526 : 52 - 55) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยโซแบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบแล้ว ได้ทำการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้หลังจากการทดลองผ่านไป 1 สัปดาห์ และ 2 สัปดาห์ ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม แต่หลังจากการสอบถึงช่วงไป 9 สัปดาห์ นักเรียนกลุ่มทดลองมีความคงทนในการสะกดคำ การทราบความหมายและการใช้คำได้ถูกต้องในประโยคสูงกว่ากลุ่มควบคุม และเมื่อถึงช่วงไป 2 สัปดาห์ ปรากฏว่า ความคงทนในการเรียนรูระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดที่มีเกมประกอบ กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดที่ไม่มีเกมประกอบ ไม่แตกต่างกัน

สมจิตร วรรณวิไลย์ (2527 : 46 - 49) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยไม่เสริมวัฒนธรรม ส่วนความคงทนในการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยต้องการศึกษาให้แน่ชัดว่า การสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย กับการสอนตามคู่มือครู จะมีความแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกัน โดยที่นำแนวทางจากเอกสารและงานวิจัยมาใช้ในการตั้งสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยการสอนตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมาย กับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยการสอนตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมาย กับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. ความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมายที่ระยะ 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกับความสามารถทางการเรียนภายหลังการสอนสิ้นสุดลง
4. ความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูที่ระยะ 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกับความสามารถทางการเรียนภายหลังการสอนสิ้นสุดลง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนในการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. ศึกษาลักษณะประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างแผนการสอนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
3. การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. การกำหนดแบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. การเลือกสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ลักษณะประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนวิชา อ 015 (อ.หลัก 5) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 ของโรงเรียนทุ่งมะพร้าววิทยา อำเภอยะหา จังหวัดพังงา จำนวน 3 หอง รวมทั้งสิ้น 95 คน .

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนทุ่งมะพร้าววิทยา อำเภอยะหา จังหวัดพังงา จำนวน 2 หองเรียน หองเรียนละ 30 คน รวม 60 คน ใ้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากจากกลุ่มประชากรจำนวน 3 หองเรียน ซึ่งมีการจัดหองเรียนตามโปรแกรมการเรียน เมื่อใดกลุ่มตัวอย่างมาได้แล้วนำมารวมกัน แล้วสุ่มแต่ละบุคคล เพื่อเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการจับสลากอีกครั้งหนึ่ง กลุ่มละ 30 คน แล้วใช้วิธีสอนดังนี้

กลุ่มควบคุม เรียง ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน วิชาภาษาอังกฤษหลัก 5
(อ 015) ควบการสอนตามคู่มือครูของสำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์

กลุ่มทดลอง เรียง ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ควบการสอนตาม
แนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย

การวางแผนการสอนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยได้วางแผนการสอนของกลุ่มทดลอง และสอนกลุ่มควบคุมตามแผนการสอนจากคู่มือครู
ของสำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา อ 015 เป็นแนวทางดังนี้

1. จุดประสงค์ของการสอน

ทักษะการฟัง

1. ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้
2. ฟังข้อความหรือบทสนทนาสั้น ๆ แล้วเติมข้อความที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ได้

ทักษะการพูด

1. พูดโต้ตอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้
2. พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลได้

ทักษะการอ่าน

1. อ่านข้อความ บทสนทนาและเรื่องสั้นแล้วจับใจความของสิ่งที่อ่านได้
2. สรุปเรื่องที่อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นได้

ทักษะการเขียน

1. เขียนสรุปข้อความที่อ่านและฟัง รวมทั้งบรรยายเกี่ยวกับบุคคลสำคัญในเรื่องได้
2. เขียนเรื่องจากภาพพูดได้

2. เนื้อหา

เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน ผู้วิจัยจึงได้เลือกเนื้อหาจากหนังสือแบบเรียน

Junior Active Context English Book 3 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
ของ Ethel และคณะ บทที่ 3 - 4

3. กิจกรรมตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายที่ไว้กับแต่ละทักษะ มีดังต่อไปนี้
ทักษะการฟัง คำเนนกิจกรรมโดยไว้วิธีการดังนี้

1. บอกความแตกต่างจากรูป (Identifying Pictures)
2. ค้นหาตำแหน่งและเรียงลำดับ (Discovering Sequence or Location)
3. ค้นหาข้อมูลที่ขาดหาย (Discovering Missing Information)

ทักษะการพูด คำเนนกิจกรรมโดยไว้วิธีการดังนี้

1. ค้นหาข้อมูลจากเพื่อน (Discovering Identical Pairs)
2. ค้นหาความแตกต่าง (Discovering Differences)
3. รวบรวมข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา (Pooling Information to Solve a Problem)

ทักษะการอ่าน คำเนนกิจกรรมโดยไว้วิธีการดังนี้

1. จัลำดับเนื้อเรื่อง (Discovering Sequence)
2. ค้นหาข้อมูลที่ขาดหาย (Discovering Missing Information)
3. รวบรวมข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา (Pooling Information to Solve a Problem)

ทักษะการเขียน คำเนนกิจกรรมโดยไว้วิธีการดังนี้

1. สื่อความหมายโดยการไ้รูปแบบภาษาบรรยาย รูปทรงทางมิติและภาพ

(Communication Patterns and Pictures)

2. รวบรวมข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา (Pooling Information to Solve a Problem)
3. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลและแก้ปัญหาโดยไ้จินตนาการ (Processing

Information)

4. การสร้างแผนการสอน

แผนการสอนของทั้ง 2 กลุ่ม ไ้เวลาเรียนในภาคเช้า 4 คาบ ต่อสัปดาห์ และจัดทำตารางสอนส่งคาบฝึกสอน

4.1 แผนการสอนตามคู่มือครูมีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

- 4.1.1 ขั้นสร้างความสนใจ ครูอาจใช้วิธีทักเร้าใจ สนทนา ชักถาม ถามปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามเนื้อเรื่องและระดับชั้นที่สอน ระยะเวลา 10 นาที
 - 4.1.2 ขั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยช่วยใหญ่เรียนและครูสอนทราบว่า ตนจะเดินไปทางไหน เพื่ออะไร ระยะเวลา 5 นาที
 - 4.1.3 ขั้นทบทวนประสบการณ์เดิม ที่จำเป็นที่จะนำมาใช้โดยการให้การสนทนา ชักถาม อภิปราย และวัสดุอุปกรณ์ ระยะเวลา 10 นาที
 - 4.1.4 ขั้นเสนอบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ โดยที่ครูผู้สอนต้องยึดจุดประสงค์ย่อยเป็นหลัก และจัดสภาพการเรียนรู้การสอนให้สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ใหม่ ระยะเวลา 15 นาที
 - 4.1.5 ขั้นการให้แนวการเรียนรู้ โดยการบอกแนวทางให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตัวของเขาเองได้ ระยะเวลา 10 นาที
 - 4.1.6 ขั้นการให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ โดยการให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวของเขาเองและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ในครั้งนั้น ๆ ระยะเวลา 20 นาที
 - 4.1.7 ขั้นการให้ข้อมูลป้อนกลับ โดยการที่ครูผู้สอน ทูลกระบวนการทำงาน และให้คำแนะนำชมเชย ให้แรงเสริม แสดงความสนใจ หอใจชมเชย ระยะเวลา 10 นาที
 - 4.1.8 ขั้นการประเมินผลการเรียนรู้ โดยการสังเกตการทดสอบ เพื่อว่านักเรียนเกิดพฤติกรรมบรรลุจุดประสงค์ ของบทเรียนเพียงใด ระยะเวลา 10 นาที
 - 4.1.9 ขั้นเพิ่มการจำและการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกหัดต่าง ๆ เกมส์ กิจกรรมต่าง ๆ ระยะเวลา 10 นาที
- #### 4.2 แผนการสอนตามแนวหน้าที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย มีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้
- 4.2.1 นำเข้าสู่บทเรียนโดยแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทบทวนความรู้เดิม ระยะเวลา 10 นาที
 - 4.2.2 สอนศัพท์ที่จะเรียนในแต่ละคาบโดยใช้ภาพของจริง สร้างสถานการณ์รูปประโยคในลักษณะต่าง ๆ เช่น ประโยคบอกเล่า ปฏิเสธ และคำถาม หรืออาจจากภาพบนกระดานคำ ระยะเวลา 15 นาที

4.2.3 เสนอกิจกรรมตามแนวหน้าที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย เพื่อที่จะฝึกรูปแบบภาษา ระยะเวลา 5 นาที

4.2.4 นักเรียนฝึกโดยใช้กิจกรรมตามแนวหน้าที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย การทำเนื่งกิจกรรมอาจเป็นกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่มย่อย ประมาณ 3 - 4 คน หรือกิจกรรมกลุ่มใหญ่ ระยะเวลา 40 นาที

4.2.5 ประเมินผลการเรียนรู้โดยการสังเกตและทดสอบเพื่อดูว่า นักเรียนบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ ระยะเวลา 15 นาที

4.3 นำแผนการสอนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไข โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

4.3.1 ความชัดเจนและความถูกต้องตามจุดประสงค์ การเรียนรู้

4.3.2 ความสอดคล้องของกิจกรรมของเนื้อหา

4.3.3 ความสอดคล้องของการประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้มีดังนี้

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาอังกฤษ หลัก 5 (อ ๐15) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบและเทคนิคในการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพทย์กุล (2520 : 133 - 210) ศึกษาจากหนังสือ English Test at School ของ ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 231 - 256) ศึกษาจากหนังสือเทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ สำหรับวัดผลและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2529 : 152 - 216) และศึกษาจากหนังสือการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ของ พวงรัตน์ หวีรัตน์ (2530 : 19 - 28, 279 - 382)

1.2 ทำตารางวิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม วิชา อ ๐15 และออกข้อสอบวัดความสามารถทางการเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา จำนวน

1.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.จุฑิมา เจียมศิริ และดร.กาญจนา เกียรติประวัติ ตรวจสอบและแก้ไขดังนี้

1.3.1 ความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายรายวิชา กับจุดประสงค์การเรียนรู้

1.3.2 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

1.3.3 ความถูกต้องของข้อความ ส่วนที่ใช้ในแบบทดสอบ โดยใช้เกณฑ์

การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ ดังนี้ (สมบุรณ์ จิตพงศ์. 2527 : 128 - 129)

+ 1 = แน่ใจว่า ข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

0 = ไม่แน่ใจว่า ข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่

- 1 = แน่ใจว่า ข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

บันทึกผลการพิจารณาถึงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .5 ผู้วิจัยจะคัดออกหรือไม่ก็นำไปแก้ไขปรับปรุงข้อสอบใหม่

1.4 นำแบบทดสอบที่หาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนเทพะพราวินทยา อ.หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 95 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

1.5 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยการตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกินกว่า 1 แห่ง ให้ 0 คะแนน แล้วนำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27 % ของ Kelley และเปิดตาราง ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

1.6 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วจากข้อ 1.5 ไปจำนวน 60 ข้อ มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเคอร์ วิซาร์กสัน (ลวน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2528 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งหมดเท่ากับ .93

2. แบบสอบถามเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert)

จากหนังสือการวัดทัศนคติและบุคลิกภาพของ เชคส์กัทท์ โทวาสิณซ์ (2520 : 38 - 70)

หนังสือทัศนคติ การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมของ ประภาเพ็ญ สุวรรณ

(2520 : 27 - 32) รวมทั้งศึกษาแบบสอบถามเจตคติในงานวิจัยของ พันธ์ศรี สิทธิชัย

(2529 : 87 - 89)

2.2 สร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษเป็นมาตราส่วนประเมินค่า

จำนวน 25 ข้อความ แลวนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแบบสอบถามจำนวน 3 ท่าน คือ ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.สุพินา เจียมศิริ และรศ.พวงรัตน์ ทวีรัตน์ พิจารณาความถูกต้องและแก้ไข

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ

โปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่องว่างขวามือของนักเรียนเฉพาะข้อที่ตรงกับความรู้สึกเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อความ	ความรู้สึกเห็น ความรู้สึก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
(๐) กิจกรรมการสอนทำให้ ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษยิ่งขึ้น						
(๐๐) กิจกรรมการสอนจำเจ น่าเบื่อหน่าย						

2.3 นำแบบสอบถามเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนเทพะพรารัวิทยา อำเภ
ท้ายเหมือง จังหวัดพังงา จำนวน 95 คน

2.4 นำผลการสอบถามวัดเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษมาตรวจให้คะแนน ถ้า
ข้อความนั้นไปในทางบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

ถ้าข้อความนั้นเป็นไปในทางลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

2.5 นำผลจากการตรวจให้คะแนนแบบสอบถามมาหาค่าอ่านจำแนกเป็นรายข้อ
โดยใช้ t -test แบ่งกลุ่มสูง 25 % และกลุ่มต่ำ 25 % แล้วเลือกข้อที่มีค่าอ่านจำแนกสูง คือ
มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 1.75 จำนวน 20 ข้อ และมีสัดส่วนที่มีความหมายไปในทางบวกและ
ทางลบพอ ๆ กัน

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นโดยนำไปทดสอบอีกครั้งหนึ่งที่โรงเรียนท้ายเหมืองวิทยา
อำเภอย้ายเหมือง จังหวัดพังงา เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้การ
วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)
(จวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 170 - 172) หาค่าความเชื่อมั่นของ
แบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .72

การกำหนดแบบแผนการทดลองและวิธีการดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียน ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 226) ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
RE	T_1	X	T_2
RC	T_1	$\sim X$	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

เมื่อ R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่ม
 E แทน กลุ่มตัวอย่างที่สอนด้วยการสอนตามแนวทางที่ขอภาษาเพื่อสื่อความหมาย
 C แทน กลุ่มตัวอย่างที่สอนด้วยการสอนตามคู่มือครู
 T_1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง
 T_2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง
 X แทน การจัดกระทำ
 $\sim X$ แทน ไม่มีการจัดกระทำ

2. ในการดำเนินการทดลองในแบบแผนการวิจัยนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ทำการสอบก่อนเรียน (Pretest) นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 นำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษมาให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบก่อนการทดลองสอน

2.3 ดำเนินการทดลองสอนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้เนื้อหาจากบทเรียน Junior Active Context English Book 3 บทที่ 3 - 4 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยจัดการการสอนในช่วงเช้า 2 คาบ ติดต่อกัน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง ทั้งสองกลุ่ม

2.4 ทำการทดสอบหลังการทดลองทันที (Posttest) นักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฉบับเดียวกันที่ทำก่อนการเรียน (Pretest)

2.5 ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบวัดเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ ภายหลังจากทดลองสอนอีกครั้งด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับก่อนการทดลอง

2.6 ทำการทดสอบหลังการทดลองเมื่อเวลาทั้งหมดไป 2 สัปดาห์ ทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฉบับเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภายหลังจากทดลองระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้ t-test ในรูป Difference Score
2. เปรียบเทียบคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test ในรูป Difference Score
3. เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนที่ระยะ 2 สัปดาห์ กับความสามารถในการเรียน ภายหลังจากสอนสิ้นสุดลง ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่เรียนด้วยการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย โดยใช้ t-dependent test
4. เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนที่ระยะ 2 สัปดาห์กับความสามารถในการเรียน ภายหลังจากสอนสิ้นสุดลงของนักเรียนกลุ่มควบคุม ที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-dependent test

การเลือกสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร (สวน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2528 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความแปรปรวน (Variance) คำนวณจากสูตร (สวน สายยศ

และอังคณา สายยศ. 2528 : 63)

$$s^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติหาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.1 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน

โดยใช้สูตร คูเคอร์ ริชาร์ดสัน (KR-20) (สวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละชุด = $\frac{\text{จำนวนคนที่ตอบถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของยูทำผิดในข้อหนึ่ง - หรือ $q = 1 - p$

s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2.2 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยไชสุทร (สมบูรณ์ ชิตพงศ์. 2527 : 128 - 129)

$$IC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IC แทน ดัชนีความสอดคล้องของความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

R แทน คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

Σ แทน ผลรวมของคะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ โดยการแจกแจงแบบ t (t -distribution) แบ่งกลุ่มคะแนนสูง 25 % และแบ่งกลุ่มคะแนนต่ำ 25 % มีสูตรการคำนวณดังนี้ (ฉวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อถาม

$\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

s_H^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง

s_L^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

n_H แทน จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง

n_L แทน จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.4 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนแบ็ค (Cronbach) มีสูตรการคำนวณดังนี้ (ฉวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 170 - 172)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของการเชื่อมั่น
 n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ
 s_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งหมดทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเรียนระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยใช้สูตร t-test ในรูป Difference Score

3.2 เปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 โดยใช้สูตร t-test ในรูป Difference Score (Edwards. 1954 : 256)

$$t = \frac{\bar{X}_{D_1} - \bar{X}_{D_2}}{\sqrt{\frac{s_{D_1}^2}{N_1} + \frac{s_{D_2}^2}{N_2}}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{s_{D_1}^2}{N_1} + \frac{s_{D_2}^2}{N_2} \right)^2}{\left(\frac{s_{D_1}^2}{N_1} \right)^2 + \left(\frac{s_{D_2}^2}{N_2} \right)^2} = \frac{\frac{s_{D_1}^2}{N_1} + \frac{s_{D_2}^2}{N_2}}{\frac{s_{D_1}^2}{N_1 - 1} + \frac{s_{D_2}^2}{N_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
	$\bar{X}_{D_1}$	แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างของคะแนนความสามารถทางการเรียนหรือคะแนนเจตคติต่อการสอนระหว่างการทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง
	$\bar{X}_{D_2}$	แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างของคะแนนความสามารถทางการเรียนหรือคะแนนเจตคติต่อการสอนระหว่างการทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม
	$S_{D_1}^2$	แทน คะแนนความแปรปรวนของความแตกต่างของคะแนนความสามารถทางการเรียนหรือคะแนนเจตคติต่อการสอนระหว่างการทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง
	$S_{D_2}^2$	แทน คะแนนความแปรปรวนของความแตกต่างของคะแนนความสามารถทางการเรียนหรือคะแนนเจตคติต่อการสอนระหว่างการทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม
	N_1	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
	N_2	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

3.3 เปรียบเทียบคะแนนความคงทนในการเรียนที่ระยะ 2 สัปดาห์ กับความสามารถในการเรียนภายหลังการสอนสิ้นสุดลง ของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการสอนตามแนวทางที่รองภาษาเพื่อสื่อความหมาย เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 โดยใช้สูตร t -dependent test

3.4 เปรียบเทียบคะแนนความคงทนในการเรียนที่ระยะ 2 สัปดาห์ กับความสามารถในการเรียนภายหลังการสอนสิ้นสุดลง ของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 โดยใช้สูตร t -dependent test (ฉวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 87)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
N แทน จำนวนคู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
$\bar{X}_{T_1}$	แทน คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง
$\bar{X}_{T_2}$	แทน คะแนนเฉลี่ยระหว่างการทดลองทันที
$\bar{X}_{T_3}$	แทน คะแนนเฉลี่ยเมื่อทิ้งช่วง 2 สัปดาห์
$\bar{X}_{D_1}$	แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนการทดลองกับ หลังการทดลองทันที
$S^2_{D_1}$	แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนการทดลอง กับหลังการทดลองทันที
t	แทน อัตราส่วนวิกฤต t ใน t -distribution
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
*	แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม

เนื่องจากจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าข้อที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบ
ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามแนวทางที่ของภาษา

เพื่อสื่อความหมายกับนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามคู่มือครู และสมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้
ข้อที่ 1 ที่เสนอไว้ว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษควบการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อ
สื่อความหมาย กับนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเรียน
แตกต่างกัน ในการทดสอบสมมติฐานไคโซสูตร t-test ในรูป Difference Score ได้ผล
ปรากฏดังแสดงในตาราง 1 และตาราง 2

ตาราง 1 การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{T_1}$	$\bar{X}_{T_2}$	$\bar{X}_{D_1}$	$s^2_{D_1}$	t
กลุ่มทดลอง	30	35.600	40.966	5.366	40.793	1.62
กลุ่มควบคุม	30	31.700	34.400	2.700	39.601	

$$p < .05$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 1 พบว่า ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของความสามารถทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย และการสอนตามคู่มือครู ไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายมีความสามารถทางการเรียนไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ตาราง 2 การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมจำแนกตามทักษะแต่ละด้าน

ทักษะ	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม				t
	$\bar{X}_{T_1}$	$\bar{X}_{T_2}$	$\bar{X}_{D_1}$	$S_{D_1}^2$	$\bar{X}_{T_1}$	$\bar{X}_{T_2}$	$\bar{X}_{D_1}$	$S_{D_1}^2$	
ทักษะการฟัง	5.500	7.300	1.800	3.129	4.800	6.066	1.266	8.614	0.85
ทักษะการพูด	8.433	8.966	0.533	3.912	7.300	8.833	1.533	9.290	1.51
ทักษะการอ่าน	13.033	13.900	0.866	7.496	11.900	11.100	.800	6.922	2.40
ทักษะการเขียน	8.633	10.800	2.166	8.003	7.700	8.400	.700	4.631	2.26

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 พบว่า ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง จำแนกตามทักษะแต่ละด้านของนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้ผลดังนี้

ความสามารถทางด้านการฟังและทักษะการพูดของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสามารถทางด้านการอ่านและทักษะการเขียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทางที่ขอเสนอเพื่อสื่อความหมายมีความสามารถในการเรียนด้านทักษะการอ่านและทักษะการเขียน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนทักษะการอ่านและทักษะการเขียนตามคู่มือครู ส่วนความสามารถทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม

เนื่องจากจุดมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้ 2 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามแนวทางของภาษา เพื่อสื่อความหมายกับนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามคู่มือครูและสมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ 2 ที่เสนอไว้ว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษควบการสอนตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมายกับนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน ในการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สูตร t-test ในรูป Difference Score โดยผลปรากฏดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 การเปรียบเทียบเจตคติต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{T_1}$	$\bar{X}_{T_2}$	$\bar{X}_{D_1}$	$S^2_{D_1}$	t
กลุ่มทดลอง	30	68.666	84.866	16.200	94.303	4.82**
กลุ่มควบคุม	30	68.266	72.433	4.166	92.621	

**p < .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 พบว่า ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนเจตคติ
ต่อการสอนภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับ
การสอนภาษาอังกฤษตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมายมีเจตคติต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
แตกต่างกันกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทางของภาษา
เพื่อสื่อความหมายมีเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

3. การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษภายในกลุ่มทดลองและภายใน
กลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลองทันทีที่ระยะ 2 สัปดาห์

เนื่องจากจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนควบคู่การสอนตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมายกับนักเรียนที่
เรียนควบคู่การสอนคู่มือครูและสมมติฐานข้อที่ 3 ที่เสนอไว้ว่า ความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนที่เรียนควบคู่การสอนตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมายที่ระยะ 2 สัปดาห์
ไม่แตกต่างกับความสามารถทางการเรียนภายหลังการสอนสิ้นสุดลง และสมมติฐานข้อที่ 4 ที่เสนอ
ไว้ว่า ความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนควบคู่การสอนคู่มือครูที่ระยะ

2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกับความสามารถทางการเรียนภายหลังการสอนสิ้นสุดลง ในการทดสอบสมมติฐานไคโซสตร t -Dependent Test โดยผลปรากฏดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภายในกลุ่มทดลองและภายในกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลองทันที กับที่ระยะ 2 สัปดาห์

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{T_2}$	$\bar{X}_{T_3}$	t
กลุ่มทดลอง	30	40.966	40.900	-0.060
กลุ่มควบคุม	30	34.433	35.733	0.306

$$p < .05$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 พบว่า คะแนนความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษภายในกลุ่มทดลองและภายในกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลองทันทีกับระยะ 2 สัปดาห์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายมีความคงทนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภายหลังการทดลองทันทีกับที่ระยะ 2 สัปดาห์ ภายหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามคู่มือมีความคงทนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภายหลังการทดลองทันทีกับที่ระยะ 2 สัปดาห์ ภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกัน

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียน เจตคติ และความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนควบการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย และการสอนตามคู่มือครู ซึ่งนิพนธ์จะเอื้อคพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย กับนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายกับนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย กับนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษควบการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายกับนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษควบการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายกับนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. ความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายที่ระยะ 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกับความสามารถทางการเรียนภายหลังการสอนสิ้นสุดลง
4. ความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนควบการสอนตามคู่มือครูที่ระยะ 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกับความสามารถทางการเรียนภายหลังการสอนสิ้นสุดลง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทุ่งมะพร้าววิทยา อำเภอ หายเหมือง จังหวัดพังงา จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 95 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทุ่งมะพร้าววิทยา อำเภอ หายเหมือง จังหวัดพังงา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน รวม 60 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย โดยจับสลากจากกลุ่มประชากร จำนวน 3 ห้องเรียน เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมารวมกัน แล้วสุ่มแต่ละบุคคลเพื่อเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการ จับสลากอีกครั้งหนึ่งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากเนื้อหา วิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) หนังสือ Junior Active Context English Book 3 บทที่ 3 - 4
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์ ของการเรียนตามแผนการสอน จำนวน 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .93
3. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการสอน ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และนำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .72

การดำเนินการทดลอง

1. ทำการทดสอบก่อนการทดลองกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถ ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำไปหาค่าคุณภาพแล้ว
2. ทำการทดสอบวัดเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำไปหาค่าคุณภาพแล้ว
3. ดำเนินการทดลองสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้ทดลองสอนเอง กลุ่มทดลองดำเนินการสอนตาม แนวหน้าทของภาษาเพื่อสื่อความหมาย และกลุ่มควบคุมดำเนินการสอนตามแผนการสละควบคุมครู

4. ทำการทดสอบหลังการทดลองสอนกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง
5. ทำการทดสอบวัดเจตคติ หลังการทดลองกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษฉบับเดิม
6. ทำการทดสอบหลังการทดลองทันทีที่ระยะ 2 สัปดาห์ ภายหลังจากสิ้นสุดการสอนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษฉบับเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และเจตคติที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t -test ในรูป Difference Score
2. เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t -Dependent-test

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษทุกทักษะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสามารถทางการเรียนด้านทักษะการฟัง และทักษะการพูด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความสามารถทางการเรียนด้านทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษที่ระยะ 2 สัปดาห์ กับความสามารถในการเรียน ภายหลังจากการสอนสิ้นสุดลงของกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษที่ระยะ 2 สัปดาห์ กับความสามารถในการเรียนภายหลังการสอนสิ้นสุด ของกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

อภิปรายผล

1. ความสามารถทางการเรียน

จากผลการทดลองปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการสอนตามแนวทางของภาษา เพื่อสื่อความหมายและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทางของภาษา เพื่อสื่อความหมายกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน เหตุผลที่ทำให้ความสามารถทางการเรียนของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันนั้น เนื่องจากระยะเวลาในการทดลองจำกัด และมีผลกระทบต่อเนื่องที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะทางภาษาดังนี้

1.1 กระบวนการเรียนการสอน

นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเคยชินกับสภาพการสอนที่คุ้นเคยเป็นศูนย์กลางในการเรียน เมื่อเปลี่ยนวิธีสอนนักเรียนจึงปรับตัวได้ยากมากในระยะเริ่มต้น นักเรียนในกลุ่มทดลองไม่คุ้นเคยกับการเรียนโดยการจัดกิจกรรมกลุ่มมาก่อนกับระยะเวลาในการทดลองจำกัด ทำให้กระบวนการเรียนการสอนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ไม่เต็มที่ นอกจากนี้แล้วในการจัดกิจกรรมกลุ่มย่อย เมื่อปฏิบัติภาระงาน (Task) ทางภาษา ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองบางคนเกิดความละอายน้อยกว่ากลุ่มเพื่อนในกลุ่มที่ตนไม่คุ้นเคย ประกอบกับลักษณะของกิจกรรมกลุ่มที่นักเรียนฝึกฝนในแต่ละคาบ เป็นกิจกรรมที่เน้นกระบวนการทางความคิด (Thinking Process) ซึ่งนักเรียนจะต้องคิดแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อที่จะกระทำกิจกรรมให้สำเร็จและนักเรียนต้องบูรณาการองค์ประกอบของภาษา คือศัพท์ เสียง โครงสร้าง เข้าด้วยกัน เพื่อใช้ในการฝึกกิจกรรม ผู้วิจัยสังเกตพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลอง

ต้องใช้เวลาและความคิดในการทำกิจกรรม เวลาอันจำกัดทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรมได้ตามเป้าหมาย โดยเฉพาะในทักษะการฟังและการพูด ซึ่งต้องอาศัยเวลาหรือระยะเวลาปรับตัวพอสมควร ซึ่งถ้าทักษะการฟังก็แล้ว ทักษะการพูดก็ย่อมจะดีขึ้นตามไปด้วย

(Krashen and Terrell. 1984 : 20 - 23)

1.2 การพัฒนาทักษะทางภาษา

เนื่องจากระยะเวลาในการทดลองจำกัด จึงมีผลกระทบต่อนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูด การพัฒนาทักษะการฟังจำเป็นต้องอาศัยเวลา ซึ่งนักเรียนต่างประเทศมีโอกาสน้อยมากที่จะได้ใช้ภาษาจริง ๆ ในการสื่อสารนอกชั้นเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน ถ้ามีเวลาไม่มากพอในการให้นักเรียนได้รับปัจจัยป้อนอย่างมีความหมาย การพัฒนาทักษะทางภาษา ก็จะประสบความสำเร็จไม่ได้เต็มที่ นักเรียนจะไม่มีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะทางภาษาไปได้อย่างต่อเนื่อง เช่น ทักษะการฟัง และการพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการปรับตัวและการเตรียมความพร้อม

จากผลของคะแนนการฟังและการพูดในกลุ่มทดลอง ปรากฏว่านักเรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้มากอย่างที่คาดหมาย เนื่องจากเวลาในการทำกิจกรรมการฟังมีน้อยและไม่เพียงพอที่จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการฟังได้มากพอที่จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูด การให้ปัจจัยป้อนอย่างมีความหมายของผู้สอนไม่เพียงพอที่นักเรียนจะรับภาษาได้อย่างเต็มที่นัก ตามหลักและทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติของ แครชเชน (Krashen. 1982 : 138 - 139) เมื่อทักษะการฟังของนักเรียนยังไม่พร้อม ทักษะการพูดก็ย่อมไม่พัฒนาขึ้นได้มากเท่าที่ควร

ในทางตรงกันข้าม สำหรับทักษะการอ่านและการเขียน นักเรียนในกลุ่มทดลองได้รับการฝึกฝนโดยใช้กิจกรรมด้านทักษะการอ่านอย่างเต็มที่ เพราะกิจกรรมที่ฝึกฝนเป็นกิจกรรมการอ่านที่เน้นกระบวนการทางความคิด เช่น กิจกรรมจัดลำดับเนื้อเรื่อง การค้นหาข้อมูลที่สำคัญ และการรวบรวมข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา ทักษะการอ่านของนักเรียนในกลุ่มทดลองจึงพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งฝึกกิจกรรมที่ไม่ได้ผ่านกระบวนการทางความคิดมากนัก เช่น การอ่านในใจ แล้วตอบคำถามจากบทเรียน การอ่านข้อความจากเนื้อหาที่เรียนแล้วเติมคำในช่องว่าง

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ได้สอดคล้องกับทฤษฎีและหลักการในการสอนอ่าน ซึ่งเน้นการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิดเป็นหลัก (Goodman. 1982 ; Smith. 1971) เมื่อทักษะการอ่านพัฒนาขึ้น ทักษะการเขียนย่อมพัฒนาขึ้นด้วย จึงปรากฏว่า ทักษะการเขียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ได้พัฒนาขึ้นมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับหลักการและทฤษฎี พร้อมทั้งผลการวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนของ Applebee และ Dormie (Applebee. 1978 ; Dormie. 1981) ผลการวิจัยสนับสนุนว่าการอ่านจะส่งผลต่อการเขียน และมีความสัมพันธ์กันสูงมากระหว่างการอ่านและการเขียน

สรุป วิธีการสอนตามหลักการสอนของจิตเทิลวูด (Littlewood) ซึ่งเน้นการให้รูปแบบภาษาก่อนการฝึกปฏิบัติทางภาษาเพื่อสื่อความหมายโดยรวมนั่นคือ ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้เวลาในการปรับตัวเพื่อการรับปัจจัยป้อนเข้าที่มความหมายไค่นาน และอาจมีผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาใดไม่เต็มที่นักเพราะขาดโอกาสในการเตรียมและปรับความพร้อมในการใช้ทักษะสัมพันธ์ (ฟัง พูด อ่าน และเขียน) โดยเฉพาะทักษะที่ต้องใช้เวลามาก เช่น ทักษะการฟัง การพูด เป็นต้น

2. เจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ

จากการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีคะแนนผลต่างจากคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดเจตคติต่อการสอน ภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

สิ่งที่ทำให้เจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย มีเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู สาเหตุน่าจะเนื่องจากสภาพของการเรียนในห้องเรียนมีบรรยากาศที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน คือนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ทุก ๆ คน อย่างเท่าเทียมกัน นักเรียนที่ไม่เข้าใจเรื่องที่เรียนมีโอกาสทราบจากกลุ่มเพื่อนภายในกลุ่ม และกิจกรรมกลุ่มเปิดโอกาสให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียน สามารถที่จะใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ จึงทำให้การเรียนรู้เป็นไปตามธรรมชาติ โดยที่นักเรียนมีความสนุกสนานในการไขข้อมูลของแต่ละคนเพื่อทำกิจกรรมให้สำเร็จ แม้ว่าจะเน้นความสามารถทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม จึงเป็นไปตามคำกล่าวของ การ์คเนอร์ และเลมเบิร์ต และแครชเชน (อัจฉรา วงศ์โสธร.

2529 : 31 ; อ้างอิงมาจาก Gardner and Lambert. 2972 ; Krashen. 1981)

ที่กล่าวว่า ทักษะและความถนัดทางภาษาต่างประเทศ เกี่ยวข้องกับผลสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน แต่ไม่ขึ้นต่อกันและกัน ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจมีความถนัดต่ำ และทัศนคติที่ต่ำหรือมีความถนัดสูง แต่มีทัศนคติในทางลบก็ได้ นอกจากนี้จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งเรียนด้วยการสอนตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมาย สามารถกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จ ลุล่วงไปควยดี และรวดเร็วกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งสอนด้วยการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้เนื่องจากการที่ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาหรือสามารถเรียนรูภาษาได้อย่างรวดเร็ว จะส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติในทางบวกและในขณะเดียวกัน ถ้าผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาหรือเรียนภาษาได้ช้าจะส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติในทางลบต่อการเรียนภาษา

(Oller. 1977 : 178 ; citing Bachman. n.d.) และสอดคล้องกับคำกล่าวของ แครชเชน (Krashen. 1981 : 23) ที่กล่าวว่า เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อชั้นเรียน และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กับการเรียนรูภาษาที่สอง กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความรู้สึกว่าการเรียนภาษาในชั้นเรียนมีความสนุกสนาน และมีความรู้สึกที่ดีต่อครูสอนจะส่งผลให้ผู้เรียนพยายามเรียนภาษานั้นมากขึ้น

งานวิจัยที่สอดคล้องกับงานวิจัยนี้ คืองานวิจัยของ ออยเลอร์ (Oller) ฮัดสัน (Hudson) และหลิว (Liu)(1977) พบว่า มีความสัมพันธ์ในทางลบระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาจีนในอเมริกา กับทัศนคติเพื่อให้เหมือนเจ้าของภาษา และในงานวิจัยของ ออยเลอร์ (Oller) บาคา (Baca) และวีจิล (Vigil) (1977) พบว่า กลุ่มผู้หญิงเม็กซิกัน-อเมริกัน ผู้ที่มีแนวโน้มที่เห็นว่าตนเองมีลักษณะคล้ายคลึงกับอเมริกันมากกว่าเม็กซิกัน กลับได้คะแนนต่ำในการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา (อัจฉรา วงศ์โสธร.

2529 : 32)

3. ความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

จากการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีคะแนนความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษภายในกลุ่มแต่ละกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน คือ นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีพัฒนาการทางการเรียนรู้หลังจากสิ้นสุดการสอนทันทีในระยะ 2 สัปดาห์ พอ ๆ กัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ว่า ความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย ไม่แตกต่างกับความสามารถทางการเรียนรู้หลังการสอนสิ้นสุดลง และสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ตั้งไว้ว่า ความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู ไม่แตกต่างกับในความสามารถทางการเรียนรู้ หลังการสอนสิ้นสุดลงในระยะ 2 สัปดาห์

คะแนนความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน เพราะเมื่อทำการทดสอบหลังการเรียนครั้งแรกแล้ว ทั้งสองกลุ่มมีคะแนนผลสัมฤทธิ์พอ ๆ กัน ไม่แตกต่างกันอยู่แล้ว ในระยะ 2 สัปดาห์ต่อมา คะแนนความคงทนของทั้งสองกลุ่มยังคงที่และก็ยังคงไม่แตกต่างกัน เช่นเดิม แสดงว่า ความคงทนในการเรียนรู้ภายในกลุ่มทั้งสองกลุ่มพอ ๆ กัน หลังจากเรียนด้วยการสอนทั้งสองแบบ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาคนควาครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ดังนั้นจึงเป็นกิจกรรมที่สมควรนำไปใช้สอนภาษาเป็นอย่างยิ่ง และจะเป็นแนวทางให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.2 ควรเพิ่มเวลาในการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้ เพราะนักเรียนจะเกิดความรู้ ความเข้าใจ และความจำได้ดีขึ้น

1.3 ในระหว่างที่นักเรียนช่วยทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นกลุ่ม ควรให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในมากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ เพราะจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

1.4 ควรที่จะศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมให้หลากหลายมากกว่านี้ เพราะจะทำให้ให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนการสอน

1.5 ควรมีการวัดผลทักษะย่อยบ้างหลังจากสิ้นสุดการสอนลงในแต่ละครั้ง เพื่อฝึกฝนด้านการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน อันจะนำไปสู่ความเข้าใจในการนำภาษาไปใช้ได้ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยวิธีสอนภาษาอังกฤษตามแนวทางที่ของภาษา เพื่อสื่อความหมายที่สมบูรณ์แบบ คือ ไม่เน้นการวางแผนการสอนโดยให้รูปแบบภาษาในแต่ละทักษะก่อนจะให้ฝึกภาษาโดยรวมเป็นทักษะสัมพันธ์ เช่น รูปแบบวิธีการสอนที่ใช้ในงานวิจัย

2.2 ควรศึกษาการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายกับตัวแปรอื่นที่แตกต่างจากการวิจัยครั้งนี้

2.3 ควรนำการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายไปศึกษากับนักเรียนต่างกลุ่ม หรือนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถสูงปานกลาง และต่ำ เพื่อศึกษาว่ากลุ่มไหนประสบผลดีกว่า

ဘဏ္ဍာစာရင်း

บรรณานุกรม

- กุสุมา โชคบำรุง. ประสิทธิภาพของการเสริมการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลักชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมุงงานปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อักสำเนา.
- กฤษณา วัฒนารงค์. การทดลองบทเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษเรื่อง กาล (Tenses) ที่ให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับอาจารย์ของนักเรียนพยาบาลปีที่ 1 ภาคเหนือ กรุงเทพฯ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อักสำเนา.
- เจสียวศรี จิรสิทธิ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด จากบทเรียนที่ยึดหลักการจัดเนื้อหาวิชาตามแบบ Functional Notional Based Syllabus กับบทเรียนที่ยึดหลักการจัดเนื้อหาวิชาตามแนว Structural-Based-Syllabus. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อักสำเนา.
- เจดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- นันทพร คชศิริพงศ์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อักสำเนา.
- นิพนธ์ สุขปรีดี. นวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิชิตเนศ, 2519.
- นิยม สารรัตน์. การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนในโปรแกรมวิทยาศาสตร์กับผู้เรียนในโปรแกรมศิลปภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อักสำเนา.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ การจัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย.

กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ประภาภรณ์ เคารพรัตน์. ประสิทธิผลของการสอนภาษาอังกฤษตามจุดประสงค์เชิงหน้าที่
ของภาษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529. อักสำเนา.

พันธุ์ศรี สิทธิชัย. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีสอนโดยใช้เพลงประกอบและวิธีสอนตามคู่มือครู.
ปริญญาโท ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2519. อักสำเนา.

พวงรัตน์ หวีรัตน์. การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนัก
ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2530.

พรรณี บัวโต. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด
นครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2524. อักสำเนา.

มนุญศาสตร์, คณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. ความรู้ทางภาษาศาสตร์
ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : 2527.

แก่นมาศ สีสัตยกุล. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. อักสำเนา.

เยาวพา เกษะคุปต์. ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สำหรับสอนระดับประถมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อักสำเนา.

เยาวรัตน์ เหล่าสินชัย. "เรียนภาษาอังกฤษกันอย่างไร," วารสารสามัญศึกษา.
9 : 29 - 36 ; กันยายน 2519.

ระวีวรรณ ศรีครามศรี. การสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.

ฉ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ทวีกิจ, 2524.

_____. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร
จำกัด, 2528.

วินิจ เกตุขำ. หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
โอเคียนสโตร์, 2522.

วสิษฐ์ พันธุ์มี. "การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาบรรจุครูประสงค์หรือยัง,"
มิตรครู. ปีที่ 29 : 4 กุมภาพันธ์ 2530.

ศรีสกุล คำนุทธศิลป์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสมรรถภาพ
การอ่านเร็วและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โดยวิธีโคธรร SQ3R และตามคู่มือครู. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อักษรสำเนา.

ศรีมาลา พิมพ์นิคมย์. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและ
แรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรม
ผสมผสานเพื่อการสื่อสารและการเขียนตามคู่มือครู. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อักษรสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521.
กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2521

_____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : ศุภสภา,
2522.

ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, หน่วย. คู่มือแนวการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษา.
พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์, 2524.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มิตรสยาม, 2520.

_____. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์,
2525.

- สุเบคา ปาทาน. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดรวมประโยคและแบบฝึกหัดทำแบบเรียน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อักส่าเนา.
- สุวัฒน์ จันทร์ลอย. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านสมรรถภาพการอ่านเร็ว และเจตคติต่อการเรียนการอ่าน ระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักส่าเนา.
- สุมิตร อังวณิชกุล และณภัสย์ สุวรรณชากา. "การเรียนการสอนกลุ่มภาษา," เอกสารการสอนชุดวิชาวรรณกรรมมัธยมศึกษา หน้าที่ 5 เล่มที่ 1. หน้า 285 - 317. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2525.
- สมจิตร วรณวิไลย. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนการเรี้นรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักส่าเนา.
- สมบุญ จิตพงศ์. "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย," เอกสารประกอบวิชาการวิจัย 521 วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- สรณี วงศ์เปี่ยมสัจจ์ และวารีวรรณ เบญจพร. "กิจกรรมใช้ภาษาในการเขียนเพื่อจุดมุ่งหมายทางวิชาการ," การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา Thai Tesol's Ocasional Paper No. 1984/2EAP 1-8
- อรสา ทิสสระ. "การสอนเป็นรายบุคคล," ศรีนครินทร์สาร 1. 5 : มิถุนายน - กันยายน 2517.

- อุบล ชเนศรัยคุปต์. ประสิทธิภาพของการสอนอ่านที่มีพื้นฐานจากภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาต่อสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมวัดปทุมคงคาหลวง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อักสำเนา.
- อุไร คุลเกษม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรม (Flow Chart) กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อักสำเนา.
- อุษา น้อยไหม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่และกิจกรรมตามปกติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อักสำเนา.
- อังคณา วงศ์สนธิ. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับถ้อยคำย่อเอกสารและวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลในเขต จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อักสำเนา.
- อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ. การศึกษาความสัมพันธ์ของวิธีเขียนและความถนัดในการเรียนภาษาของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จในการเรียนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคล. งานวิจัยของสถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- _____. เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2529.

Abercrombie, M.L.J. Aims and Techniques of Group Teaching. Society for Research into Higher Education, at the University of Surrey Guilford, Surrey GU2 5XII, 1977.

Adam Jack. A Human Memory. New York, McGraw-Hill Book Company, 1976.

- Alexander, L.G. "Materials design : Issues for the 1980's A European point of view," in The Second Language Classroom. Direction for the 1980's. London: Oxford University Press, 1981.
- Applebee, A.N. The Child's Concept of Story : Ages Two to Seventeen Chicago : University of Chicago Press, 1978.
- Brown, Douglas H. Principles of Language Learning and Teaching. Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, N.J. 1980.
- _____. "Affective Factors in Second Language Learning," in the second Language Classroom : Direction for the 1980's. London: Oxford University Press, 1981.
- Burgoon, Heston H Michael and Janes McCroskey. Small Group Communication : A Functional Approach. Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1974.
- Burstall, Clare. "Factors Affecting Foreign Language Learning A Consideration of some Recent Research Findings," Language Teaching and Linguistics Abstracts. 1975.
- Byrne, Donn. in Introduction to Personality. New York: Prentice-Hall, Inc., 1966.
- Canale Michale and Merrill Swain. "A Communicative Competence," Occasional Papers. No. 14 SEMEO Regional Language Center, 1980
- Celee-Murcia, Marianne. "Integrating Group Work with the Teaching of Grammar," English Teaching Forum, XVIII(3) : 2 - 3, 19; July, 1980.
- Dornic, S.L. "A Study of Children's error behaviour in reading and spelling," Independent study for postgraduate diploma in educational studies. Alexander Mackie College of Advanced Education, Oatley, 1981.
- Doughty and Pica. Information Gap Tasks : "Do They Facilitate Second Language Acquisityion," TESOL Quarterly No 20. 1986.
- Dunn, Tita and Kenneth Dunn. Practical Approach to Individualizing Instruction : Contracts and Other Effective Teaching Strategies. Parker Publishing Company, Inc., 1972.
- Edwards, Aloen Louis. Statistical Methods for the Behavioral Sciences. New York, Rinehart, 1954.
- Emerson, Ricardo, Orozco and others. Junior Active Context English III. Aksorn Chareantat Press Bangkok, 1985.
- Finocchiaro, Mary. "Reflections on the Past, The Present and the Future," English Teaching Forum. 19/3; 1982.

- Finocchiaro, Mary. English as a Second Language. Regents Publishing Company : Devision of Simon & Schuster, Inc., New York, 1976.
- Farner, Dorothy B. "Individualized Learning," : An Overview in Passa. V. (1) , p. 26 - 70. Special Issue Associate Editor, 1975.
- Gagne, Robert H. The Condition of Learning. 2nd ed. New York : Holt Rinchart and Winston Inc., 1970.
- Gardner R.C. and Lambert W.E. Attitude and Motivation in Second Language Learning. Newbury House Publishers, Inc., 1972.
- Geldenberg, Cal T. "Discussion and Writing Groups," English Teaching Forum. XX(2) : 43 - 44; April, 1982.
- Goodman, K.S. "Celebrate Literacy," Reading Today, 11, 3, 1 - 2, 1982.
- Grittner, Frank M. and Fred II. Laleike. Individualized Fereign Language Instruction. National Textbook Company, 1976.
- Gully, Halbert E. "The Group in Discussion," Conference and Group Process. p. 63 New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1963.
- Hawell, Kenneth W. "Using Peers in Drill - type Instruction Journal of Experimental Education. 46(3) : 52 - 56; Spring, 1978.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York, McGraw-Hill Book Company, 1976.
- Jakobovits, Leon. A and Norma F. Gould. "Some Cautionary Remarks on The Use of Attitude Questionnaire in Foreign Language Teaching," in Robert C. Lington, Attitudinal Factors and Language Teaching. Philadelphia : Center of Curriculum Development, 1973.
- James, Kohn J. and Vajda G. Peter. "Peer-mediated Instruction and Small Group Interaction in the ESL Classroom," TESOL Quarterly. 9(4) : 379 - 390; December, 1975.
- Jeter, Jan. Approaches to Individualized Education. The Association for Supervision and Curriculum Development, 1980.
- Krashen, Stephed D. Second Language Acquissition and Second Language Learning. New York Pergamon Press, 1981.
- Kerr, Laura. "Pair Work - Some Practical Hints," English Teaching Forum. XXIII(4) : 22 - 27; October, 1985.
- Littlewood William. Communicative Language Teaching, An Introduction. New York: Cambridge University Press - Cambridge, 1985.

- Littlewood William. "Integrating the New and Old in a Communicative Approach," in Communicative Language - Teaching. p. 1 - 13; Singapore SEAMEO Regional Language Center, 1985.
- Long, Michael H. and Patricin A. Porter. "Group Work, Interlanguage Talk and Second Language Acquisition," TESOL Quarterly, 19(2) : 207 - 225; June, 1985.
- Mueller, Theodore H. "Student Attitude in the Basic French Courses at the University of Kentucky," Modern Language Journal. May, 1971.
- Munby John. Communicative Syllabus Design : Principles and Problems. Singapore, SEAMEO Regional Language Center, 1983.
- Nation, ISP. Language Teaching Techniques. English Language Institute, Victoria University of Wellington, 1979.
- Nunn, Grace Gaeta. "Peer Interaction During Collaborative Writing at the 4th/5th Grade Level," Dissertation Abstracts International. 45(10) : 105-A; July, 1984.
- Oller, John W. "Attitude Variables in Second Language Learning," in Viewpoints on English as a Second Language. Edited by M.Bret, H.Dulay and M. Finocchiaro. New York: Regents Publishing Company, Inc., 1977.
- _____. English Tests at School. Longman Group Limited, 1979.
- Pauston, Christina Bratt. "Communicative Competence and Language Teaching," in Communicative Language Teaching. P. 14 - 31. Singapore, SEAMEO Regional Language Centre, 1985.
- Pinter, Donna Dac Krewedl. "The Effects of an Academic Game on the Spelling Achievement of Third Graders," Dissertation Abstracts International. 21710-A; August, 1977.
- Priclipp, Ronald Walter, "Partner Learning in Secondary School Mathematics," Dissertation Abstracts International. 36(9) : 5898-A; 1976.
- Palmer, A.S. "A Communicative Activity for Large EFL Classes : Guidelines For Communication Activities," RELC Journal Supplement. June 1, 1979.
- Prabhu, N.S. 1979. "The Procedural Syllabus," Communicative Syllabus Design and Methodology, Oxford Pergamon Press.
- Ralph Edwin G. "The Motivation of Language Learner : Can Students Negative Attitude be Changed?," The Canadian Modern Language Review. 3 : 1982.

- Read, Siew-Hean. "Staging Group Activities in the Classroom," Guidelines : A Periodical for Classroom Language Teacher. 4(2) : 1 - 9; December, 1982.
- Renee, Disick S. Individualizing Language Instruction : Strategies and Methods. Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1975.
- Rogers, Ted. "Strategies for Individualized Language Learning and Teaching," in Understanding Second and Foreign Language Learning : Issues and Approach. p. 251 - 273; Jack Richards Newbury House Publisher, Inc., 1978.
- Ruth, Parker E. "Small - Group Cooperative Learning - Improving Academic," Social Cains in the Classroom, NASSP Bulletin. 69(479) : 48 - 56; March, 1985.
- Salimbene, Suzanne. "From Structurally Based to Functionally Based Approaches to Language Teaching," English Teaching Forum. Vol. 21 : 2 - 7; January, 1983.
- Sharan, Shlomo and the others. "Academic Achievement of Elementary School Children in Small - Group Versus Whole - Class Instruction," The Journal of Experimental Education. 48(2) : 125; 1980.
- Smith, F. Understanding Reading.: A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read. New York : Holt, Rinehart & Winston, 1977.
- Sprenger, Arnold. "Group Work in Foreign-Language Learning : A Report," English Teaching Forum. XI(5) : 12 - 15; November - December, 1973.
- Valette, Rebecca M. and Disick S. Rence. Modern Language Performance Objectives and Individualization. Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1972.
- Van EK. J.A. The Threshole Level For Modern Language Learning in Schools. Strashboury, Council of Europe, 1979.
- Verba Sindy. Small Groups and Political Behavior : A study of leadership. Princeton: New Jersey Princeton University Press, 1961.
- Winndowson, H.G. Teaching English as Communication. London : Oxford University Press, New York, 1976.
- Wilkins, D.A. Notional Syllabus. London : Oxford University Press, 1976.
- Wilson, C. 1981 A Psycholinguistic Description of the Use of Whole Language Lessons with Older Adults Readers," Dissertation Abstracts. International. 42, March 1981 : 3931-A.
- Wong Chiung-Chu. Roleplays in English Classroom," English Teaching Forum. 20(1), 1983.

חברות

ពាក្យបញ្ជាក់ ៣

แผนการสอนตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมาย
แผนการสอนตามคัมภีร์

แผนการสอนตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมาย

คาบที่ 1 - 2

เวลา 2 คาบเรียน

ทักษะ ฟัง - พูด

- จุดประสงค์การเรียนรู้
1. ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้
 2. พูดแสดงความคิดเห็นได้

Function : Expressing Opinions and Expressing
Personal Feelings.

Notion : Comparison

สื่อการเรียนรู้

1. Worksheet กิจกรรม Identifying Picture และ
Discovering Identical Pairs.
2. รูปภาพแสดงลักษณะต่าง ๆ ของคน เช่น สูง ทำผมยาว ผมสั้น
อ้วน ผอม

ขั้นตอนการสอน

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้
2. นำเข้าสู่บทเรียนโดยรูปภาพแล้วซักถาม
Look at the picture. Who is taller ?
Who is the tallest ? etc.
3. สอนศัพท์คำว่า comfortable, intelligent, expensive ดังนี้
 - ออกเสียงคำศัพท์ตามครูจนกระทั่งถูกต้อง
 - ใ้รูปภาพ sofa กับเก้าอี้ธรรมดา ๆ ทั่วๆ

A sofa is more comfortable than a chair.

- ให้นักศึกษานักวิทยาศาสตร์กับภาพกรรมกร พูดว่า

A scientist is more intelligent than a workman.

A book is more expensive than a pencil.

4. เสนอรูปแบบภาษาที่จะใช้ในแต่ละคาบเรียน โดยการให้นักเรียน
เปรียบเทียบรูปแบบ comparative และ superlative
ดังนี้

An eraser is shorter than a pen.

- ครูให้นักเรียนดู ดินสอ ปากกา ยางลบ แล้วถามว่า

What is the shortest ?

- ให้นักเรียนดู sofa และม้านั่ง ถามนักเรียนว่า

What is the most comfortable ?

- ดูภาพ sofa และเก้าอี้ ถามว่า

What is more comfortable ?

5. นักเรียนแบ่งกลุ่ม เพื่อฝึกภาษาโดยใช้กิจกรรมดังนี้

- ทักษะฟังใช้กิจกรรม Identifying picture (กลุ่มละ 5 คน)

- ทักษะพูดใช้กิจกรรม Discovering identical pairs.

(กลุ่มละ 4 คน)

6. ประเมินผลจากการสังเกต และให้นักเรียนทำแบบทดสอบโดยให้
เติมคำลงในช่องว่างดังนี้

Look at the picture

1. Mr. Watson is _____ the three men.

2. Ann is _____ than Mrs. Smith.

3. Mrs. Jones is _____ of the three women.

4. The chair on the left is _____

than the chair on the _____

5. The chair on the right is the _____ of
the three.
6. _____ is the _____ intelligent of all.
7. The icecream on the right is _____ of
the three.

Activity 1. (Identifying picture)

Teacher's script

Listening Skill

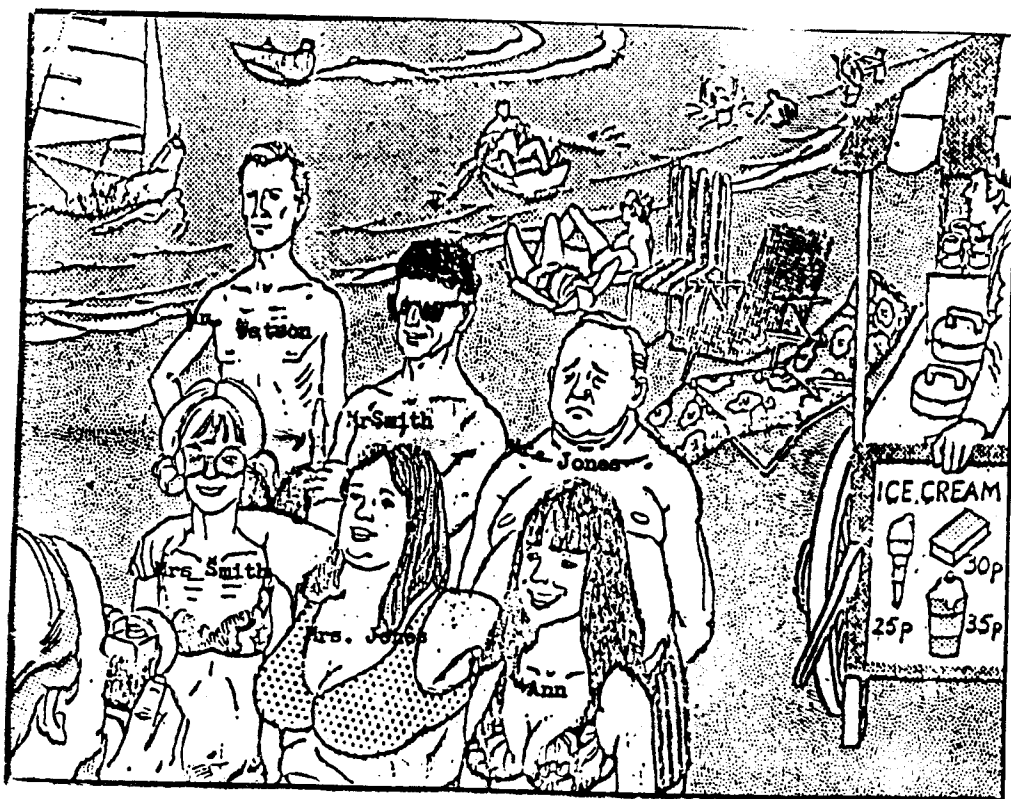
- (A) There are some men and women on the beach. Two persons are lying on the sand. Six persons are taking a photograph. The girl on the right is the most beautiful girl. The man on the right behind the girl is the fattest of all the men.
- Can you find the picture ? Write the letter a, b, c or d down on the answer sheet ?
- (B) There are some men and women on the beach. Six persons are taking a photograph. The man in the middle is the fattest of all the three, but the woman on the left is the slimmest of all the three.
- (C) There are six persons taking a photograph. The fattest man is on the left, but the thinnest man is on the right. The man in the middle is the most intelligent of all the three men.
- (D) There are six persons taking a photograph. The man on the left wears sun glasses, he is the most intelligent man. The chair in the middle behind the men is the most comfortable chair of all the three.
- (E) Six persons are taking a photograph. The fattest woman is on the left, but the slimmest woman is on the right. The most beautiful girl is in the middle.

Activity 1

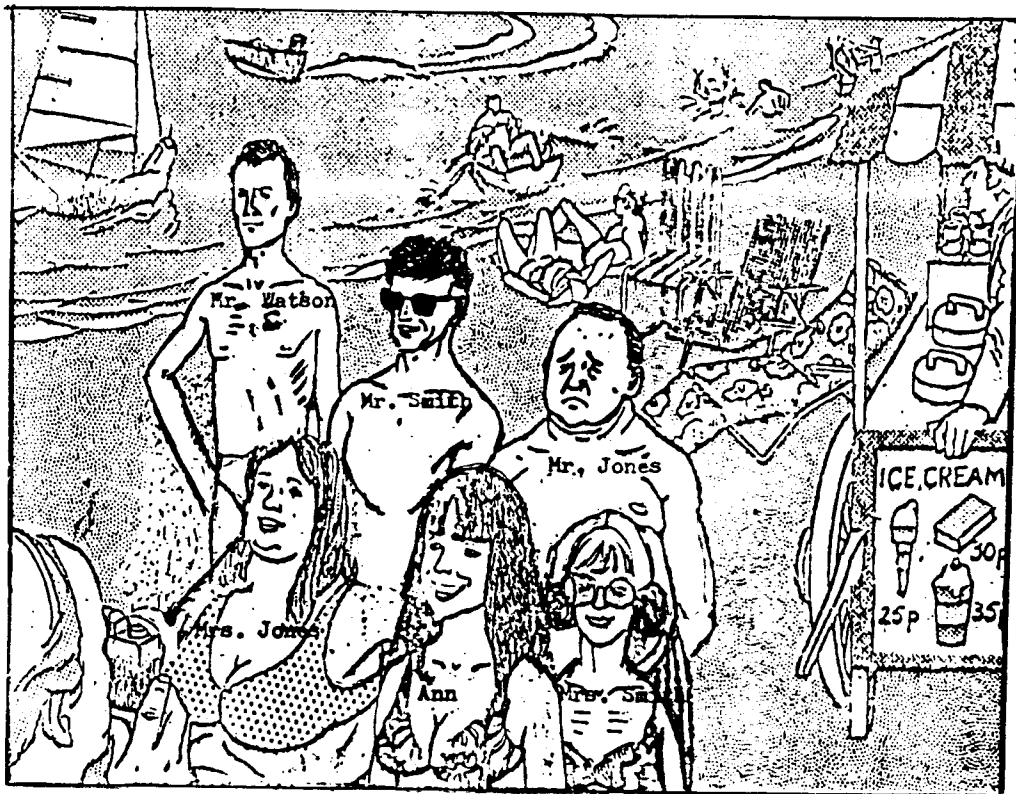
(Identifying Picture)

Direction : Place your worksheets in front of you on the table.

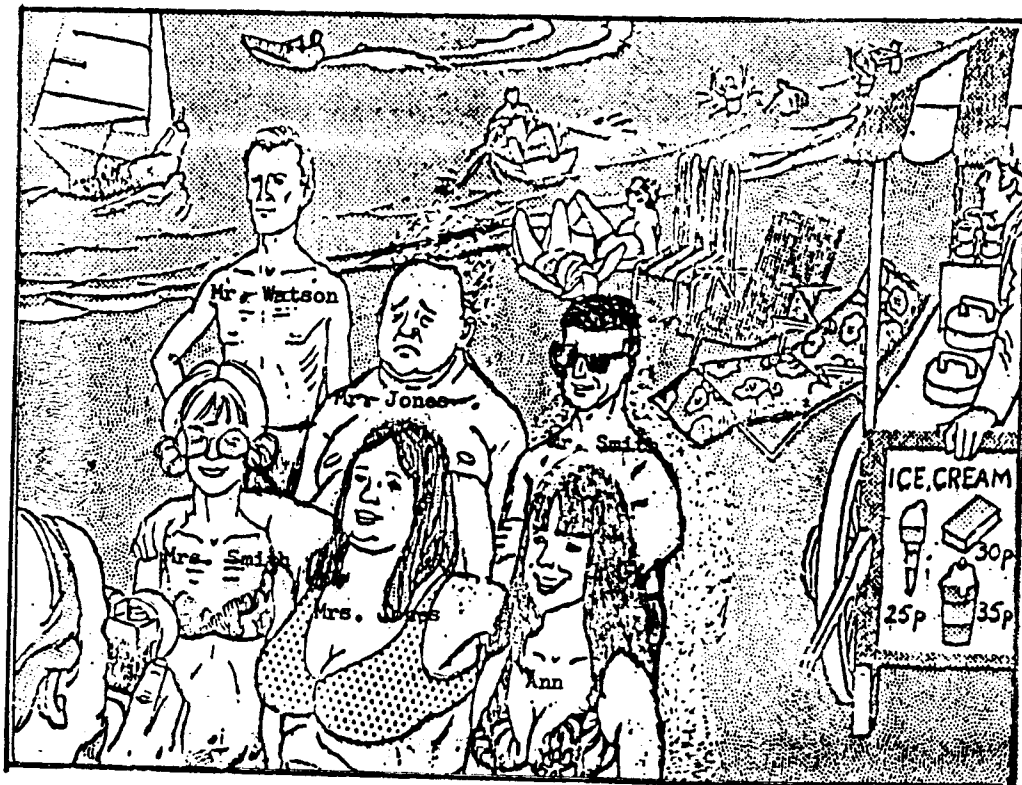
Listen to the teacher and help choose the correct picture
appropriate to what the teacher is mentioning.

Student A .

Student B .

Student C .

Student D.

Student E.

Activity 2

(Discovering Identical Pairs)

Skill : Speaking

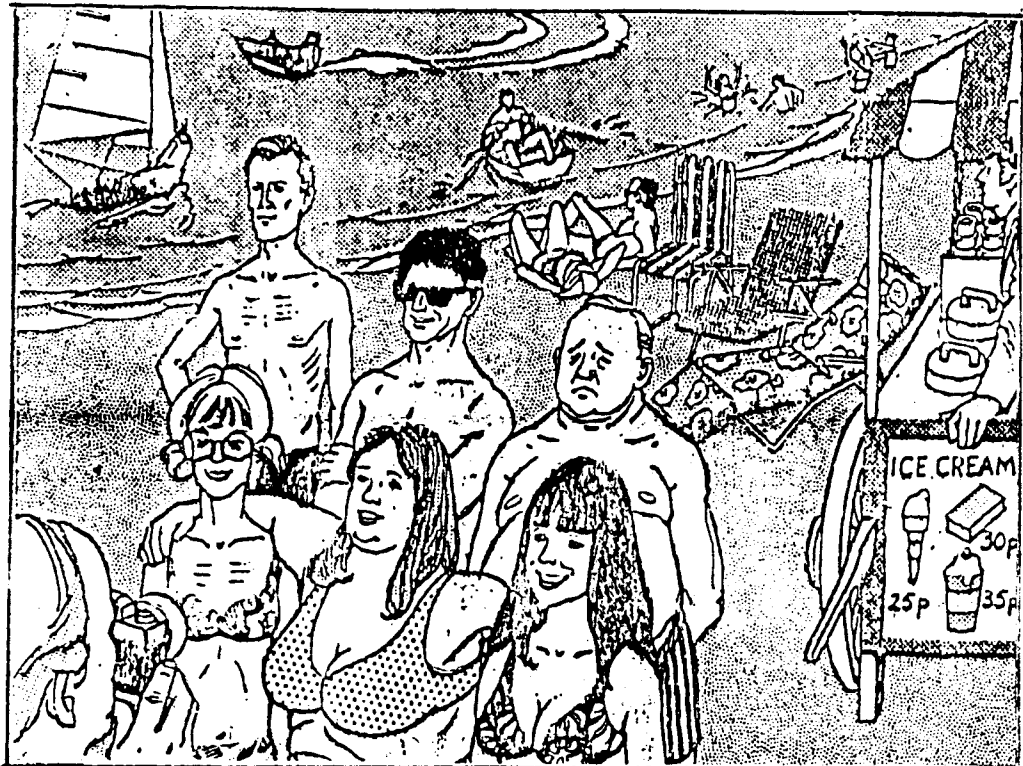
Direction : Look at your worksheet carefully. Find out the persons' names in your sheet. Then ask and answer these questions as a guide in order to seek your pairs.

1. Who is the man on the right ? Is he happier than the man on the left ?
2. Who is the man in the middle ? Is he the most handsome man ?
3. Where is Ann ? Is she the most beautiful woman ?
4. Where is Mr. Smith ? Is he more intelligent than Mr. Jones ?
5. Which is the most comfortable chair ?
6. Which boat is the fastest ?
7. Who is the most intelligent ?
8. Who is the fattest ?
9. Is Mrs. Smith happier than Ann ?
10. Who is the thinnest woman ?
11. Which boat is the slowest ? Is it in the middle ?
12. Which is the cheapest ice-cream ? Is it on the right ?

Activity 2

(Discovering Identical pairs)

Direction : Look at your worksheet carefully. Find out the persons' names in your worksheet.

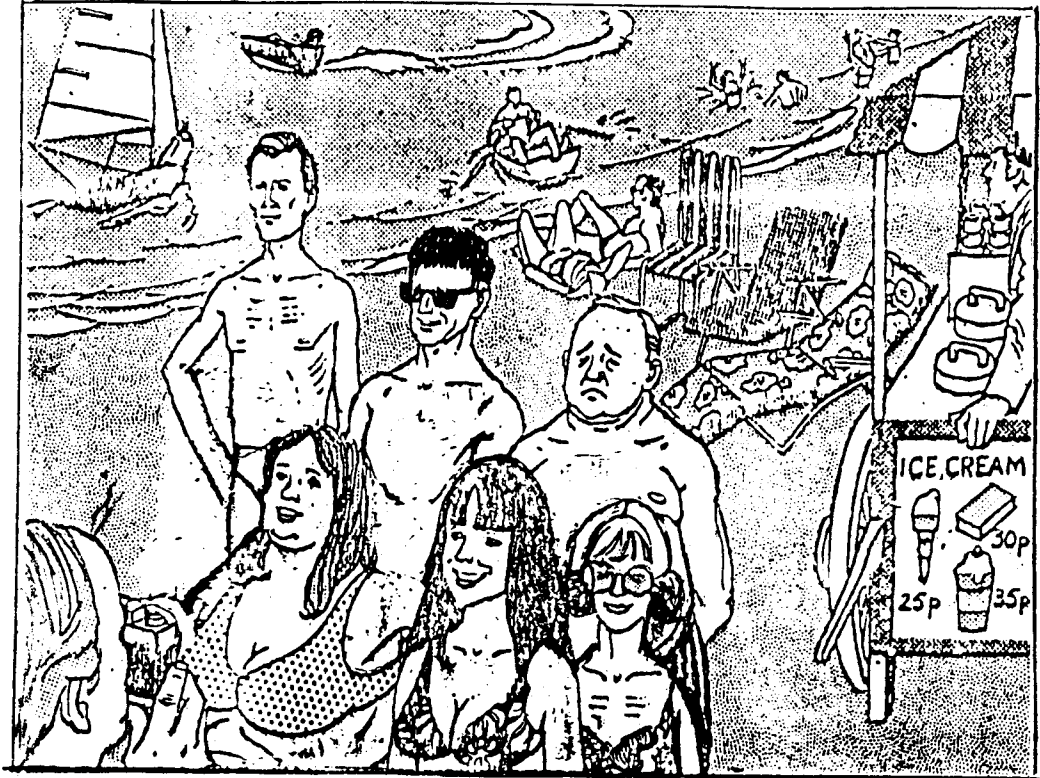
Student A.

Student B.

Student C.

Student D.

Student E.

แผนการสอนตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมาย

คาบที่ 3 - 4

เวลา 2 คาบเรียน

ทักษะ อ่าน - เขียน

- จุดประสงค์การเรียนรู้
1. อ่านเรื่องสั้นแล้วจับใจความของสิ่งที่อ่านได้
 2. เขียนบรรยายเกี่ยวกับบุคคลได้

Function : Giving information.

Notion : Narrating events.

- สื่อการเรียนรู้
1. Worksheet กิจกรรม Discovering missing information และ Communication pictures.
 2. รูปภาพนักร้อง นักดนตรี

- ขั้นตอนการสอน
1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้
 2. นำเข้าสู่บทเรียนโดยให้ดูภาพ นักร้อง นักดนตรี และพูดดังนี้
He's the most popular group in Thailand.
etc.

- ชักถามนักเรียน

Which is the most popular group in Thailand ?

3. สอนศัพท์คำว่า good at, bad at, worried, offer
ทั้งท่อนี้

- ให้ออกเสียงคำศัพท์ตามครูจนถูกต้อง

- Tim got 4 in English. He's good at English.

- Sak got 1 in English. He's bad at English.

So he's worried about it.

When someone is worried, He is unhappy.

(ครูวาดภาพ คนที่มีความกังวลบนกระดานดำ)

- นักเรียนหญิงถือหนังสือ 4 - 5 เล่ม นักเรียนผู้ชายเก็บมา
อาสาถือหนังสือให้ ครูอธิบายว่า

He offered to carry out her books.

etc.

4. เสนอรูปแบบภาษาที่ใช้ฝึกในแต่ละคาบโดยให้นักเรียนทบทวนเรื่อง
Past Simple Tense ทั้งก่อนไปนี้

- ครูภาพ นักเรียนกำลังกวาดบ้านทุกวัน

Yesterday he swept the floor.

- ใ้ประโยคคำถามว่า

What did he do yesterday ?

Did he sweep the floor yesterday ?

ครูหนังสือขึ้นพร้อมพูดว่า I have got a book

Have I got a book ? What have you got in your
schoolbag ?

etc.

5. นักเรียนแบ่งกลุ่ม เพื่อฝึกการเล่าเรื่องโดยใช้กิจกรรมดังนี้

- ทักษะการอ่านใช้กิจกรรม Discovering mission
information. (กลุ่มละ 2 คน)

- ทักษะการเขียนใช้กิจกรรม Communication pictures.
(กลุ่มละ 3 คน)

6. ประเมินผลโดยการสังเกต และการทำแบบฝึกหัด

Activity 3

(Discovering missing information)

Skill : Reading.

Direction : Read this story then find out the missing words from one of your friends in your group.

Student A

Jim is not very good at _____ but Dick is worried about _____.
At school Kemal told them about the most popular teacher. His name is _____.

After school Dick offered to _____ the girl's book.
They stood at the _____ of the building then they saw Kemal sitting in his car. _____ thanked Dick and _____ into the car. Kemal drove it off down the street.

Student B

Jim is not very good at mathematics but Dick is _____ about physics. At school Kemal told them about the most _____ teacher. His name is Christopher Stone.

After school Dick _____ to carry out the girl's book. They stood at the front of the building then they saw _____ sitting in his car. The girl thanked _____ and got into the car. _____ drove it off down the _____.

Activity 4

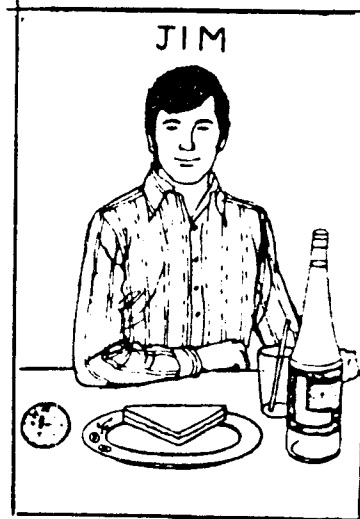
(Communication Pictures)

Skill : Writing

Direction : Each student in your group has one picture. You have to ask your friends in your group with given questions in order to get the answers. Then place all the pictures on the table and fill in the blanks with the right words.

- Questions :
1. Whose picture have you got ?
 2. What has he got ?
 3. What does he wear ? / What is he in ?
 4. What color is his hair ?
 5. Is his hair long or short?
 6. Who has got the biggest orange ?
 7. Who has got the smallest orange ?
 8. Who has got the smallest sandwich ?
 9. Has Kemal got the biggest bottle of lemonard ?

Student A.

Student B.

Student C.

Exercise for activity 4

Jim, Dick and Kemal are at the table. Jim has got the _____
bottle of _____. Dick's sandwich is _____ than Jim's and
Kemal's but Kemal's _____ is the _____ of all the three oranges.

แผนการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย

คาบที่ 5 - 6

เวลา 2 คาบเรียน

ทักษะ ฟัง - พูด

- จุดประสงค์การเรียนรู้
1. ฟังบทสนทนาสั้น ๆ แล้ว สรุปเนื้อเรื่องได้
 2. พูดโต้ตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นได้

Function : Interacting socially, Greeting.

Notion : Buying and selling.

สื่อการเรียน

1. Worksheet กิจกรรม Discovering sequence
และกิจกรรม Discovering differences
2. ภาพใส่กรอก มันฝรั่ง เยลลี่ ชุป

ขั้นตอนการสอน

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้
2. นำเข้าสู่บทเรียนโดยการถามคำถามดังนี้
How much is your watch ?
How much is your blouse ?
How much is your shirt ?
3. สอนศัพท์โดยให้ออกเสียงตามครูให้ถูกต้องและใช้ภาพสำหรับคำต่อไปนี้
- sausages, potatoes, jellies, soup, cafeteria
- ศัพท์ คำว่า Oh dear! สอนโดยสร้างสถานการณ์ดังนี้
When you drop your glasses, plates or bottles,

they will be broken. It sounds like "PLANK"

Then you cry out "Oh dear !"

4. ถานักเรียนควยคำถานทั้งนี้

What is a cup for ? How much is it ?

What are tents for ? How much are they ?

etc.

5. เสนอรูปแบบภาษาที่ใช้ในคาบเรียนทั้งต่อไปนี้

What is a clock for ? To tell the time.

How much does this clock cost ?

It costs twelve pounds twenty pence.

Here are fifteen pounds.

Thank you. Here's your change, two pounds and eighty pence.

6. ใ้รูปภาพแล้วซักถาม

What's a tray for ?

What's a glass for ?

etc.

7. นักเรียนแบ่งกลุ่ม เพื่อฝึกรูปแบบภาษาโดยใช้กิจกรรมดังนี้

- ฝึกหัดการฟังใช้กิจกรรม Discovering sequence

(กลุ่มละ 4 คน)

- ฝึกหัดการพูดใช้กิจกรรม Discovering differences

(กลุ่มละ 2 คน)

8. ประเมินผลจากการสังเกตและการใช้คำถาม - การตอบคำถาม
ภายในกลุ่มแต่ละกลุ่ม และการทำแบบฝึกหัด

Activity 5

(Discovering Sequence)

Skill : Listening.

Direction : Listen to the tape-recorder three times. Rearrange the story in pieces of paper in correct order.

Jim : Hello !

Helen : Are you going to have some soup ?

Jim : Yes, we are. The soup's good. It's the best part of the meal.

Dick : The tea here's awful. It tastes like dirty water.

Helen : Yes, it's the worst tea in London.

Dick : Let me carry your tray, Helen. I can put my things on it, too.

Helen : Thank you, but _____

Dick : Two plates of sausages and potatoes _____ two pieces of bread and butter _____ two jellies _____ two cups of c _____

Jim : Be careful, Dick ! You stupid _____

CRASH !

Dick : Oh dear ! I'm sorry Helen.

Fill the story with the right words from the passage.

Jim _____ and Helen went to the polytechnic cafeteria. While they were standing in a queue, Jim greeted Helen "_____". Then they talked about _____ and _____ in the cafeteria. Dick offered to _____ her _____ but he dropped it because he _____ Jim. He cried out "_____" and he apologized Helen.

Activity 6

(Discovering differences)

Skill : Speaking

Direction : Each student has one picture which is different from another. You must exchange your information with your friend. Use these questions as a guide for you.

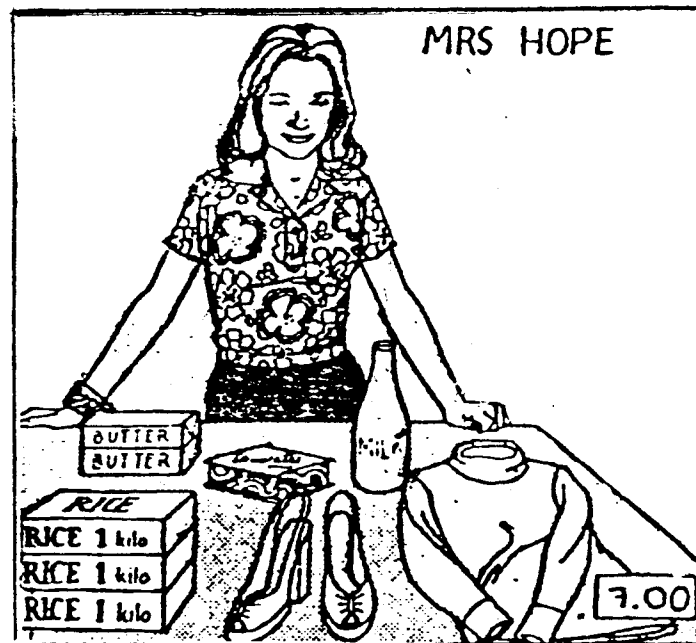
1. Hello. Can I help you ?
2. What has Mrs. Hope got ?
3. What has Mrs. Faith got ?
4. What is a glass for ?
5. How much does her sweater cost ?
6. How much money did you give her ?
7. How much did you get a change ?

You may use these words in your question.

- soup	- plate	- gloves	- bottles of milk	- tray
- spoon	- shoes	- knife	- rice	

Student A.

Student B.

แผนการสอนตามแนวหน้าของภาษาเพื่อสื่อความหมาย

คาบที่ 7 - 8

เวลา 2 คาบเรียน

ทักษะ อ่าน - เขียน

- จุดประสงค์การเรียนรู้
1. สรุปข้อความที่อ่านและฟังรวมทั้งบรรยายเกี่ยวกับบุคคลได้
 2. เขียนเรื่องโดยใช้ข้อมูลจากเพื่อนในกลุ่มได้

Function : Making Judgement.

Notion : Narrating events.

สื่อการเรียนรู้

1. Worksheet กิจกรรม Discovering sequence
และกิจกรรม Pooling information to solve a problem.
2. ภาพของคำศัพท์ดังนี้ restaurant, film, fill up, hot dog.

ขั้นตอนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้คำถามเกี่ยวกับ Past events ดังนี้
Did you go to the movie last night ?
Did you come to school yesterday ?
etc.
2. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามครูจนถูกต้อง
- สอนศัพท์คำว่า restaurant, film, fill up, hot dog
โดยใช้ภาพ
- สอนศัพท์คำว่า meal โดยใช้รูปประโยคดังนี้
Breakfast is a meal.
When you eat. Food is your meal.
etc.

3. เสนอรูปประโยค enough...to โดยการตั้งคำถามดังนี้

Do you have enough money ?

- ให้คุณภาพคน แก้วน้ำที่มันน้อย แฉวกลาวว่า

She doesn't have enough water to drink ?

etc.

4. เสนอรูปประโยคคำถามดังนี้

John has got thirty-five marks from forty in chemistry.

What has he got in chemistry ?

Is he good at chemistry ? Why or why not ?

etc.

5. นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อฝึกโดยใช้กิจกรรมดังนี้

- ทักษะการอ่านใจกิจกรรม Discovering sequence.

(กลุ่มละ 3 คน)

- ทักษะการเขียนใจกิจกรรม Pooling information to solve a problem. (กลุ่มละ 3 คน)

6. ประเมินผลโดยดูจากแบบทดสอบและการสังเกต

Activity 7

(Discovering Sequence)

Skill : Reading.

Direction : Listen to the story and read it silently by yourselves.
Then close your books and arrange the pictures in correct
order.

Tape :

Three friends

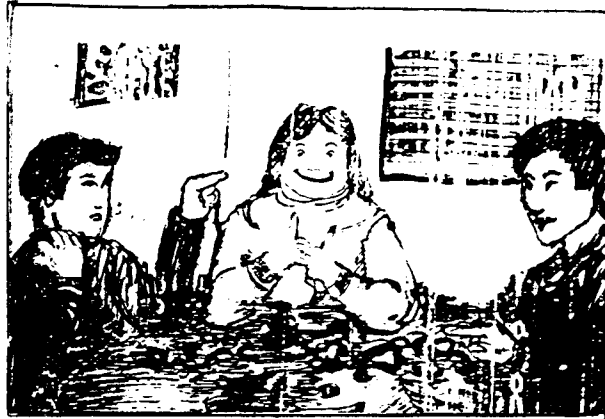
Last night the three new friends, Kemal Turkman, Jim Parry and Dick Bennett, decided to go out. Kemal and Jim wanted to go to the movies, but Dick wanted to go to a restaurant and have a good meal. Dick likes food. Of course a meal in a good restaurant costs more than a visit to the cinema. They sat down in Kemal's room (it is the best one in the boarding house) and counted their money. Jim and Dick had more than Kemal, because he spends most of his money on his car; he had enough money to buy petrol and oil, but not enough to go to a restaurant. Jim saves more than Dick, but he wanted to keep enough money to buy some books. Dick had more than others, but not enough to pay for them.

In the end, they went to the movies, but they stopped on the way and bought four hot dogs: one for Kemal, one for Jim and two for Dick. A hot dog doesn't cost as much as a real meal. Dick eats more than the others; one hot dog isn't enough to fill him up!

After the film, they all went back to Kemal's room, had some coffee and talked.

Student A.

Student B.

Student C.

Exercise for activity 7

Reading.

Summarize this story. Write only the right words in the blanks.

Last night, Kemal, Jim and Dick _____ to go to the _____ because they didn't have _____ money to go to a good _____. On their way to the cinema, they _____ at the shop to _____ four _____ for eating. After the _____ they _____ to Kemal's room for _____ coffee and talking.

Answer these questions.

1. Did Jim have more money than Kemal ?
2. What did Kemal pay his money for ?
3. What did Jim pay his money for ?
4. Did they have enough money to eat a good meal ?
5. Where did they decide to go ?
6. How many hot dogs did they buy ?
7. What did they do after the film ?

-
1. _____
 2. _____
 3. _____
 4. _____
 5. _____
 6. _____
 7. _____

NAME _____

GROUP _____

Activity 8

(Pooling information to solve a problem)

Skill : Writing.

Direction : Each student has three pictures but you haven't got the total marks of the subjects. You have to ask your friends in your group to get the information and write the marks in your paper.

 GEOGRAPHY ENGLISH CHEMISTRY SPORTS MATHS $\frac{\quad}{50}$ TOM	 GEOGRAPHY 8 ENGLISH 7 CHEMISTRY 6 SPORTS 7 MATHS 7 $\frac{35}{50}$ DAVID	 GEOGRAPHY 10 ENGLISH 8 CHEMISTRY 10 SPORTS 7 MATHS 9 $\frac{44}{50}$ ALEC
---	--	---

Student A.

Activity 8

(Pooling information to solve a problem)

Skill Writing.

Direction : Each student has three pictures but you haven't got the total marks of the subjects. You have to ask your friends in your group to get the information and write the marks in your paper.

 GEOGRAPHY 6 ENGLISH 4 CHEMISTRY 5 SPORTS 10 MATHS 3 $\frac{28}{50}$ TOM	 GEOGRAPHY ENGLISH CHEMISTRY SPORTS MATHS $\frac{\quad}{50}$ DAVID	 GEOGRAPHY 10 ENGLISH 8 CHEMISTRY 10 SPORTS 7 MATHS 9 $\frac{44}{50}$ ALEC
---	---	---

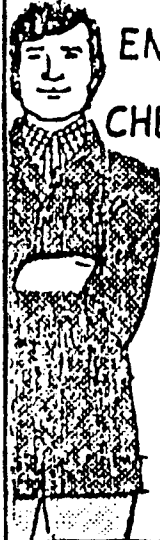
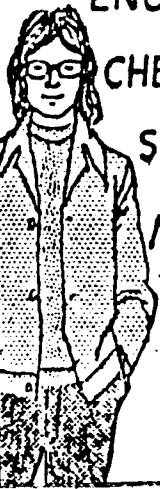
Student B.

Activity 8

(Pooling information to solve a problem)

Skill : Writing.

Direction : Each student has three pictures but you haven't got the total marks of the subjects. You have to ask your friends in your group to get the information and write the marks in your paper.

 GEOGRAPHY 6 ENGLISH 4 CHEMISTRY 5 SPORTS 10 MATHS 3 $\frac{28}{50}$ TOM	 GEOGRAPHY 8 ENGLISH 7 CHEMISTRY 6 SPORTS 7 MATHS 7 $\frac{35}{50}$ DAVID	 GEOGRAPHY ENGLISH CHEMISTRY SPORTS MATHS $\frac{1}{50}$ ALEC
---	--	--

Student C.

Exercise for activity 8

Fill in the blanks with the right words.

David is better at geography than _____ but Alec is the
_____. Tom is _____ at English _____ and Alec. Tom is
_____ at sports than _____ and Alec. Alec is the _____ at
_____, and _____ of all the three boys.

แผนการสอนตามแนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย

คาบที่ 9 - 10

เวลา 2 คาบเรียน

ทักษะ ฟัง - พูด

- จุดประสงค์การเรียนรู้
1. ฟังข้อความแล้วตอบคำถามได้
 2. พูดโต้ตอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้

Function : Modifying people's behaviors.

Notion : Habbit and Hobbies.

- สื่อการเรียนรู้
1. Worksheet กิจกรรม Discovering missing information และกิจกรรม Pooling information to solve a problem.
 2. Worksheet เรื่อง adverbs of frequency.

- ขั้นตอนการสอน
1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้
 2. นำเข้าสู่บทเรียนโดยการตั้งคำถามดังนี้
How many days do you come to school ?
How often do you go to see a movie ?
etc.
 3. สอนคำศัพท์ว่า always, usually, often, sometimes
scarcely, never โดยให้ออกเสียงตามครูจนถูกต้อง แล้วดู
ความหมายของคำจาก worksheet
 4. เสนอรูปแบบภาษาที่ใช้ในคาบเรียน มีดังต่อไปนี้

How often do you play football ?

Can you get bread at the **butcher's**.

No, of course you can't.

It means that you never get bread at the butcher's.

Can you get bread at the baker's ?

Yes, of course you can. It means that
you always buy bread at the baker's.

5. นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อฝึกรูปแบบภาษาทัวกิจกรรมดังนี้
 - ทักษะการหาใช้กิจกรรม Discovering missing information (กลุ่มละ 2 คน)
 - ทักษะการฟังใช้กิจกรรม Pooling information to solve a problem. (กลุ่มละ 5 คน)
6. ประเมินผลจากการสังเกต การเข้าร่วมกิจกรรม และการทำแบบฝึกหัด

Activity 9.

(Pooling information to solve a problem)

Skill : Listening.

Direction : Listen to the teacher carefully. Choose the right pictures with the given information.

Teacher's script

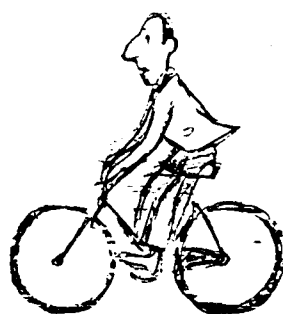
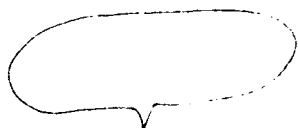
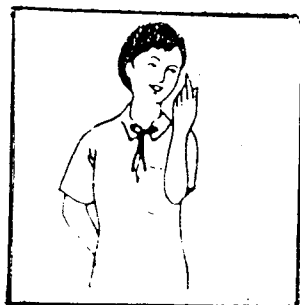
"Tom likes fresh air and exercise. He often goes cycling at weekends. He plays golf on Saturdays and he goes riding on Sunday afternoons. In the summer he plays tennis and goes swimming once a week. In his holidays he goes walking in the mountains."

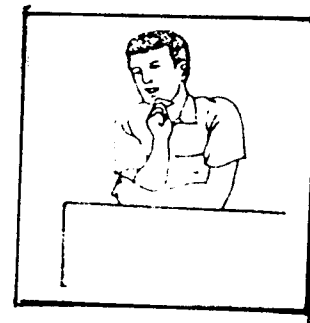
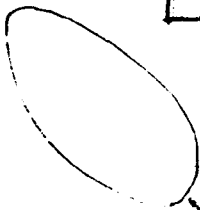
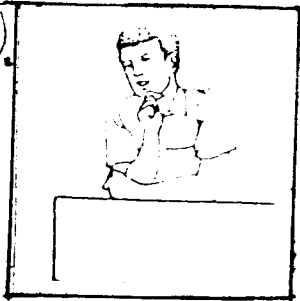
Students' information. (Tom's activities in his leisure time)

Student A. Student B. Student C. Student D. Student E.

Weekends	Saturdays	Sunday afternoons	Summer	Holidays
- cycling	- golf	- riding	- tennis - swimming	- walking in the mountains

Teacher : "_____ then you place your pictures on the table and stick Tom's information under each picture. (Group work)

Exercise for activity 9

Fill in the blanks with always, usually, sometimes, often, and never.

1. Tom _____ goes cycling at weekends.
2. He _____ plays golf on Saturdays.
3. He _____ goes riding on Sundays afternoon.
4. He _____ plays tennis in a week.
5. He _____ goes walking in the mountains on his holidays.

Activity 10

(Discovering missing information)

Skill : Speaking

Direction : Interview your friend with the following questions then fill in the blanks with the information from your friend.

1. What is your name ?
2. Which class are you in now ?
3. How often do you go to school in a week ?
4. When do you go to school ?
5. How often do you study Thai ?
6. What subject do you like most ?
7. How often do you watch T.V. at weekends ?
8. How often do you go for a swim at weekends ?

_____ name is _____. _____ is in M. _____
 now. _____ goes to school in the mornings. _____
 studies Thai. _____ likes studying _____ most. _____
 watches T.V. at weekends, but _____ goes for a swim on Sundays.

แผนการสอนตามแนวทางของภาษาเพื่อสื่อความหมาย

คาบที่ 11 - 12

เวลา 2 คาบเรียน

ทักษะ อ่าน - เขียน

- จุดประสงค์การเรียนรู้
1. สรุปเรื่องที่อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นได้
 2. เขียนเรื่องจากภาพทุกคู่

Function : Expressing thought process.

Notion : Writing a report

สื่อการเรียนรู้

1. Worksheet กิจกรรม Pooling information to solve a problem, Processing information
2. ภาพต่าง ๆ ของคำศัพท์ต่อไปนี้
bus-depot, supermarket

ขั้นตอนการสอน

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้
2. นำเข้าสู่บทเรียนโดยทบทวนประสบการณ์เดิม โดยการตอบคำถามต่อไปนี้
 - Where is your home-town ?
 - Is there a supermarket in your home-town ?

etc.
3. สอนศัพท์คำว่า bus depot โดยให้ดูภาพ และสอนศัพท์ "impressive" กัน

- impressive place = a place where you like, you feel happy, joyful and delightful when you stay there และให้นักเรียนออกเสียงตามครูจนกระทั่งถูกต้อง

4. เสนอรูปแบบภาษาที่ใช้ในคาบเรียนโดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- When will the train leave Ankara ?
- When will the train reach London ?

etc.

5. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มย่อยเพื่อฝึกกิจกรรมดังนี้

- ทักษะการอ่านใช้กิจกรรม Pooling information to solve a problem (กลุ่มละ 4 คน)
- ทักษะการเขียนใช้กิจกรรม Processing information (กลุ่มละ 3 คน)

6. ประเมินผลโดยการสังเกตและการเข้าร่วมกิจกรรมภายในกลุ่ม

Read the conversation silently.

Kemal's Home Town

"You know that Kemal's home town is in Turkey. Last week he went back home to visit his father. He must come back to study in time on Monday at ten o'clock."

Jim : Where do you come from ?

Kemal : Well, it's a small town about a hundred miles from Ankara.

It isn't a very impressive place. Many people stay there all their lives. I was lucky, because my father had enough money to send me to London. You can't study much in my home town, because there isn't a university or polytechnic.

Direction : Read the story and help choose the fastest return journey to London for Kemal.

Student A.

The plane will leave Ankara at 8 a.m. on Saturday. The journey will take approximately two days. He will arrive at London at 8 a.m. on Monday.

Student B.

The train will leave Ankara at 5 a.m. on Saturday. The journey will take approximately five days. He will arrive at London at 3 a.m. on Thursday.

Student C.

The plane will leave Ankara at midnight on Friday. The journey will take approximately two days. He will arrive at London at 2 a.m. on Sundays.

Student D.

The train will leave Ankara at 6 a.m. on Saturday. The journey will take approximately five days. He will arrive at London at 8 a.m. on Thursday.

Exercise for activity 11

Fill in the blanks with the words from the dialogue.

Kemal's hometown isn't in _____. It is a small _____
a hundred miles from there. It is a very _____ place. Many people
_____ there all their lives. Kemal _____ study in his town
because there isn't a _____ or a _____ but he studies at a
_____ in _____ now.

Fill in the blanks with your own idea.

I think that I would like to study in _____ than in
_____ because it is more _____ in the _____

Activity 12

(Processing information)

Skill : Writing.

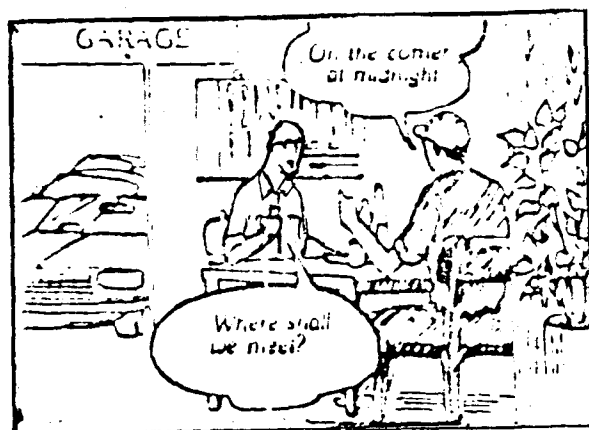
Direction : Look at these pictures and arrange them in correct order.Complete the story in the middle with your imagination.

The Robbers

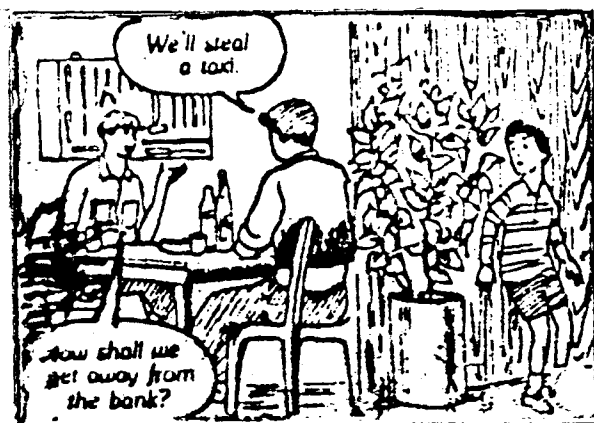
Two men were talking in a shop next to a garage. They were planning to rob a bank. They made an appointment to meet on the corner and to get away in a taxi.

A _____ heard the men talking and told _____.
His father took him to a _____ and he told the _____ what he heard.

The _____ robbed the bank that night and jumped into a _____. They forced the _____ to drive them to the _____, but the taxi-driver was really a _____ and he had a _____ in his taxi. The Inspector at the _____ could hear the _____ over the radio. He sent twenty policemen to the bus-depot to arrest the robbers.

Student A.

Student B.

Student C.

แผนการสอนตามคู่มือครู

บทที่ 3

แผนการสอนรายวิชา อ 015 (วิชาหลัก 5) คาบที่ 1

เรื่อง

การฟัง เวลา 1 คาบ

จุดประสงค์ปลายทาง ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้ (1)

ชนิดของสมรรถภาพ ทักษะเชาว์ปัญญา

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถออกเสียง /ə:/, /o:/, (v), (iist/ ,/iz/ ได้
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของศัพท์ใหม่ได้ คือ
amusing, waving, drove, off, offer, good at
3. นักเรียนสามารถใช้คำเปรียบเทียบในชั้นสุดท้ายกับคำคุณศัพท์
ที่มีมากกว่า 2 พยางค์ และสามารถบอกความหมายได้

ประสบการณ์เดิม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของศัพท์ต่อไปนี้ได้ beautiful, smile, carry
2. นักเรียนสามารถใช้ประโยค present perfect tense ได้

เนื้อหาวิชา

จากหนังสือ JACE Book III บทอ่านเรื่อง Their first day
หน้า 28 - 29

สื่อการเรียน

1. เทป
2. รูปภาพวิว คนกำลังยิ้ม
3. ของจริง
4. ภาพพลิก

เครื่องมือวัด

แบบสังเกต

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการ เรียนการสอน
1. สร้างความสนใจ 2. แจงจุดประสงค์ 3. บทบาทความรู้เดิม	1. ครูให้นักเรียนดูภาพลึงของบทอ่านเรื่อง Their first day (หรือใช้ภาพในหนังสือเรียน) พร้อมกับถามว่า - How many people are there in this picture ? - Who are they ? 2. เมื่อนักเรียนฟังเรื่องจากเทปแล้ว นักเรียนต้องตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ฟังได้ 3.1 ครูทบทวนศัพท์โดยใช้รูปภาพที่สวยงาม - This is a beautiful picture. - This picture is beautiful. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า beautiful ครูแสดงรูปภาพคนกำลังยิ้มพร้อมกับพูดว่า - She is smiling. - You are smiling. นักเรียนให้ความหมายของคำว่า smile ครูถือกระเป๋าถือพร้อมกับพูดว่า I am carrying my hand-bag. นักเรียนให้ความหมายของคำว่า carry 3.2 ครูทบทวนโครงสร้างประโยค present perfect tense โดยกำหนดประธานและกริยาให้นักเรียนแต่งประโยค โดยครูเขียน

จำกับชั้นการสอน	สภาพการเรียนการสอน
4. เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้สื่อกระตุ้น 5. ให้แนวการเรียนรู้	ท้าวอย่างบนกระดาน T : Wipa gone out. SS : Wipa has gone out. T : You.....finished your work. SS : You have finished your work. 4. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังเกี่ยวกับการออกเสียง /ə:/, /o/, /v/, /iist/, /iz/ 5.1 ให้นักเรียนฟังเทป pronunciation การออกเสียง /ə:/, /o/, /v/, /iist/, /iz/ แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามเทป โดยดูหนังสือ หน้า 29 ประกอบ ครูสรุปให้ฟัง พร้อมกับชี้ให้นักเรียนแต่ละคนฝึกออกเสียงให้ฟัง 5.2 - ครูให้นักเรียนดูภาพการรถลากหญิงและชาย พร้อมกับพูดว่า - She is an amusing actress. - He is an amusing actor. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า amusing - ครูแสดงกริยาโบกมือพร้อมกับพูดว่า I am waving my hand. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า waving - ครูแสดงภาพคนกำลังขับรถบนถนนพร้อมกับพูดว่า He drives off his car down the street.

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการ เรียนการสอน
	นักเรียนบอกความหมายของคำว่า drive off - ครูให้นักเรียน 1 คน ออกมาหน้าชั้น ให้นักเรียนคนนั้น ถือหนังสือหลาย ๆ เล่ม ครูเข้าไปช่วยถือ พร้อมกับพูดว่า I offer to carry her books. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า offer - ครูยกตัวอย่างนักเรียนที่ได้คะแนนดีในวิชาภาษาอังกฤษ เช่น - Sombat likes to study English. - He got 90 percents. - He's good at English. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า good at 5.3 ครูยกตัวอย่างประโยค T : Somsak has got 79% on the first English. He is an intelligent student. Somsri has got 81%. She is an intelligent student. Danai has got 89% Danai is the most intelligent of the three student. นักเรียนช่วยกันสรุปความหมายและการใช้คำเปรียบเทียบกับขั้นสุดท้ายกับคำคุณศัพท์มากกว่า 2 พยางค์

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
6. นักเรียนลงมือปฏิบัติ 7. แจงผลการปฏิบัติ 8. ประเมินผลการปฏิบัติ 9. ส่งเสริมความมั่นใจและ การถ่ายโอน	6. ให้นักเรียนฟังเพลงเรื่อง Their first day แล้วทบทวนคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง 7. ครูกล่าวชมเชยเมื่อนักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง และแนะนำแก้ไขเมื่อนักเรียนตอบผิด 8. จากการสังเกตการฟังและการทบทวนคำถาม 9. ให้นักเรียนทบทวนคำถามท้ายบท หน้า 29 และแบบฝึกหัดข้อ 2 หน้า 38 - 39

แผนการสอนรายวิชา อ 015 (วิชาหลัก 5) บทที่ 3 คาบที่ 2

เรื่อง	การเขียน เวลา 1 คาบ
จุดประสงค์ปลายทาง	เขียนสรุปความคิดเห็นจากภาพทุกได้ (19)
ชนิดของสมรรถภาพ	ทักษะเชาว์ปัญญา
จุดประสงค์นำทาง	1. นักเรียนสามารถใช้ comparative ได้ 2. นักเรียนสามารถใช้ superative ได้
ประสบการณ์เดิม	นักเรียนสามารถบอกความหมายของศัพท์ต่อไปนี้ได้ unintelligent handsome, player, unpopular
เนื้อหาวิชา	จากหนังสือ JACE Book III หัวข้อ Oral practice หน้า 30 และ หน้า 33
สื่อการเรียน	1. หนังสือ JACE 2. ภาพลักษณ์ภาพในหนังสือเรียน หน้า 30 และหน้า 33 3. ภาพการวาดภาพบนกระดาน-หญิง ภาพนักกีฬากำลังเล่นฟุตบอล 4. ภาพผู้หญิงกำลังเล่นเทนนิส 5. ของจริง เช่น school bag และขวด 5 ใบ
เครื่องมือวัด	แบบทดสอบ

ลำดับขั้นการสอน	สภาพการเรียนการสอน
1. สร้างความสนใจ 2. แจงจุดประสงค์ 3. ทบทวนความรู้เดิม	1. ให้นักเรียนดูภาพหน้า 30 พร้อมกับถามว่า Whom do you like ? 2. เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้แล้วนักเรียนต้องเขียนสรุป ความคิดเห็นได้ 3. - ครูยกตัวอย่างประโยค Professor Bray is intelligent. Peter is not intelligent. He is unintelligent. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า unintelligent - ครูแสดงรูปภาพการชายให้นักเรียนดู 2 รูป รูปที่ 1 เป็นคาราชายรูปหล่อ รูปที่ 2 เป็นคาราชายแต่เป็นคาราร้าย T : This man is handsome. ครูชี้ไปที่คาราอีกคนหนึ่งพร้อมกับพูดว่า T : This man isn't handsome. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า handsome - ครูแสดงภาพนักกีฬาที่กำลังเล่นฟุตบอล พร้อมกับพูดว่า T : This man is playing football. He is a football player. ครูแสดงภาพผู้หญิงกำลังเล่นเทนนิส T : This woman is playing tennis. She is a tennis player.

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
4. เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้สื่อกระตุ้น 5. ให้แนวการเรียนรู้	นักเรียนบอกความหมายของคำว่า player - ครูยกตัวอย่างประโยค T : New fashion is popular. Old fashion is not popular. It is unpopular. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า unpopular 4. ครูให้นักเรียนดูภาพ หน้า 20 และ 33 ซึ่งทอเนื่องกัน 5.1 - ครูใช้ของจริง (กระเป๋าหนังสี) ของนักเรียน 2 ใบ พร้อมกับพูดว่า T : The school-bag on the right is big. The school-bag on the left isn't big. It is small. It is smaller than the school bag on the right. นักเรียนบอกความหมาย - ครูแสดงรูปภาพแมว 2 ตัว แมวสีขาวอ้วน แมวสีคำผอม The white cat is fat. The black cat isn't fat. It is thin. It is thinner than the white cat. นักเรียนบอกความหมาย - ครูแสดงของจริง ให้นักเรียนออกมาหน้าชั้น 2 คน

ลำดับชั้นการสอน

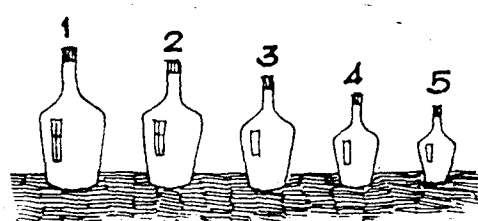
สภาพการเรียนรู้การสอน

Preecha is tall but Samran is taller.

Samran is taller than Preecha.

นักเรียนบอกความหมาย

5.2 ครูแสดงของจริง (ขวดขนาดต่าง ๆ 5 ใบ)

The bottle no.4 is bigger than the bottle no.5.

The bottle no.3 is bigger than the bottle no.4.

The bottle no.2 is bigger than the bottle no.4.

The bottle no.1 is bigger than the bottle no.2.

It is the biggest of the 5 bottles.

นักเรียนบอกความหมาย

ครูแสดงรูปภาพหมวก 3 ใบ พร้อมกับติดราคา

The hat no.1 is 30 baht. It is expensive.

The hat no.2 is 40 baht.

It is more expensive than the hat no.1.

The hat no.3 is 55 baht. It is expensive.

It is the most expensive of the three.

ลำดับขั้นการสอน	สภาพการเรียนการสอน
	ครูให้นักเรียนดูหนังสือ หน้า 30 ปีกทุกเปรียบเทียบกับ professor Bray กับ Mike Stump และ Bashem Jones โดยดูตัวอย่างจากในหนังสือให้ ปีกแต่ละปีกปากเปล่าพร้อม ๆ กัน และปีกทีละคน ข้อ 1 และข้อ 2, 3 รูปที่ 6, 7, 8 หน้า 33
6. นักเรียนลงมือปฏิบัติ	6. หลังจากให้นักเรียนทำความเข้าใจกับการเปรียบเทียบชั้นกว่า และชั้นสุดแล้ว ครูให้นักเรียนเขียนลงในสมุดแบบฝึกหัด โดยครูให้แบบฝึกหัดเพิ่มเติมดังนี้
	1. Dang is.....than Sak. (tall) 2. Anong is.....in the class. (beautiful) 3. This book is.....than that one. (thick)
7. แจงผลการปฏิบัติ	7. ครูชมเชยเมื่อนักเรียนเขียนได้ถูกต้อง และแนะนำเพิ่มเติม เมื่อนักเรียนเขียนผิด
8. ประเมินผลการปฏิบัติ	8. จากการทำแบบทดสอบของนักเรียน
9. ส่งเสริมความแม่นยำ และการถ่ายโอน	9. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือข้อ 1 หน้า 38 และข้อ 3 หน้า 39

แผนการสอนรายวิชา อ ๐15 (วิชาหลัก 5) บทที่ 3 คาบที่ 3

เรื่อง	การฟัง เวลา 1 คาบ
จุดประสงค์ปลายทาง	ฟังบทสนทนาสั้น ๆ แล้วตอบคำถามได้ (2)
ชนิดของสมรรถภาพ	ทักษะเชาว์ปัญญา
จุดประสงค์นำทาง	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของศัพท์ต่อไปนี้ได้ library, awful, tastes, tray, sausages, jellies, crash, stupid 2. นักเรียนสามารถตอบคำถามที่ขึ้นต้นด้วย question words-what, where, who ได้
ประสบการณ์เดิม	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำว่า meal, dirty, careful ได้ 2. นักเรียนสามารถทักทายเพื่อนฝูงด้วยคำว่า Hello ได้ 3. นักเรียนสามารถใช้คำอุทาน Oh! dear ได้
เนื้อหาวิชา	จากหนังสือ JACE Book III บทสนทนาเรื่อง Lunch in the students' cafeteria หน้า 32 - 33
สื่อการเรียน	1. เทป 2. รูปภาพ library 3. ของจริง เช่น tray, sausage
เครื่องมือวัด	แบบสังเกต

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนการสอน
1. สร้างความสนใจ 2. แจกรูปประสงค์ 3. ทบทวนความรู้เดิม	1. ครูชักชวนให้นักเรียนดูรูปภาพในหนังสือและซักถามเกี่ยวกับบุคคลในภาพ เช่น How many people are there in the picture ? Do you know Dick ? Who is standing in front of him ? 2. เมื่อนักเรียนฟังบทสนทนาสั้น ๆ แล้วทอ้งตอบคำถามได้ 3. - ครูทบทวนศัพท์โดยให้คำอธิบาย Breakfast is a meal which we eat in the morning. Lunch is a meal which we eat at noon. Dinner is a meal which we eat in the evening. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า meal - ครูแสดงรูปภาพเสื้อผ้า T : These shirts are not clean. They are dirty. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า dirty ครูทบทวนความหมายของคำว่า careful โดยยกตัวอย่างประโยคดังนี้ When you cross the street you look left and right. You're careful. - ครูตั้งคำถามถามนักเรียนว่า Hello ใช้ในโอกาสใด ครูให้นักเรียนออกมาหน้าชั้น 2 คน

ลำดับชั้นการสอน	สภาพทวเรียนการสอน
4. เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้ สื่อกระตุ้น 5. ให้แนวการ เรียนรู้	แล้วกล่าวทักทายกัน ครูให้ความหมายของ Oh! dear ว่า ใจในประโยคที่แสดงความตกใจ พร้อมกับยกตัวอย่างในหนังสือหน้า 32 4. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังเกี่ยวกับบทสนทนาเรื่อง Lunch in the students' cafeteria 5. ครูแสดงรูปภาพห้องสมุดให้นักเรียนดู This is a library. There is a library in this school. นักเรียนบอกความหมายของ library ครูบอกความหมายของ awful This movie is very bad. It's awful. The water in this bottle is very bad. It's awful. นักเรียนบอกความหมายของ awful. ครูให้ความหมายของ taste Sugar is sweet. It tastes sweet. Mango is sour. It tastes sour. นักเรียนบอกความหมายของ taste ครูชูของจริงให้นักเรียนดู tray This is a tray. นักเรียนบอกความหมาย tray

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
6. นักเรียนลงมือปฏิบัติ	ครูแสดงของจริง sausage แล้วบอกนักเรียนว่า This is a sausage. Sausage is a kind of food. นักเรียนบอกความหมายคำว่า sausage. ครูให้นักเรียนดูภาพขนม แล้วบอกว่า This is a jelly นักเรียนบอกความหมายของคำว่า jelly ครูนำถาดมาถือไว้แล้วปล่อยลงบนพื้นให้นักเรียนดูแล้วพูดว่า The tray in my hand falls noisily. It crashes. ให้นักเรียนบอกความหมายของคำว่า crash ครูให้ความหมายของ stupid T : Tom is a foolish boy. He is a stupid boy. T : Foolish has the same meaning as "stupid" ให้นักเรียนบอกความหมายของคำว่า stupid ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ เวลา สถานที่ สิ่งของ ตัวบุคคล What time is it now ? Where do you live ? What do you want ? Who is your teacher ? 6. ให้นักเรียนฟังเพลง Lunch in the students' cafeteria แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
7. แจ้งผลการปฏิบัติ 8. ประเมินผลการปฏิบัติ 9. ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน	7. ครูกล่าวชมเชยเมื่อนักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้องและแนะนำแก้ไขเมื่อนักเรียนตอบผิด 8. จากการสังเกต 9. ให้นักเรียนตอบคำถามท้ายบท หน้า 33

แผนการสอนรายวิชา อ 015 (วิชาหลัก 5) บทที่ 3 คาบที่ 4

เรื่อง	การพูด เวลา 1 คาบ
จุดประสงค์ปลายทาง	พูดโต้ตอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้ (8)
ชนิดของสมรรถภาพ	ทักษะเชาว์ปัญญา
จุดประสงค์นำทาง	นักเรียนสามารถใช้ abverb กับรูปประโยค present simple tense ได้
ประสบการณ์เดิม	นักเรียนสามารถบอกความหมายของศัพท์ต่อไปนี้ได้ get up, finish, begin
เนื้อหาวิชา	จากหนังสือ JACE Book III หัวข้อ Ask and answer หน้า 34
สื่อการเรียน	1. ภาพคนตื่นนอน 2. แผนภูมิ
เครื่องมือวัด	แบบสังเกต

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
1. สร้างความสนใจ 2. แจงจุดประสงค์ 3. ทบทวนความรู้เดิม	1. ครูซักถามนักเรียน When do you get up in the morning ? Who always comes to school late ? Why do you come to school late ? What is your favourite subject ? Who never eats a hot dog ? 2. เมื่อครูกำหนดคำศัพท์ให้นักเรียนสามารถพูดโดยใช้คำนั้นได้ 3. ครูทบทวนคำศัพท์โดยใช้รูปภาพคนขี้เกียจ T : Somsak is very lazy. He gets up late every day. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า get up T : Somsak wants to study in the university. He finishes M.6 from the wellknown school. Where do you want to go if you finish M.3? นักเรียนบอกความหมายของคำว่า finish T : The school starts at 8:20 a.m. We begin to study subjects at 8:30 a.m. 'Start' is the same meaning as 'begin' นักเรียนบอกความหมายของคำว่า begin
4. เสนอพบเรียนใหม่โดยวิธีสื่อกระตุ้น	4. ครูใช้แผนภูมิการใช้ adverbs ในประโยค present simple tense มาศึกษาจนกระทั่งนักเรียนดู

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
7. แจ้งผลการปฏิบัติ 8. ประเมินผลการปฏิบัติ 9. ส่งเสริมความเพียรย่อและการถายโอน	7. ครูชมเชยเมื่อนักเรียนทำให้ถูกต้อง แกไขเมื่อนักเรียนทำผิดพลาด 8.1 สังเกตการตอบปากเปล่า 8.2 ดูจากแบบฝึกหัดที่ให้ทำ 9. ให้นักเรียนทำ แบบฝึกหัดต่อไปนี้ส่งครู <u>Rewrite the following sentences in the correct order.</u> (a) Kemal looks after his clothes carefully. (always) (b) Jim got to the polytechnic last Monday. (early) (c) Kemal speaks English. (well) (d) Dick likes food. (very much) (e) Dick doesn't study very hard. (usually) (f) Anne is beside the wall. (sometime) (g) Tom saw Tim in the library. (often) (h) Who spoke to Dick ? (clearly) (i) Mr Todd was lying in bed. (often) (j) They got to work. (very hard)

แผนการสอนรายวิชา อ 015 (วิชาหลัก 5) บทที่ 3 คาบที่ 5

เรื่อง	การเขียน เวลา 1 คาบ
จุดประสงค์ปลายทาง	เขียนเรื่องจากภาพชุดได้ (19)
ชนิดของสมรรถภาพ	ทักษะเชาว์ปัญญา
จุดประสงค์นำทาง	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของศัพท์ต่อไปนี้ได้คือ lift, lie 2. นักเรียนสามารถแต่งประโยคตามรูปภาพได้
ประสบการณ์เดิม	นักเรียนบอกความหมายของศัพท์ต่อไปนี้ได้ get on, get off, come down, cross, go into
เนื้อหาวิชา	จากหนังสือ JACE Book III ภาพชุด หน้า 40 ข้อ 5
สื่อการเรียน	1. ภาพชุดหน้า 34 และ 40 2. บัตรคำ get on, get off, come down, cross, go into
เครื่องมือวัด	1. แบบสังเกต 2. แบบทดสอบ

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการ เรียนการสอน
1. สร้างความสนใจ 2. แจงจุดประสงค์ 3. ทบทวนความรู้เดิม	1. ครูสนทนากับนักเรียน Do you remember Jim ? Do you remember John ? Do you remember Kemal ? Do you know Mr. Todd ? If you don't know him, you must turn on page 40. Can you see him ? 2. เมื่อนักเรียนดูรูปภาพชุดของ Mr. Todd แล้ว สามารถเขียนเนื้อเรื่องจากภาพนั้นได้ 3. ครูทบทวนศัพท์เดิมโดยใช้รูปภาพชุด ภาพชายหนุ่ม คนหนึ่งขึ้นรถ The man is getting on the bus. (ให้นักเรียนคุยบัตรคำ get on) นักเรียนบอกความหมาย get on ภาพชายหนุ่มลงจากรถ He is getting off the bus. (ให้นักเรียนคุยบัตรคำ get off) นักเรียนบอกความหมาย get off 'Get on' is opposite to 'Get off' ครูแสดงบัตรคำ come down ครูแสดงภาพชายหนุ่มเดินลงเขา He is coming down the hill.

คำขึ้นต้นการรอน	สภาพการเรียนการสอน
	นักเรียนบอกความหมาย come down ครูแสดงภาพชายหนุ่มเดินข้ามถนนและแสดงบัตรคำ cross He is crossing the street. นักเรียนบอกความหมาย cross ครูแสดงภาพชายหนุ่มกำลังเดินเข้าภัตตาคาร พร้อมแสดงบัตรคำ go into He is going into the restaurant. นักเรียนบอกความหมาย go into 4. ครูใช้ภาพชุดของ Mr. Todd หน้า 40 ให้นักเรียน ดูแล้วแนะนำให้นักเรียนรู้จักบุคคลในภาพนั้นคือ Mr. Todd 5. ครูใช้รูปภาพให้นักเรียนดู ให้นักเรียนดูรูปภาพ 11 หน้า 34 แสดงบัตรคำ lift แล้วพูดว่า He can go up by lift. The lift can take you to a higher level or position. Can you guess its meaning in Thai. Sometimes we call elevator. It means lift. นักเรียนบอกความหมาย lift

4. เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้
สื่อกระตุ้น

5. ให้แนวทางการเรียนรู้

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
6. นักเรียนลงมือปฏิบัติ 7. แจ้งผลการปฏิบัติ 8. ประเมินผลการปฏิบัติ 9. ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน	ครูใช้รูปภาพ 20 หน้า 34 แสดงให้นักเรียนดู Mr.Todd is lying under the tree park. ครูอธิบายนักเรียนว่า lying = lie (แสดงบัตรคำ lie) นักเรียนบอกความหมาย lie 6. ครูให้นักเรียนดูภาพชุด หน้า 40 แล้วแต่งเป็น เรื่องราวโดยใช้รูปประโยคข้อ a - e ช่วย แต่งเป็นเรื่องราวติดต่อกันอย่างสละสลวย 7. ครูชมเชยเมื่อนักเรียนทำได้ และอธิบายเพิ่มเติม เมื่อนักเรียนทำไม่ได้ หรือไม่เข้าใจ 8.1 สังเกตจากการทำปากเปล่า 8.2 สังเกตจากงานที่ให้ทำ 9. ให้นักเรียนแต่งเรื่องจากภาพชุดตั้งแต่รูปหมายเลข 9 - 20 หน้า 34 โดยใช้ศัพท์หน้า 35 ช่วยให้ เขียนเนื้อเรื่องติดต่อกันให้ได้ใจความ

แผนการสอนรายวิชา อ 015 (วิชาหลัก 5) บทที่ 3 คาบที่ 6

เรื่อง	การทูล เวลา 1 คาบ
จุดประสงค์ปลายทาง	พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลได้ (7)
ชนิดของสมรรถภาพ	ทักษะเชาว์ปัญญา
จุดประสงค์นำทาง	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของศัพท์ต่อไปนี้ได้ คือ folder 2. นักเรียนสามารถใช้ preposition ต่อไปนี้คือ on, out, of, in และ with กับคำกริยาต่อไปนี้คือ drink, write, ride, cut, hit, sit, eat, clean, take, put, carry, kill 3. เมื่อนักเรียนฟังคำถาม What are + (plural noun) + for ? แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามสั้น ๆ โดยใช้ to infinitive ได้ถูกต้อง
ประสบการณ์เดิม	1. นักเรียนบอกความหมายของศัพท์ต่อไปนี้ได้ brush, tray, sword 2. นักเรียนบอกความหมายของคำกริยาต่อไปนี้ได้ drink, write, ride, cut, hit, sit, eat, clean, take, put, carry, kill
เนื้อหาวิชา	จากหนังสือ JACE Book III Ask and answer หน้า 36
สื่อการเรียน	1. บัตรคำ fold, what.....for ? 2. ของจริง เช่น tray, brush 3. รูปภาพ เช่น sword
เครื่องมือวัด	1. แบบสังเกต 2. แบบทดสอบ

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนการสอน
1. สร้างความสนใจ	1. ครูสนทนาซักถามนักเรียน Where do you sleep ? Do we call the place where we sleep "the bedroom" ? What do you write with ?
2. แจงจุดประสงค์	2. เมื่อนักเรียน ๆ หนึ่ง What.....for ? แล้วสามารถตอบคำถามโดยเลือกใช้ to.....on, to.....in etc. ได้
3. ทบทวนความรู้เดิม	3.1 ครูทบทวนศัพท์ความรู้เดิมโดยให้ครูของจริง ครูให้นักเรียนดูถาดแล้วพูดว่า This is a tray. นักเรียนบอกความหมาย tray ครูให้นักเรียนดูแปรงสีฟัน This is a brush. We call it a toothbrush. นักเรียนบอกความหมาย brush ซึ่งหมายถึงแปรง ครูให้นักเรียนดูรูปภาพดาบ This is a sword. It is a kind of weapon. นักเรียนบอกความหมาย sword 3.2 ครูแสดง list คำกริยาแล้วให้นักเรียนทบทวนคำกริยา ต่อไปนี้โดยบอกความหมาย drink, write, ride, cut, hit, sit, eat, clean, take, carry, put, kill
4. เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้สื่อกระตุ้น	4. ครูใช้บัตรคำ What.....for ? To... (preposition) fold ให้นักเรียนดู

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนการสอน
5. ใ้แนวการเรียนรู	5.1 ครูใช้บัตรคำสอนศัพท์ใหม่ พร้อมทั้งของจริง ครูชี้ให้นักเรียนดู It is a folder. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า folder 5.2 ครูแสดงภาพและบัตรคำคู่กัน ครูอธิบายโดยย่อดังนี้ We use axes to cut out of (something). We use bicycle to ride on. We use pens to write with. We use tents to sleep in. 5.3 ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ What.....for ? พร้อมกับการตอบโดยครูยกประโยคนำทางให้นักเรียนก่อน เช่น T : What is the chair for ? If you don't know I'll tell you to sit on. T : What is the pen for ? S : To write with. T : What is the blackboard for ? S : To write on. T : What are lifts for ? S : To carry on. ครูอาจให้คำอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้ตัว แล้วให้นักเรียนตอบ เช่น chairs, etc.

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
6. นักเรียนลงมือปฏิบัติ 7. แจงผลการปฏิบัติ 8. ประเมินผลการปฏิบัติ 9. ส่งเสริมความมั่นใจ และการถ่ายโอน	ครูกับนักเรียนช่วยกันสรุปการใช้ To + verb + preposition ว่าจะต้องเป็น preposition เฉพาะคำ 6. ให้นักเรียนทำข้อ 7 Ask and answer หน้า 36 ปากเปล่า 7. ครูชมเชยเมื่อนักเรียนทำถูกต้อง และแก้ไขเมื่อ ทำผิดหรืออธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ 8.1 สังเกตจากการตอบปากเปล่า 8.2 จากการตรวจผลงานของนักเรียน 9. ให้นักเรียนทำข้อ 7 Ask and answer ทุกข้อเป็นการบ้าน

แผนการสอนตามคู่มือครู

บทที่ 4

แผนการสอนรายวิชา อ 015 (วิชาหลัก 5) คาบที่ 7

เรื่อง	การอ่าน เวลา 1 คาบ
จุดประสงค์ปลายทาง	อ่านเรื่องแล้วรายงานโดยสังเขป (13)
ชนิดของสมรรถภาพ	ทักษะเชาว์ปัญญา
จุดประสงค์นำทาง	1. นักเรียนสามารถออกเสียงต่อไปนี้ได้ /i/, /i /, /i:/, /id/, /nt/ 2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของศัพท์ต่อไปนี้ได้ enough to, real, fill up, petrol และ as much as
ประสบการณ์เดิม	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของศัพท์ต่อไปนี้ได้ decide, restaurant, cost 2. นักเรียนสามารถใช้คำว่า more than และ as many as ได้
เนื้อหาวิชา	จากหนังสือ JACE Book III บทอ่านเรื่อง Three friends หน้า 42
สื่อการเรียนรู้	1. เทป 2. ของจริง เช่น คอกไม้ คันไม้ น้ำ แก้วน้ำ lighter 3. ภาพ restaurant
เครื่องมือวัด	1. แบบสังเกต 2. แบบทดสอบ

ลำดับขั้นการสอน	สภาพการเรียนการสอน
1. สร้างความสนใจ 2. แจงจุดประสงค์ 3. ทบทวนความรู้เดิม	1. ครูซักถามนักเรียนว่าเคยอ่านนิทาน หรือนิยายหรือไม่ T : Do you read the short story ? Do you remember it ? 2. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง Three friends แล้วสามารถ รายงานโดยสังเขปได้ 3.1 - ครูซักถามนักเรียนด้วยประโยคต่อไปนี้ T : When you finish M.3. Do you want to study or decide to get a job ? When I finish M.3 I decide to study at Bangkok Teachers' College. นักเรียนบอกความหมายของ decide - ครูแสดงรูปทัศนภาพให้นักเรียนดู T : Do you ever go to a restaurant ? A restaurant is a big shop that sells food. soft-drink and many things that we can eat. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า restaurant - ครูยกตัวอย่างประโยค T : My shirt costs 200 baht. My shoes cost 300 baht. My pen costs 3 baht. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า cost

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
4. เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้สื่อกระตุ้น 5. โท้แนวการเรียนรู้	3.2 ครูยกตัวอย่างประโยค T : My shoes are more expensive than my shirt. A pair of shoes costs more than a shirt. Somsak eats more than Danai because Somsak is big, but Danai is small. SS : สรุปการใช้ More than T : I have 10 pens. Malee has 10 pens. I have as many pens as Malee. Tom has 8 dogs. Mary has 8 dogs. Mary has as many dogs as Tom SS : สรุปการใช้ as many as 4. ครูให้นักเรียนดูเรื่องและภาพ หน้า 42 พร้อมกับเปิดเทป ในฟัง 5.1 ครูออกเสียงคำซึ่งมีเสียง /i/, /is/, /i:/, /id/, /nt/ ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตาม โดยดูจากหัวข้อ Pronunciation หน้า 43 ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังอีกครั้งหนึ่ง เพื่อย้ำ ความแม่นยำ ในการออกเสียง 5.3 ครูใช้รูปภาพ รูปกรณ และของจริง ตลอดจนการสร้าง สถานการณ์ เพื่อให้นักเรียนรู้สึกตัวใหม่ T : This books costs 10 baht. I have 10 baht. I have enough money to buy this book, The mango costs 15 baht. The orange

ลำดับขั้นการสอน

สภาพการเรียนรู้การสอน

costs 10 baht. Mary has 10 baht.

Mary has enough money to buy the

orange, buy not enough to buy mango

นักเรียนบอกความหมายและการใช้ enough to

ครูนำต้นไม้พลาสติกหรือต้นไม้พลาสติกกับของจริงมาให้

นักเรียนดู

T : This is a real tree. (ชี้ไปที่ต้นไม้จริง)

This is not a real tree.

(ชี้ไปที่ต้นไม้พลาสติก)

This is a real flower.

This is not a real flower.

นักเรียนบอกความหมายของคำว่า real

ครูเอาน้ำและแก้วน้ำแสดงให้นักเรียนดู

T : I am filling up the glass with water.

(ครูเทน้ำลงไปในแก้ว)

Danai eats more than Uan, one plate of

rice isn't enough to fill him up.

นักเรียนบอกความหมายของ fill up

ครูนำไฟแช็ก กระป๋อง gas ให้นักเรียนดู

T : This is a lighter. We fill the lighter up with petrol.

We fill a car with petrol to make it go.

This is a can of petrol.

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
6. นักเรียนลงมือปฏิบัติ 7. แจงผลการปฏิบัติ 8. ประเมินผลการเรียนรู้ 9. ส่งเสริมความแน่นยำและการถ่ายโอน	นักเรียนบอกความหมายของ petrol T : The red pen costs 3 baht. The blue pen costs 3 baht. The blue pen costs as much as the red one. T : Dick drinks water as much as Jim. นักเรียนบอกความหมายและการใช้ as much as 6. ครูให้นักเรียนอ่านเรื่อง Three friends แล้วรายงานโดยสังเขป 7. ครูชมเชยเมื่อนักเรียนทำถูกต้อง แก้ไขเมื่อนักเรียนทำไม่ถูก นักเรียนถามครู เมื่อไม่แน่ใจหรือไม่เข้าใจ 8.1 สังเกตจากการรายงาน 8.2 ดูจากแบบฝึกหัดที่ให้ทำ 9. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง หน้า 43 ทุกข้อ และทำข้อ 2 ใหญ่ ในหน้า 50

แผนการสอนรายวิชา อ 015 (วิชาหลัก 5) บทที่ 4 คาบที่ 8

เรื่อง	การเขียน เวลา 1 คาบ
จุดประสงค์ปลายทาง	นักเรียนสามารถเขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันตามแนวที่กำหนด (16)
ชนิดของสมรรถภาพ	ทักษะเชาว์ปัญญา
จุดประสงค์นำทาง	1. นักเรียนสามารถใช้คำว่า cost ในประโยคได้ 2. นักเรียนสามารถใช้คำว่า cost more than ได้ 3. นักเรียนสามารถใช้ enough + n. + for ได้
ประสบการณ์เดิม	1. นักเรียนสามารถเปรียบเทียบโดยใช้ as much as 2. นักเรียนทราบความหมายของคำว่า cost 3. นักเรียนสามารถใช้ more + adj. (adv.) + than
เนื้อหาวิชา	จากหนังสือ JACE Book III การใช้ not cost as much as, cost more than, enough + n. + for
สื่อการเรียน	1. ของจริง แหวนพลาสติก 2. ภาพแหวนเพชร ชนมเค้ก ชนมปัง
เครื่องมือวัด	แบบทดสอบ

ลำดับขั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
1. สร้างความสนใจ	1.1 ครูแสดงแหวนพลาสติกซึ่งครูสวมอยู่ แล้วถามนักเรียนว่า T : What's this ? SS : It's a ring. 1.2 ครูแสดงแหวนพลาสติกให้นักเรียนดูแล้วถามนักเรียนว่า T : What's this ? SS : It's a ring too. 1.3 ครูแสดงแหวนพลาสติกให้นักเรียนดู แล้วบอกนักเรียนว่า T : This is a plastic ring. ครูแสดงรูปแหวนเพชรให้นักเรียนดู แล้วถามว่า T : Is this a plastic ring, too ? SS : No, it isn't. It's a diamond ring.
2. แจงจุดประสงค์	2. เมื่อนักเรียนเรียนการใช้ cost และการเปรียบเทียบ โดยการใช V. cost แล้วนักเรียนสามารถเขียน ประโยคเกี่ยวกับชีวิตประจำวันตามตัวอย่างประโยค ที่กำหนดให้ได้
3. ทบทวนความรู้เดิม	3.1 ครูแสดงรูปขนมปังและขนมเค้กซึ่งมีปริมาณเท่ากันให้ นักเรียนดู T : I have cake as much as bread ? ครูแสดงรูปขนมเค้กที่มีปริมาณน้อยกว่าขนมปัง แล้วถามว่า T : Do I have cake as much as bread ? SS : No, you don't have as much cake as bread.

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนการสอน
	3.2 ครูแสดงรูปขนมเค้กพร้อมกับพูดว่า T : This piece of cake cost ten baht. ครูแสดงรูปขนมปังพร้อมกับพูดว่า T : This row of bread costs fifteen baht. ครูถามนักเรียนว่า T : Does the cake cost as much as the bread ? SS : No, it doesn't ครูแสดงแหวนพลาสติกของจริงและรูปภาพแหวนเพชร แล้วถามนักเรียนว่า T : Does the plastic ring cost as much as the diamond ring ? SS : No, it does not. 3.3 ครูแสดงรูปขนมเค้กและขนมปังอีกครั้งหนึ่ง แล้วถามนักเรียนว่า T : Is the cake as expensive as the bread ? SS : No, the bread is more expensive than the cake. ครูแสดงแหวนพลาสติกของจริงและรูปแหวนเพชรแล้ว ถามนักเรียนว่า The bread costs more than the cake. The cake does not cost as much as the bread. The diamond ring costs more than the plastic ring.

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
4. เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้สื่อกระตุ้น	4.1 ครูเขียนประโยคลงบนกระดานให้นักเรียนดู The bread costs more than the cake. The cake does not cost as much as the bread. The diamond ring costs more than the plastic ring. The plastic ring doesn't cost as much as the diamond ring.
5. ให้แนวการเรียนรู้	5.1 ครูให้นักเรียนอ่านประโยคที่เขียนไว้บนกระดาน แล้วบอก ความหมายที่ประโยค 5.2 ครูแสดงภาพแก้วแล้วพูดว่า T : This glass costs eight baht. ครูแสดงภาพถ้วยแล้วพูดว่า T : This cup costs nine baht. This cup costs more than this glass. 5.3 ครูให้นักเรียนดูภาพบุคคลและสิ่งของในหน้า 44 แล้วพูดว่า T : Are there enough glasses for everybody ? No, there aren't. There are only five. T : Are there enough cups for everybody ? Yes, there are. ครูซักถามนักเรียน เกี่ยวกับบุคคลและสิ่งของในภาพจนครบ แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปการใช้ enough + n + for

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
6. นักเรียนลงมือปฏิบัติ	6. ครูให้นักเรียนเขียนประโยคเกี่ยวกับภาพบนกระดาน และเขียนประโยคเกี่ยวกับการใช้ cost, as much as, cost more than บนกระดาน
7. แจ้งผลการปฏิบัติ	7. ครูชมเชยเมื่อนักเรียนเขียนและตอบถูกต้อง ครูแก้ไขเมื่อนักเรียนตอบผิดหรือเขียนผิด
8. ประเมินผลการปฏิบัติ	8.1 จากการเขียนและตอบในห้องเรียน 8.2 จากการทำแบบฝึกหัด
9. ส่งเสริมความแม่นยำ และการถ่ายโอน	9. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดข้อ 1 หน้า 50 และ ข้อ 4 หน้า 52 เป็นการบ้าน

แผนการสอนรายวิชา อ 015 (วิชาหลัก 5) บทที่ 4 คาบที่ 9

เรื่อง	การเขียน เวลา 1 คาบ
จุดประสงค์ปลายทาง	เขียนสรุปข้อความที่อ่าน (15)
ชนิดของสมรรถภาพ	ทักษะเชาว์ปัญญา
จุดประสงค์นำทาง	นักเรียนสามารถบอกความหมายของศัพท์ต่อไปนี้ คือ impressive, general shop
ประสบการณ์เดิม	นักเรียนสามารถบอกความหมายของศัพท์ต่อไปนี้ คือ supper, home town, send, enough....to, enough...for, only
เนื้อหาวิชา	จากหนังสือ JACE Book III บทสนทนาเรื่อง Kemal's home town หน้า 45
สื่อการเรียน	บัตรคำ supper, home town, send, enough...to, enough...for only
เครื่องมือวัด	1. แบบสังเกต 2. แบบทดสอบ

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
1. สร้างความสนใจ 2. แจงจุดประสงค์ 3. ทบทวนความรู้เดิม	1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องของ Dick, Jim และ Kemal Do you remember Dick, Jim and Kemal ? Who likes to drive a sport car ? Where did Dick want to go ? Who ate two hot dogs ? 2. เมื่อให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง Kemal's home town แล้วต้องเขียนสรุปข้อความเนื้อเรื่องท้ออันได้ 3.1 ครูทบทวนศัพท์เดิมโดยยกตัวอย่างประโยคและใช้บัตรคำ We call the last meal of the day is supper. นักเรียนบอกความหมาย supper Home Town is the place where we were born. T : Where is your home town Suda ? Suda : Lampoon is my home town. นักเรียนบอกความหมายของคำว่า home town I wrote a letter to my friend in Hong Kong. When I finish I sent it to her. Tomorrow'll be my friend 's birthday. I'll send her a present.

ลำดับขั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
4. เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้สื่อกระตุ้น 5. ให้แนวการเรียนรู้	นักเรียนบอกความหมาย send และครูควรบอกให้ นักเรียนรู้ว่า sent เป็น past ของ send I have a lot of money. I have enough money to buy a new car. Sompong has enough time to sleep all day. T : Do you have enough food for Sompong ? SS : Yes, we have. T : Are there enough cake for everybody ? SS : No, there aren't. There are only five. T : Do you have a lot of money ? SS : No, I have only five baht ครูให้นักเรียนสรุปการใช้ enough...to, enough for และ only 4. ครูให้นักเรียนดูเนื้อเรื่อง Kemal's home town หน้า 45 5. ครูอธิบายศัพท์ใหม่ให้นักเรียนเข้าใจโดยใช้บัตรคำ Thai ครูแสดงบัตรคำ impressive พร้อมฟังอธิบายว่า Impressive means making a deep impression on mind and feelings. Can you guess its meaning in Thai ? ให้นักเรียนบอกความหมาย impressive We can buy many things from the shop which we call general shop.

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการ เรียนการสอน
6. นักเรียนลงมือปฏิบัติ 7. แจงผลการปฏิบัติ 8. ประเมินผลการปฏิบัติ 9. ส่งเสริมความแน่นยำและการ การถ่ายโอน	นักเรียนบอกความหมาย general shop 6. ครูให้นักเรียนอ่านเรื่อง Kemal's home town แล้วให้เขียนสรุปเรื่องย่อจับใจความสำคัญของเรื่อง 7. ชมเชยเมื่อนักเรียนทำถูกต้องและแก้ไขข้อผิดพลาด 8.1 สังเกตจากการตอบคำถามปากเปล่า 8.2 ตรวจแบบฝึกหัด 9. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตอบคำถามท้ายเรื่อง หน้า 45 จำนวน 6 ข้อ

แผนการสอนรายวิชา อ 015 (วิชาหลัก 5) บทที่ 4 คาบที่ 10

เรื่อง

จุดประสงค์ปลายทาง เขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ตามแผนที่กำหนด (16)

ชนิดของสมรรถภาพ ทักษะเชาว์ปัญญา

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถใช้ How much does ... cost ?
2. นักเรียนสามารถใช้ V. have to, got ได้
3. นักเรียนสามารถใช้ How often ได้

ประสบการณ์เดิม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและการใช้ enough to, as much as และ more than ได้
2. นักเรียนสามารถใช้และบอกความหมายของคำ once, twice และ three times ได้

เนื้อหาวิชา

จากหนังสือ JACK Book III หัวข้อ Oral practice ข้อ 3, 4 หน้า 46 และ Ask and answer ข้อ 5, 8 หน้า 47 - 48

สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ (รูปภาพจากหนังสือ หน้า 47)
2. ของจริง ปากกา น้ำ แก้วน้ำ

เครื่องมือวัด

1. แบบสังเกต
2. แบบทดสอบ

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
1. สร้างความสนใจ	1. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับของใช้ของนักเรียนที่มียี่ห้อราคาเท่าไร ซื้อมาจากไหน และถามเกี่ยวกับการไปเที่ยวที่เคยไปเที่ยวหน้าตกไหม ไปบ่อย ๆ หรือไม่ Where did you buy these shoes ? How much do they cost ? Have you ever been to the water fall ? Where did you go ?
2. แจงจุดประสงค์	2. เมื่อนักเรียนเรียนการใช้ How much, V. Have + got, How often แล้วนักเรียนสามารถเขียนประโยคเกี่ยวกับชีวิตประจำวันตามตัวอย่างประโยคที่กำหนดให้ได้
3. ทบทวนความรู้เดิม	3.1 T : This book costs 10 baht. I have 10 baht I have enough money to buy this book. The mango costs 15 baht. The orange costs 10 baht. Mary has 10 baht. Mary has enough money to buy orange. but not enough to buy mango. SS : บอกความหมายและการใช้ enough to T : The red pen costs 3 baht. The blue pen costs 3 baht. The blue pen costs as much as the red pen. T : Mary drinks water as much as Tom.

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการ เรียนการสอน
4. เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้สื่อกระตุ้น	SS : บอกความหมายและการใช้ as much as T : My shirt costs 100 baht. My watch costs 500 baht. My watch is more expensive than my shirt. My watch costs more than my shirt. SS : บอกความหมายและสรุปการใช้ more than 3.2 T : I go to Chiang Mai once a week. I go to see the movie twice a week. I eat three times a day. ครูพูดและเขียนประโยคข้างต้นบนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปการใช้ และบอกความหมายคำว่า once, twice และ three times 4.1 ครูเขียนประโยคสนทนานบนกระดาน A : How much does this book cost B : It costs 22.50 baht. A : Here are 25 baht. B : Thank you. There's your change two baht and fifty stang. 4.2 I want to buy a new fan. Have you got enough money to buy one ? No, I haven't How much does a good fan cost ?

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
5. ให้แนวการเรียนรู้	About 1,000 baht, I think. How often do you go to the water fall ? About twice a month. 4.3 ให้นักเรียนดูภาพ หน้า 47 ประกอบการอ่านประโยคต่อไป Has Mrs Faith got as much flour as Mrs Hope ? No, she hasn't. Mrs Hope 's got more than Mrs Faith. 5.1 ครูให้นักเรียนอ่านประโยคที่เขียนไว้บนกระดานแล้วบอกความหมายที่ประโยค 5.2 ครูชูปากกาแล้วพูดว่า T : This pen costs 12 baht. This book costs 22.50 B. SS : It costs 12 baht. T : If you buy this book at the shop and you give 15 baht to the shopkeeper, how much does the shopkeeper give back to you ? SS : 3 baht ให้นักเรียนฝึกพูดตามตัวอย่าง 4.1 5.3 ครูชี้ไปที่เด็กนักเรียนคนหนึ่ง แล้วถามว่า T : Have you got enough money to buy this book? SS : ตอบคำถาม (ให้นักเรียนฝึกพูดตามตัวอย่าง 4.2) ครูชี้ไปที่นักเรียนอีกคนหนึ่ง แล้วถามว่า

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
	T : Have you got enough money to buy one ? SS : นักเรียนตอบคำถาม ครูเขาซอกลให้นักเรียน 2 คน คนละแท่งแล้วถามว่า T : Has Sombat got as much chalk as Wilai ? SS : Yes, he has. ครูเขานำให้นักเรียนคนหนึ่งครึ่งแท่งแล้วให้ นักเรียนอีกคนหนึ่งเต็มแท่งแล้วถามว่า T : Has Sombat got as much water as Wilai ? SS : No, he hasn't, Wilai's got more than Sombat. ให้นักเรียนฝึกพูดตามตัวอย่าง 4.3 5.4 T : I go to Bangkok twice a month. How often do I go to Bangkok ? SS : Twice a month. T : How often do you go to Bangkok ? SS : Three times a year. ให้นักเรียนฝึกพูดตามตัวอย่าง 4.2 6. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ฝึกเขียนบทสนทนาตามตัวอย่างบนกระดาน กลุ่มละ 1 บท

6. นักเรียนลงมือปฏิบัติ

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
7. แจ้งผลการปฏิบัติ	7. ครูชมเชยเมื่อนักเรียนเขียนถูกต้องและตอบคำถามของครูถูกต้อง ครูแก้ไขเมื่อนักเรียนเขียนผิดหรือตอบไม่ถูกต้อง
8. ประเมินผลการเรียนรู้	8.1 จากการสังเกต การเขียน การตอบ 8.2 จากการทำแบบฝึกหัด
9. ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน	9. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 หน้า 51 เป็นการบ้าน

แผนการสอนรายวิชา อ 015 (วิชาหลัก 5) บทที่ 4 คาบที่ 11

เรื่อง	การพูด เวลา 1 คาบ
จุดประสงค์ปลายทาง	พูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (7)
ชนิดของสมรรถภาพ	ทักษะเชาวน์ปัญญา
จุดประสงค์นำทาง	นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ต่อไปนี้ fun, dull, tiring, popular, good-looking exciting, pleasant
ประสบการณ์เดิม	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายและการใช้ More than 2. นักเรียนสามารถใช้คำว่า Most
เนื้อหาวิชา	จากหนังสือ JACK Book III หัวข้อ 7 Tell the Class หน้า 48
สื่อการเรียนรู้	รูปภาพ (ภาพวิว 3 ภาพ ภาพการราตัวตลก ภาพคนยิ้มและใบหน้าที่ ตื่นเต้น)
เครื่องมือวัด	1. แบบสังเกต 2. แบบทดสอบ

ลำดับขั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
1. สร้างความสนใจ	1. ครูซักถามนักเรียนด้วยประโยคต่อไปนี้ T : Do you like a football game ? Can you play football ? Is football more exciting than basketball ?
2. แจกจุดประสงค์	2. เมื่อนักเรียนเรียนการใช้ more than, most และศัพท์แล้ว นักเรียนสามารถพูดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลได้
3. พบทวนความรู้เดิม	3.1 ครูพบทวนการใช้ more than ด้วยประโยคต่อไปนี้ I : My shirt costs 100 baht. My watch costs 500 baht. My watch is more expensive than my shirt. My watch costs more than my shirt. นักเรียนบอกความหมายและสรุปการใช้ more than 3.2 ครูพบทวนการใช้ the most T : Tim is 156 centimeters tall. Tom is 154 centimeters tall. Jim is 160 centimeters tall. Jim is the tallest of the three. นักเรียนบอกความหมายและสรุปการใช้ the most

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
4. เสนอภาพเรียนใหม่ โดยใช้สื่อกระตุ้น	4. ครูนำภาพ 3 ภาพ ที่มีความสวยงามใกล้เคียงกันให้นักเรียนที่จะภาพแล้วซักถามว่าภาพไหนสวยกว่าภาพไหนสวยที่สุด T : Look at these pictures. Are they beautiful ? SS : Yes, they are. ครูเก็บภาพที่สวยงามไว้ให้นักเรียนดูภาพที่เหลืออีก 2 ภาพ แล้วถามนักเรียนว่า T : Which is more beautiful, the left one or the right one ? SS : The right one is more beautiful than the left one. (The left one is more beautiful than the right one.) ครูหยิบภาพที่สวยงามที่สุดขึ้นมาแล้วแสดงให้นักเรียนดูทั้ง 3 ภาพ โดยให้ภาพที่สวยงามอยู่ระหว่าง 2 ภาพ ที่แสดงอยู่ก่อน แล้วถามนักเรียนว่า T : Which one is the most beautiful ? SS : The middle one is the most beautiful.
5. ในแนวการเรียนรู้	5.1 ครูเขียนคำศัพท์ต่อไปนี้บนกระดาน fun, dull, pleasant, tiring, popular, good looking, exciting, ครูถามนักเรียนด้วยประโยคภาษาไทยว่าใครไปดูภาพยนตร์เรื่อง...(ชื่อภาพยนตร์ตลกที่กำลังเข้าฉายอยู่ในขณะนี้)

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนการสอน
	ความรู้สึกของนักเรียนต่อภาพยนตร์เรื่องนั้น เมื่อนักเรียน ตอบว่าสนุก แล้วครูพูดว่า T : Yes, It's very funny, We can get a lot of fun from it. T : Do you know..... (ข้อควรระวัง) ? SS : Yes, we do. T : They can give us a lot of fun. They are very funny. T : What does "funny" mean ? SS : บอกความหมายของคำว่า funny T : Fun is a noun, but "funny" is an adjective. T : Funny is the opposite of dull. What does dull mean ? SS : บอกความหมายของคำว่า dull ครูทำท่าวิ่งเร็ว ๆ แล้วค่อย ๆ ช้าลง ๆ จนกระทั่ง ยืนหายใจหอบ แล้วพูดว่า T : I am tired now. พร้อมกับเขียนประโยคบนกระดานดำและครูพูดต่อไปว่า Running is tiring และถามความหมายของคำว่า tired, tiring.

ลำดับชั้นการสอน

สภาพการเรียนการสอน

ครูถามนักเรียน

T : Do you know Charunee Suksawat ?

SS : Yes, we do.

T : All of us know her. She is very popular.

T : What does popular mean ?

บอกความหมายของ popular

T : Is Charunee beautiful ?

SS : Yes, she is.

T : She is good-looking too.

ครูถามความหมายของคำว่า good-looking

ให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำนี้ ครูวาดภาพหน้าคน

ทำท่าทีแบบกระตือรือร้นและครูเล่าเรื่องสั้น ๆ อาจ

make up เรื่องขึ้นเองให้นักเรียนทำท่าทีแบบ แล้วบอกว่า

T : My story is exciting.

และถามความหมายของคำศัพท์ exciting

SS : บอกความหมายของคำว่า exciting

ครูวาดภาพหน้าคนยิ้มแบบกระตือรือร้น แล้วถามนักเรียนว่า

T : What does this girl do ?

SS : She is smiling.

T : Yes, this girl is listening to a pleasant song.

So she is smiling, What does pleasant mean?

นักเรียนบอกความหมายของ pleasant

ลำดับชั้นการสอน	สภาทการเรียนการสอน
6. นักเรียนลงมือปฏิบัติ	6.1 นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยเติมคำลงในช่องว่าง โดยการหาคู่พ้องกันในแบบฝึกหัดข้อ 5 หน้า 52
7. แจงผลการปฏิบัติ	6.2 นักเรียนหาคู่พ้องในข้อ 5 a - c ที่จะคน อีกครั้งหนึ่งโดยการสุ่มตัวอย่าง
8. ประเมินผลการเรียนรู้	7. ครูกล่าวคำชมเชยเมื่อทำถูกต้อง ครูแก้ไขเมื่อนักเรียนผิด
9. ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน	8.1 สังเกต 8.2 แบบฝึกหัด
	9. ให้นักเรียนเขียนประโยคในข้อ 5 หน้า 52 เป็นการบ้าน

แผนการสอนรายวิชา อ ๐15 (วิชาหลัก 5) บทที่ 4 คาบที่ 12

เรื่อง	การเขียน เวลา 1 คาบ
จุดประสงค์ปลายทาง	เขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันตามแนวที่กำหนด (16)
ชนิดของสมรรถภาพ	ทักษะเชาวน์ปัญญา
จุดประสงค์นำทาง	1. นักเรียนสามารถใช้สำนวน Can you get...in... ? 2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของศัพท์ใหม่ได้คือ Stationer's
ประสบการณ์เดิม	นักเรียนสามารถบอกความหมายของศัพท์ต่อไปนี้ได้คือ Supermarket, butcher, sausage, cheese
เนื้อหาวิชา	จากหนังสือ JACK Book III หัวข้อ Ask and Answer ข้อ 6 หน้า 47
สื่อการเรียน	1. รูปภาพ supermarket, butcher 2. บัตรคำ supermarket, butcher, sausage, cheese 3. ของจริง sausage, cheese
เครื่องมือวัด	1. แบบสังเกต 2. แบบทดสอบ

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
1. สร้างความสนใจ	1. ครูสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับประโยคที่ใช้ Can Can you swim ? Can you speak French ? Can you ride a motorcycle ? Can you write 'Sweater' ? Can you sleep in the class ?
2. แจกจุดประสงค์	2. เมื่อนักเรียนเรียนส่วน Can you get...in... ? แล้วนักเรียนสามารถเขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ที่กำหนดให้ได้
3. ทบทวนความรู้เดิม	3.1 ครูแสดงรูปภาพเพื่อทบทวนศัพท์โดยใช้รูปภาพของจริง พร้อมทั้งบัตรคำ ครูให้นักเรียนดูบัตรคำ พร้อมทั้งรูปภาพ supermarket The place we can sell many things is a supermarket . There are many supermarkets in Chiang Mai, eg. Tantraphan. นักเรียนบอกความหมาย Supermarket ครูให้นักเรียนดูบัตรคำ พร้อมทั้งรูปภาพ butcher A butcher is a man who sells meat. We call the place where sells meat a butcher's shop. นักเรียนให้ความหมาย butcher's shop (butcher's)

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
4. เสนอทเรียนใหม่โดย ใช้สื่อกระตุ้น 5. ให้แนวการเรียนรู้	3.2 ครูให้นักเรียนดูของจริง Sausage พร้อมบัตรคำ This is a sausage. We can eat it. นักเรียนบอกความหมาย sausage ครูให้นักเรียนดูบัตรคำพร้อมของจริง Cheese This is cheese. We can eat it. นักเรียนบอกความหมาย cheese 4. ครูใช้รูปภาพ supermarket กับของจริงคือ cheese 5. (จากข้อ 4) ครูใช้อุปกรณ์ตั้งคำถามนำทางนักเรียนเพื่อใช้ สำนวน can you get...in... ? ฝึกนักเรียนก่อนหาคำถามและคำตอบ T : Can you get cheese in a supermarket ? Yes, always. T : Can you get cheese in a butcher's ? No, of course you can't. T : Can you get meat in a shoe shop ? SS : No, of course you can't. T : Can you get cakes in a baker's ? SS : Yes, always. ครูให้คำ (class) นักเรียนทำทั้งถามและตอบ เช่น apples-chemist's

ลำดับชั้นการสอน	สภาพการเรียนรู้การสอน
6. นักเรียนลงมือปฏิบัติ 7. แจงผลการปฏิบัติ 8. ประเมินผลการปฏิบัติ 9. ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน	A : Can you get apples in a chemist's ? B : No, of course you can't books - stationer's A : Can you get books in stationer's ? B : Yes, of course. 6. ให้นักเรียนทบทวนประโยคปากเปล่า ข้อ 6 Ask and answer หน้า 47 7. ชมเชยเมื่อนักเรียนทำถูกต้อง และแก้ไขข้อผิดพลาดเมื่อนักเรียนทำผิดพลาด 8.1 สังเกตจากการทบทวนปากเปล่า 8.2 ทววจแบบฝึกหัด 9. ให้นักเรียนทำข้อ 6 Ask and answer หน้า 47 ทุกข้อ หลังจากทำปากเปล่าแล้ว

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงคะแนนความสามารถทางการเรียน
- ตารางแสดงคะแนนเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงคะแนนความคงทนในการเรียนภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษ 015

ข้อสอบวัดความสามารถในการเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2531 คะแนนเต็ม 60 คะแนน

Part 1. Listening, Speaking Test

Direction : Listen to the sentences or dialogues and then check the best answer. Mark a cross X on the letter a, b, c, or d on your answer sheet.

Example. You will hear "When did Tom come here ?"

- You will read :
- a) By car.
 - b) Yes, he is.
 - c) To study English.
 - d) Yesterday.

The correct answer is (d) so you put X across (d) on your answer sheet.

จุดประสงค์ ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้

1. (Tape) "John always eats fried eggs and rice in the morning and sandwiches at noon".
 - a) John's breakfast consists of eggs and rice.
 - b) John's breakfast consists of fried rice and eggs.
 - c) John's breakfast consists of sandwiches.
 - d) John's breakfast consists of fried eggs and rice.
2. (Tape) "You'd better go to see a doctor. It's dangerous to risk your life taking that medicine, Jim".

Jim is.....

 - a) a doctor.
 - b) sick.
 - c) dangerous.
 - d) better.

3. (Tape) A : "Are you going to have some soup ?"

B : Yes, we are. The soup is good. It's the best part
of the meal."

Where are A and B ?

- a) In a cinema-hall.
- b) In a shoe-shop.
- c) In a butcher's
- d) In a cafeteria.

3. (Tape) A : "Why do you always come late, Mark ?"

B : "I live a long way from school."

Who is the first speaker ?

- a) A student.
- b) A scientist.
- c) A teacher.
- d) A boxer.

5. (Tape) A : "Can you get meat in a baker's?"

B : "No, of course you can't."

- a) You can get meat in a baker's.
- b) You slways get meat in a baker's.
- c) You sometimes get meat in a baker's.
- d) You never get meat in a baker's.

6. (Tape) A : "What is a tray for"

B : "It's for carrying things on

- a) We carry things on a tray.
- b) We don't carry things on a tray.
- c) We can't carry things on a tray.
- d) We won't carry things on a tray.

7. (Tape) A : Can I help you ?

B : Yes, of course. I need two stamps."

Where is B ?

- a) At the bus depot.
- b) At the police station.
- c) At the post-office.
- d) At the book store.

ทุกประดงค์ พังข้อความหรือมทสนทนาสั้น ๆ แล้วเพิ่มข้อความที่ซำคหำยให้สมบูรณ์ได้

8. (Tape) A : "Are there ... guns for the four soldiers ?"

B : No, there aren't. There are only three"

- a) to
- b) five
- c) very
- d) enough

9. (Tape) A : "What time do you usually go to bed B ?
 B : "About eleven o'clock."
 B : "What time do you usually go to bed A ?"
 A : About half past eleven."
 A usually goes to bed.....than B.
 a) earlier
 b) later
 c) early
 d) late
10. (Tape) A : "..... I'm late."
 B : "Never mind."
 a) I'm late.
 b) I'm sorry.
 c) I'm in a hurry.
 d) I'm happy.
11. (Tape) A : "May I borrow your pen ?
 B : "Yes, of course. Here you are"
 A :"
 a) I'm sorry.
 b) Good.
 c) Thank you
 d) All right.

12. (Tape) A : "I don't like this bus. It is too....."

B : "So do I"

- a) heavy
- b) slow
- c) big
- d) quiet

Speaking Test

จุดประสงค์ ผู้ทดสอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้

13. (Tape) A : "Hello, how are you today ?"

B : "....."

- a) Yes, sir.
- b) Fine, thanks.
- c) Thanks, and you.
- d) You're welcome.

14. (Tape) A : "..... . It tastes like dirty water.

B : "Yes, it's the worst tea."

- a) The tea here is excellent.
- b) The tea here is awful.
- c) The coffee here is good.
- d) The coffee here is awful.

15. (Tape) A : "Good morning A. where are you going ?"
B : "I want to get cheese. Can you tell me the way to a
.....?
a) chemist's.
b) doctor's.
c) dentist's.
d) supermarket.
16. (Tape) A : "Hello, I'm glad to see you again."
B : "....."
a) I'm sorry to see you again too.
b) I'm sad to see you again too.
c) I'm worse to see you again too.
d) I'm glad to see you again too.
17. (Tape) A : "What's the book about ?"
B : "....."
a) It's about the teacher.
b) It is Narin.
c) It is on the shelf.
d) It is about sea-shells.
18. (Tape) A : ".....?"
B : "I want to buy a new shirt."
a) Where are you
b) Do you want a new shirt
c) Can I help you
d) What is on the table

จุดประสงค์ ทุกแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลได้

19. (Tape) A : "It's getting late."

B : "Yes, we should....."

A : Right. We have to get up early in the morning."

a) go home now.

b) go to see a movie now.

c) go out now.

d) go to bed now.

20. (Tape) A : "You are the winner. You're.....playing tennis"

B : "Thank you. I'm lucky.

a) better at

b) worse at

c) stronger at

d) worst at

21. (Tape) A : "May I borrow you five hundred baht ?"

B : I'm sorry....."

a) I've more money.

b) Money is not important.

c) I don't like money

d) I don't have enough money.

22. (Tape) A : "How often do you go to the city ?"

B : "Once a month."

A : "Why do you go there ?"

B : "....."

a) I don't think so.

b) Yes, I go there.

c) No, I don't know.

d) To buy some cloth.

23. (Tape) A : "I want to get a pen, Mother. Please buy it for me."

B : "What's it for ?"

A : "....."

a) To carry on.

b) To keep things in.

c) To write with.

d) To play with.

24. (Tape) A : "The car on the right is the most expensive of all the
three car."

B : "How do you know ?"

A : "....."

a) It's the smallest.

b) It's slow.

c) It's the biggest.

d) It's the slowest.

25. (Tape) A : "Mike is 156 centimetres tall."

"Peter is 154 centimetres tall."

"David is 160 centimetres tall."

B : "....."

a) Nobody is the tallest.

b) Mike is the tallest.

c) David is the tallest.

d) Peter is the tallest.

จุดประสงค์ อ่านข้อความ บทสนทนา และเรื่องสั้น แล้วจับใจความของสิ่งที่อ่านได้

Part 2. Reading Test

Direction : Read these short stories and dialogues then choose the correct answer. Mark a cross X on the letter a, b, c or d on your answer sheet.

Assistant : Can I help you ?

Paul : Yes, I want that television set. How much does it cost ?

Assistant : It costs £ 300. It is very good. It is a color television.

Paul : Please send it to my father. His address is 55 Hight Street, Stratford.

26. From the dialogue. Who is speaking to each other ?

a) A boy is speaking to his girl friend.

b) A teacher is speaking to his student.

c) A seller is speaking to his customer.

d) A boss is speaking to his waiter.

My third-grade-son, Jimmy, was doing his arithmetic homework one day, while I was in the kitchen. He called to me, "What is 124 divided by 4 ? I gave him the answer. When he asked me a third question, I shouted, "Why don't you do it yourself ?"

"Well", he said, "the book says I can use any method,"

27. What is 156 divided by 3 ?

- a) 52
- b) 468
- c) 159
- d) 153

TOWNHOUSE FOR SALE
2 storeys, two bathrooms,
air conditioning, tel.
In Sukhumvit 68 near Expressway.
฿ 600,000
Tel : 393-5660 "Prasit"

28. Where is the townhouse ?

- a) In Ubon.
- b) In Songkhla.
- c) In Bangkok.
- d) In Chiangmai.

29. Is there an air condition in the townhouse ?

- a) Yes, there is.
- b) No, there isn't.
- c) O.K.
- d) Never mind.

A group of boy scouts want to take a trip to the mountain. They have come to a river. The river is deep and fast flowing. The scouts want to cross the river. It's too wide to jump across. They cannot swim across either because it is fast flowing. They can find nothing else except two pieces of wood. But each plank is not long enough to make a bridge.

30. What's the river like ?

- a) It's narrow and fast flowing.
- b) It's shallow and slow flowing.
- c) It's wide and fast flowing.
- d) It's deep and fast flowing.

31. Why can't boy scouts jump across the river ?

- a) It's too narrow.
- b) It's too wide.
- c) It's too deep.
- d) It's too dirty.

32. Are the planks long enough to make a bridge ?

- a) Yes, they are.
- b) No, they aren't.
- c) All right.
- d) One is short, but the other is long.

WOULD YOU LIKE TO GO TO THE ZOO ?

Voice : O five four, eight six three nine

George : Hello, Can I speak to Sam Smith ?

Voice : Just a minuite, please. Sam, there is a phone call for you.

Sam : Hello.

George : Hello, is that Sam Smith ?

Sam : Speaking.

33. How does George speak to Sam ?

- a) By wireless.
- b) By telephone.
- c) By radio.
- d) By T.V.

34. Where does George ask Sam to go with him ?

- a) To the park.
- b) To the beach.
- c) To the zoo.
- d) To the movie.

จุดประสงค์ สรุปเรื่องที่อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นได้

TRAVELLING BY TRAIN

.....fifty years ago people in America used to travel by train. Nowadays there are fewer train and most people prefer to travel by car. Some people, however, still like to travel by train. They want to release and don't want to have to worry about gas, repairs, or parking. Other people in large cities, such as New York, Boston and Washington take the train to their job every day. They prefer to travel by train because it is practical. Also some of them enjoy riding the train because they don't like to drive in city traffic, and they want to do some of their work on the train.

Read the passage above then fill the right words from the story in the blanks below.

Nowadays most people in America prefer to travel by.....(35)
 but some people still.....(36).....to travel by train. because they
 want to release and they don't want to.....(37).....about gas,
 repairs or.....(38).....Also some people in.....(39).....cities
 enjoy riding in the train.
 I would like to ride in the.....(40).....because.....(41).....
 is more.....(42).....than in the.....(43).....

Part 3. Writing Test.

ทุกประสงค์ เขียนสรุปข้อความที่อ่านและฟัง รวมทั้งบรรยายเกี่ยวกับบุคคลสำคัญในเรื่องได้

Direction : Read the story then complete the story with the words from the story.

(Tape) There were a lot of children at Jim's birthday party last night. Jim wore his best suit. It was the bright red one. Jane was the girl who wore the same color as Jim. She was always at his side last night. Tony and Kate were in white cloth with red fresh rose on their collars. Judy came in shocking pink dress with a big round hat and a big box of present in their hands. Everyone wanted to know what was inside. When Jim opened the box, they saw five puppies lying sleeping in it. Jim was very pleased with these presents. He kissed Judy at her cheek. The children were happy. They played game, sang, ate and drank all through the three hours.

Jim in his bright red suit was among the children at his birthday party last night. Jane, the girl at his side wore the same color dress as he.....(44).....and Kate were in.....(45)..... . Judy in.....(46)..... came with.....(47)..... . When Jim opened the box, they saw.....(48)..... Jim was.....(49).....and happy, and so were the.....(50).....

ทพระสงค์ เขียนเรื่องจากภาพที่ได้

Danai was walking along the path in the park, singing, "....
 (51) " He saw..... (52) and asked her what she was
 (53) She answered that she was playing..... (54)
and..... (55) with Waree. Then she asked him not to
 (56) Waree where she was. He agreed with her, then
 said, "..... (57) ". He walked out and shouted loudly that
 Kitty was behind the..... (58) Waree..... (59)
 Danai with pleasure, but Kitty was very..... (60)

The following pictures tell a story about a boy and a girl.

Look at the pictures and fill in the blanks to complete the story.

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ

คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาทลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนในแต่ละข้อมากที่สุดเพียงข้อเดียว

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. กิจกรรมการสอนทำให้นักเรียนเก่งขึ้น					
2. กิจกรรมการสอนทำให้พูดภาษาอังกฤษ ได้มากขึ้น					
3. กิจกรรมการสอนทำให้ได้ฝึกฝนความคิด					
4. กิจกรรมการสอนทำให้สนิทสนมกับเพื่อน มากยิ่งขึ้น					
5. กิจกรรมการสอนทำให้ชอบเรียน ภาษาอังกฤษกว่าเดิม					
6. กิจกรรมการสอนทำให้เรียนรู้ ภาษาอังกฤษได้ง่ายและเร็วขึ้น					
7. กิจกรรมการสอนทำให้จำบทเรียนได้นานขึ้น					
8. กิจกรรมการสอนทำให้เรียนภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนาน					
9. กิจกรรมการสอนช่วยให้บทเรียนน่าสนใจ					
10. อยากให้นำกิจกรรมในช่วง พักไปสอนวิชาอื่นด้วย					

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11. กิจกรรมการสอนทำให้บทเรียนน่าเบื่อ ยิ่งขึ้น					
12. กิจกรรมการสอนทำให้สับสนใน การเรียน					
13. ใช้กิจกรรมการสอนแบบเก่าจะดีกว่า					
14. กิจกรรมการสอนทำให้จำความหมายศัพท์ และรูปแบบประโยคย่อยลงกว่าเดิม					
15. ไม่ชอบกิจกรรมการสอนแบบนี้					
16. กิจกรรมการสอนทำให้เกิดยวิชา ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
17. อยากให้เวลาเรียนน้อยลงกว่านี้					
18. กิจกรรมการสอนทำให้เรียนอ่อน กว่าเดิม					
19. กิจกรรมการสอนซ้ำซากไม่น่าสนใจ					
20. ควรสอนด้วยกิจกรรมการสอนแบบอื่น					

ชื่อ.....สกุล.....
 ห้อง

ตาราง 5 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถในการ เรียน
ภาษาอังกฤษจำนวน 60 ข้อ

ข้อที่	PH	PL	P	r	Δ
1	.73	.23	.48	.50	13.2
2	.85	.35	.61	.52	11.8
3	.92	.35	.66	.62	11.3
4	.73	.12	.41	.62	13.9
5	.62	.15	.37	.50	14.3
6	.93	.23	.61	.71	11.9
7	.92	.35	.46	.46	13.4
8	.65	.19	.41	.47	13.9
9	.58	.31	.44	.28	13.6
10	.73	.08	.38	.67	14.3
11	.96	.50	.77	.61	10.1
12	.92	.46	.72	.54	10.7
13	.88	.50	.71	.44	10.8
14	.77	.31	.54	.46	12.6
15	.54	.19	.36	.38	14.5
16	.81	.27	.55	.54	12.5
17	.81	.23	.52	.57	12.8
18	.65	.19	.41	.47	13.9
19	.81	.08	.42	.72	13.2
20	.85	.31	.59	.55	12.1

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	PH	PL	P	r	Δ
21	.99	.38	.76	.77	10.2
22	.85	.54	.70	.36	10.8
23	.92	.23	.60	.69	12.0
24	.88	.42	.67	.51	11.3
25	.85	.31	.59	.55	12.1
26	.96	.54	.79	.58	9.8
27	.96	.30	.68	.72	11.2
28	.96	.58	.80	.55	9.6
29	.81	.35	.59	.47	12.1
30	.99	.38	.76	.77	10.2
31	.77	.42	.60	.36	12.0
32	.99	.23	.69	.83	11.0
33	.99	.46	.79	.74	9.7
34	.96	.54	.79	.58	9.8
35	.96	.58	.80	.55	9.6
36	.96	.58	.80	.55	9.6
37	.92	.54	.75	.48	10.3
38	.88	.58	.74	.38	10.4
39	.88	.15	.52	.71	12.8
40	.92	.46	.72	.54	10.7

ตาราง 5 (ต่อ)

จุด ตัด	PH	PL	P	r	Δ
41	.92	.23	.60	.69	12.0
42	.58	.38	.48	.20	13.2
43	.46	.04	.21	.58	16.2
44	.88	.58	.74	.38	10.4
45	.99	.46	.79	.74	9.7
46	.88	.19	.55	.68	12.5
47	.69	.27	.48	.42	13.2
48	.99	.46	.79	.74	9.7
49	.99	.42	.78	.76	10.0
50	.50	.15	.31	.40	14.9
51	.99	.15	.64	.86	11.5
52	.99	.48	.79	.74	9.7
53	.88	.42	.67	.51	11.3
54	.99	.38	.76	.77	10.2
55	.99	.38	.76	.77	10.2
56	.96	.31	.68	.71	11.1
57	.46	.12	.28	.41	15.4
58	.99	.38	.76	.77	10.2
59	.81	.58	.70	.27	10.9
60	.77	.54	.77	.53	10.1

ตาราง 6 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	6.61
2	4.40
3	5.89
4	4.60
5	5.90
6	4.97
7	3.74
8	7.95
9	3.76
10	4.60
11	2.94
12	8.72
13	5.04
14	2.94
15	3.65
16	6.45
17	3.76
18	3.78
19	3.25
20	6.27

ตาราง 7 คะแนนความสามารถทางการ เรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เลขที่	กลุ่มทดลอง		เลขที่	กลุ่มควบคุม	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	44	45	1	44	31
2	44	56	2	40	45
3	44	40	3	39	43
4	44	48	4	38	40
5	44	50	5	38	38
6	43	40	6	37	40
7	42	50	7	37	29
8	42	47	8	36	44
9	42	50	9	36	46
10	41	39	10	36	45
11	41	45	11	35	44
12	40	42	12	34	41
13	40	52	13	33	32
14	39	45	14	33	45
15	37	44	15	33	32
16	37	48	16	32	38
17	33	51	17	32	38
18	33	26	18	31	20
19	33	36	19	31	37

ตาราง 7 (ต่อ)

เลขที่	กลุ่มทดลอง		เลขที่	กลุ่มควบคุม	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
20	31	39	20	36	36
21	31	33	21	30	38
22	31	42	22	27	25
23	30	49	23	27	18
24	27	26	24	26	28
25	27	29	25	26	25
26	29	31	26	23	35
27	27	36	27	22	30
28	25	39	28	21	26
29	24	32	29	21	28
30	23	19	30	17	25

ตาราง 8 คะแนนเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เลขที่	กลุ่มทดลอง		เลขที่	กลุ่มควบคุม	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	82	100	1	86	86
2	81	87	2	77	73
3	78	86	3	81	93
4	77	96	4	81	86
5	75	89	5	79	83
6	75	89	6	78	69
7	72	88	7	77	94
8	72	93	8	75	82
9	72	84	9	74	51
10	71	78	10	73	74
11	71	90	11	72	80
12	70	72	12	70	66
13	69	80	13	69	65
14	69	80	14	68	68
15	69	86	15	68	72
16	69	82	16	67	86
17	69	81	17	66	80
18	68	80	18	66	77
19	68	72	19	65	54

ตาราง 8 (ต่อ)

เลขที่	กลุ่มทดลอง		เลขที่	กลุ่มควบคุม	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
20	68	83	20	65	69
21	68	86	21	64	79
22	67	80	22	63	72
23	67	65	23	62	61
24	66	93	24	62	65
25	62	90	25	62	62
26	61	85	26	59	58
27	59	79	27	59	70
28	56	83	28	59	69
29	55	91	29	52	76
30	54	98	30	49	53

ตาราง 9 คะแนนความคงทนในการวิ่งของกุ่มทกลองและกุ่มควน

เลขที่	กุ่มทกลอง		เลขที่	กุ่มควน	
	ภายหลัง การทกลอง	ที่ระยะ 2 สัปดาห์		ภายหลัง การทกลอง	ที่ระยะ 2 สัปดาห์
1	45	44	1	31	20
2	56	52	2	45	50
3	40	45	3	43	40
4	48	52	4	40	48
5	50	51	5	38	40
6	40	44	6	40	43
7	50	54	7	29	43
8	47	48	8	44	51
9	50	46	9	46	43
10	39	40	10	35	42
11	45	49	11	44	46
12	42	49	12	41	31
13	52	54	13	32	40
14	45	46	14	45	47
15	44	27	15	32	32
16	48	51	16	38	22
17	51	47	17	38	46
18	26	25	18	20	26
19	36	45	19	37	34

ตาราง 9 (ต่อ)

เลขที่	กลุ่มทดลอง		เลขที่	กลุ่มควบคุม	
	ภายหลัง การทดลอง	ระยะ 2 สัปดาห์		ภายหลัง การทดลอง	ระยะ 2 สัปดาห์
20	39	44	20	36	35
21	33	34	21	38	22
22	42	46	22	25	23
23	49	33	23	18	23
24	26	30	24	28	24
25	29	29	25	25	33
26	31	32	26	35	26
27	36	30	27	30	41
28	39	27	28	26	29
29	32	34	29	28	34
30	19	19	30	25	28

การเปรียบเทียบความสามารถในการเรียน เจตคติ และความคงทนในการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการสอนตาม
แนวทางที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมายและการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

พันธิริย์ น. ตะกั่วทุ่ง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ธันวาคม ๒๕๓๑

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียน เจตคติ และ ความคงทนในการ เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการสอนตาม แนวหน้าที่ของภาษา เพื่อสื่อความหมายและการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 60 คน โรงเรียน พงษ์มะพร้าววิทยา อำเภอห้วยเมือง จังหวัดพังงา แล้วนำมาสุ่มอีกครั้งหนึ่งเพื่อเข้ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ดำเนินการวิจัยโดยใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนภาษาอังกฤษด้วยการสอนตามแนว หน้าที่ของภาษาเพื่อสื่อความหมาย และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

การทดลองใช้เวลาทั้งสิ้น 3 สัปดาห์โดยที่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เนื้อหาเดียวกัน ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ เจตคติ และความคงทน ในการ เรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานคือ t-test

ผลการทดลองปรากฏว่า

1. ความสามารถทางการ เรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ
2. เจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความคงทนในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

**A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA III STUDENTS' ENGLISH PERFORMANCE, ATTITUDES
AND RETENTION THROUGH FUNCTIONAL-NOTIONAL COMMUNICATIVE INSTRUCTION
AND THROUGH THE INSTRUCTION IN THE TEACHER'S MANUAL.**

AN ABSTRACT

BY

PHANTHAREE NATAKUATOONG

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
December 1988**

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa III Students' English Performance, Attitudes and Retention in learning English through Functional-Notional Communicative Instruction and through the Instruction in the Teacher's Manual.

The 60 subjects were randomly selected from Mathayom Suksa III's students of Toongmaphrawittaya School, Phang-Nga province. They were randomized into the experimental and control groups with 30 students in each. The research design of this experiment was the randomized control group pretest-posttest design. The experimental group learned through Functional-Notional Communicative Instruction whereas the control group learned through the Instruction in the Teacher's Manual.

The experiment was done during 3 weeks. The same contents were applied to both groups. The dependent variables in the study were subjects' performance, attitudes and retention in learning English.

The inferential statistical was the t-test

The findings of this study were as follows;

1. The English performance of both groups were not significantly different.
2. The attitudes towards English instruction of both groups were significantly different at the .01 level.
3. The retention in learning English within each group was not significantly different.